

Alon & Brothers Ltd. Calcutta

கலாநிதி க. கைலாசபதி நினைவு

சமுத்துந் தமிழிலக்கிய வரலாற்றுக்
கருத்தரங்கு

தமிழ்த்துறை,
யாழ்ப்பாளைப் பல்கலைக்கழகம்,
திருநெல்வேலி, யாழ்ப்பாளை

06-12-1997

அம்மு 1.

காலை 9.20 — காலை 10.30

தலைவர் : பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ்

குற்றுகை வழக்குவேரர் :

பேராசிரியர் நா. சுப்பிரமணியம்

“ ஸம்த்துத் தமிழிலக்கியத்தின் தோற்றமும் தொடர்ச்சியும் ”

திரு. கி. விசாகருபன் பி. ஏ. (ஆளர்க)

“ ஸம்த்துத் தமிழ்க் காவிய புராண மரபும் அவற்றின் போக்குவரது

வெள்ளி கி. சௌவரங்குதம் எம். பிள்.

“ ஸம்த்துத் தமிழ்க் கிற்றிலக்கிய மரபு ”

கலாநிதி எஸ். கிவலீங்கராஜா

“ 20 ஆம் நூற்றாண்டு ஸம்த்துத் தமிழ்க் கவிதைகள் ”

கலந்துகரையாடல்

அம்மு 2

காலை 10.45 நஷ்டபகல் 12.30

தலைவர் : பேராசிரியர் நா. சுப்பிரமணியம்

குற்றுகை வழக்குவேரர் :

திரு. ம. இரகுநாதன் எம். ஏ.

“ ஸம்த்துத் தமிழ்க் குவைக்கைத்தகளின் முக்கிய போக்குகள் ”

பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ்

“ ஸம்த்துத் தமிழ் நாடக கிலக்கிய வளர்ச்சி ”

திரு. பொ. செங்குதிர்ச்செவ்வன் எம். பிள்.

“ ஸம்த்துத் தமிழிலக்கியங்களில் மொழி - ஒரு வரலாற்று நோக்கு

கலாநிதி மனோவின்மனி சண்முகதாஸ்

“ ஸம்த்துத் தமிழிலக்கியங்களில் கருக நோக்கு ”

கலந்துகரையாடல்

Alan Dreier cont'd

கலாநிதி க. கெலாசபதி நினைவு

ஈழத்துத் தமிழில்கிய வரலாற்றுக்கருத்தரங்கு

தமிழ்த்துறை, யாழிப்பானப் பல்கலைக்கழகம்
146 மீ. 6.12.1997
தமிழ்த்துறை, யாழிப்பானப் பல்கலைக்கழகம்

06-12-1997.

தலைப்பு: "ஈழத்துத் தமிழில்கியத்தின் தோற்றும் தொடர்ச்சியும்".

பேராசிரியர் கலாநிதி நா. சுப்பிரமணியம்.

தலைவர், தமிழ்த்துறை
யாழி. பல்கலைக்கழகம்.

1. தோற்றுவாய்:

தமிழகத்துக்கு அடுத்ததாக தமிழர் பெருந்தொகையில் பணிசெடுங் காலமாகப் பண்பாட்டு வளத்துடன் வாழ்ந்துவரும் நாடுகளில் முதன்மையானது ஈழம். ஈழத்தமிழர் தமிழகத்தோடு யிச நெருக்கமான பண்பாட்டுறவைப் பேணிவரும் அதே வேளை தமக்கெடுத் தனியான பண்பாட்டு, மரபுகளையும் உருவாக்கி வளர்த்துவதீளினர்; வளர்த்துவருகின்றனர்.

"மெரறியமைதி முதல் சமூக அமைப்புவரை, உடை முதல் உறவு ஏழக்கங்கள் வரை, பொருளியலமைப்பு முறை முதல் உலக நோக்க வேறுபாடுவரை." ¹

இவ்வாறான தனித்தனிமகளைக் கண்டுரை முடியும் என்பது பேராசிரியர் கா. சிவத்தமியி அவர்களது கணிப்பாகும். இவ்வகையில் ஈழத்துக்கெடுத் தனியான தமிழில்கிய மரபொள்ளு நிலவிவந்திருக்க வேண்டும் என்பது உய்த்துறைத் தக்கது. இதனைத் தொந்து தெளிந்துகொள்ளும் வகையில் கடந்த ஏறத்தாழ ஒரு நாற்றாள்ளுக் காலப் பகுதியில் பல்வேறு தன நிலைகளில் ஆய்வுகள் நிகழ்ந்துள்ளன: நிசழ்ந்து வருகின்றன. இவ்வகை முயற்சிகளின் தொடர்ச்சியாக அமையும் இவ்வாய்வுரை ஏறத்தாழ கி.பி. 16ஆம் நாற்றாள்ளு வரையான ஈழத்துத் தமிழில்கிய வரலாற்றுச் செல்நெறியை இனங்காண முற்படுகிறது. இம் முயற்சியில் முதந்தகள் ஈழத் தமிழர்கள் வரலாறு பற்றிய சுருக்க அறிமுகம் அவசியமாகிறது.

2. ஈழத்தமிழர் வரலாறு - சுருக்க அறிமுகம்

ஈழத்தின் தமிழர் வரலாறு தமிழகத்தைப் போலவே இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட தொந்மையும் அறாத் தொடர்ச்சியும் கொண்டதாக அமைவதை வரலாற்றாய்வுகள் உரைத்துகின்றன. ஈழத்தில் வரலாற்று உதயகாலத்தில் சி.ம். 1000 - 259 நிகழ்ந்த முடியேற்றங்கள் தெளிந்தியாவினிற ஏற்பட்ட புலப்

பெயர்ச்சியின் விளைகள் என்பதும் இவ்வாறு புலம் பெயர்ந்து வந்த குடியேறியவர்கள் திராவிட இத்தினர் என்பதும் இவர்களின் வழித்தோன்றல்களாகவே சிங்கவர்களும் தமிழர்களும் அமைச்சிற்கள் என்பதும் பேராசிரியர் கலாநிதி சி.க. சிற்றம்பலம் அவர்களது கருத்தாகும்.² 210) தொட்டு ஈழத்தின் வரலாற்றுக் காலம் தொடங்குகிறது. இச்காலப்பகுதியில் எல்லாளர் ஆசிய தமிழ் ஆட்சியாளர் தொடரிபாக அறியப்படும் செய்திகள் சி.மு. 3ஆம், 2ஆம் நூற்றாண்டுகளிலேயே ஈழத்தின் தமிழர் அதிகார வழிவடன் திகழ்ந்த தமையை உணர்த்துவன். தொடரிந்து, பல்வேறு காலகட்டங்களில் தமிழகத்தில் எழுச்சிபெற்ற அரசுகள் ஈழத்திலும் ஆதிக்கம் செலுத்த முற்பட்டன. இதன் உச்ச சிலையை உணர்த்துவதாக, சி.பி. 1017 - 70 காலப்பகுதியில் ஈழம் முழுவதும் தமிழகச் சோழப் பேரரசின் ஒரு முன்டலமாசிய வரலாறு அமைகிறது.

இவ்வாறு அரசியல் ஆதிக்கப் படர்ச்சியாலும் மற்றும் வணிகத் தொடர்புகளாலும் ஈழத்தின் அடிப்படித்த தமிழ் மக்கள் அதீவீலை வடக்கு, கிழக்கு, வடமத்திய பகுதி ஆசியவற்றில் செறிந்த வாழ முற்பட்டார். தீவின் ஏனைய பகுதி களிலும் பரவத் தொடங்கினார். நாளைடவில் அப்பிரதேசங்கள் அவர்களது நிரந்தர பிரதேச அடிப்படையிலான 'இறையான்மை' கொண்ட அரசு வடபுலத்தில் கி.பி. 13ஆம் நூற்றாண்டில் ஆரியச் சக்கரவர்த்திகளின் ஆட்சிப்படன் தோற்றங்கொள்கிறது. சி.பி. 1621ஆம் ஆண்டில் யாழிப்பானத்தைப் போர்த்துக்கீர்கள் கைப்பற்றுவதுடன் இது முடிவெய்தியது. ஆரியச் சக்கரவர்த்திகளுக்குச் சமகாலத்திலும் பிஸ்ரெரும் ஈழத்தின் நிலவியது. சி.பி. 16ஆம் நூற்றாண்டு வரையான ஈழத்தமிழர் வரலாற்றின் பொதுவான - சுருக்கமான - காட்சி இத்தான்.

3. ஈழத்துத் தமிழிலக்ஷியம் - தோற்றமும் தொல்நிலையுடும்

'�ழத்துத் தமிழிலக்ஷியம்': எனக் கிந்திக்கத் தொடங்கும்போது முதலில் எம் நினைவில் வருபவர், 'ஈழத்துப் புதந்தேவனார்! என்ற சங்கப்புலவராவார். புதந்தேவனார், ஈழத்துப் புதந்தேவனார், முதுரை ஈழத்துப் புதந்தேவனார் ஆசிய பெயர்களாக வழங்கப்பட்ட புலவர் பாடியவாக ஏழ பாடல்கள் சங்கத் தொகை நூல்களில் உள்ளன. அவை:

ஞாநதொகை:	189, 343, 360
நற்றினம் :	366
அகநானா ட :	88, 231, 307.

இப்பாடல்களை இயற்றியவர் ஈழத்தவர் எனக்கொண்டு ஈழத்துத் தமிழிலக்ஷி முதல்வராக இவரைச் சுட்டுவது மரபாகிட்டது. மகாவித்துவான் சி.கணேசயர், கலாநிதி ஆ.சதாசிவம், மகாவித்துவாஞ் F.X.C. நடராசா ஆகியோர் தமது 'ஈழத்து இலக்ஷி'யை தொடர்பான ஆய்வுகளில் இவரையே 'ஈழத்துத் தமிழிலக்ஷி முதல்வராக முனிவைத்தனர்'.³

இவ்வாறு இவரை முனிவைப்பது தொடர்பாக ஆய்வாளர் சிலரிடையே தயக்கமும் நிலவிந்துள்ளது. கலாநிதிகள் பொ.புலோகசிங்கம், க.செ.நடராசா ஆகியோர் இவரை ஈழத்தவராகக் கொள்ளத் தயங்குகின்றனர்.⁴ புதந்தேவனாருக்கு அமைந்த 'ஈழம்' என்ற அடைமொழி இலங்கை நாட்டைத்தான் சுட்டுகின்றதென்பதற்குப் போதிய அடிப்படைகள் இல என்பதே மேற்படி இருவரும் முனிவைத்த. வாதமாகும். மேலும், 'புதந்தேவனார் என்ற பெயர்களாற் சுட்டப் படுபவர் ஒருவர்தாமா?' என்ற ஜயத்தையும் பொ.புலோகசிங்கம் ஏழுப்பியுள்ளார்.

"புதன்தேவனார் இலங்கையைச் சேர்ந்தவரென்பதற்கு ஆதாரம் கிடைக்குமாறில்லை. எனவே அப்பெயரைத் தவிர்த்த நோக்கு-மிடத்து, ஏனைய இருபெயர்களுக்கு (ஈழத்துப் புதந்தேவனார், மதுரை ஈழத்துப் புதந்தேவனார் ஆகிய பெயர்களுக்கு) உரியவர் ஒருவரா அல்லது இருவரா என்ற தனிவதற்கில்லை. இருபெயரும் ஒருவரையே சுட்டுவதாக ஈழத்துத் தமிழிப்புலவர் சரிதம் (1939) கண்ட புனிமாலைக்கட்டுவன் மகாவித்துவான் சி.கணேசயர் (1878 - 1958) முதலானோர் கருதினர். அவர்கள் கொடிக் கருத்தினை ஆதாரிக்கும் சான்றுகள் சுட்டுவதற்கில்லை."⁵

இது பொ.புலோகசிங்கம் அவர்களின் கருத்துநிலையாகும்.

மேற்கூடியவாறான தயக்கம், ஜயமிசாரி சுருத்து நிலைகளுக்கு, பேராசிரியர் ஆ.வேலுப்பிள்ளையவர்கள் யாழ்ப்பானப் பல்கலைக்கழகத்தில் நிகழ்த்திய தொடக்கப் பேருரை (1986)⁶யில் பொருத்தமான விடையளிக்க முற்பட்டுள்ளார். அதில் அவர், புதந்தேவனார் வாழ்ந்த (சங்க)காலச் சூழலிலும் ஈழம் என்ற சொல் இலங்கைத்தீவைக் குறித்துப் பயிற்றுவந்துள்ளது என்பதற்கு வரலாறு, சாசன-வியல், மொழியியல் என்பனசாரி சான்றுகளை விரிவாக எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். தமிழ்நாட்டில் சங்ககாலம் எனச் சுட்டப்படும் கி.பி.250க்கு முற்பட்ட சிலநூற் அண்டுகள் கொண்ட காலப்பகுதியில் இலங்கையிலும் தமிழ்ப் புலமை நிலவியிருக்க வேண்டும் என்ற கொள்வதற்கும் இலங்கைத் தமிழர் ஒருவர் மதுரையிற் குடியேறித் தமிழ்ச் செய்யுளியற்றினார் எனக்கொள்வதற்கும் தயங்கவேண்டியதில்லை என்பது ஆ.வேலுப்பிள்ளையவர்களின் உரையின் தெளிபொருள்.⁷ இது ஏற்படையதாகவே தெரிகிறது.

புதந்தேவனார் என்ற பெயரிகளாற் சட்டப்படிபவர் ஒருவரே எனக் கொள்வதற்குப் 'புதச்சாந்திரகள்' இல் என்பதை ஒப்புக்கொள்ளும் வேலுப்பினின்யவர்கள் பாடல்களை ஒப்புநோக்கி அச்சசாந்திரகளிற் பொதுமைசாண முற்பட்டுள்ளார். 'யானையும் புலியும் மோதுவதாக அமையும் காட்சி வருணன்கள், நிறப்பெயரடைகளை ஆளிவதிலுள்ள ஈடுபாடு, பாடல்களின் அடியமைதி என்பவற்றில் பொதுமைகள் உள்' என ஏழத்துக்காட்டும் அவர் மூலம் ஒருவரே என்ற ஆசத்துக்கு எம்மை இட்டுக்கொள்கிறார்.⁸

புதந்தேவனாரை ஈழத்தவராகக் கொள்ளத் தயங்கவேண்டியதீலை என்பதை வலியுறுத்திய ஆ.வேலுப்பினின்யவர்கள் ஒருபடி மேலே சௌற புதந்தேவனாரின் வாழ்விடம் எதுவாக இருந்திருக்கும் என ஆசிக்கவும் முற்பட்டுள்ளார்; அச்சசாந்திரகளின்படி புதந்தேவனார் குறிஞ்சியும் பாலையும் மயங்கிய மலைசாரி பிரதேசத்தவராக இருக்கலாம் எனக்கொண்டு, ஈழத்தில் சேகாலை, குருநாகல் மாவட்டங்களுக்கு இடைப்பட்ட பட்டியக்கீப்பளைப் பிரதேசத்தவராக அவர் இருக்கக் கூடும் என்ற ஆசத்தை மூன்றில்த்துள்ளார்.⁹ இவ்வாறான ஆகங்கள் இனி நிகழ்க்கிடிய ஆயிருகளில் உறுதிபெற வேண்டியன்றாகும். எவ்வாறாயினும் புதந்தேவனாரை ஈழத்துத் தமிழிலக்கிய முதலீவராகக் கொள்வதற்கு நாம் தயங்க வேண்டியதீலை என்பது ஆ.வேலுப்பினின்யவர்களின் மேற்படி பேருரையிலே தெளிவாகியுள்ளமை நமது சுவனத்திற்குரியதாகும்.

புதந்தேவனார் பாடல்கள் (தமிழகத்தின்) சங்க இலக்கியம் என்ற பொது வரையறைக்குள் அமைபவை, அவ்வகையில் அகுத்தினைமரபு சாரிந்தவை; அமீரபினாலேயே தொகுத்துப் பேஜப்பட்டவை. அவற்றில் '�ழத்து இலக்கியம்' என்பதற்கான, சிறப்புக் குறுகள் எவ்வேனும் பயில் கின்றவா? - அவற்றினாடாக ஈழத்தின் பண்டைய தமிழ் இலக்கிய மரபு பற்றி ஆசித்தறிய முடியுமா? என்பன எமிமுன் எழும் விளாக்கள். அசுநானு டி 231ஆம் பாடலில் பாலைநிலத்தில் பிணங்கள் அடக்கம் செய்யப்பட்ட முறை தொடர்பான காட்சியொன்று இடமிருப்பதற்கிடைது. கொல்லப்பட்டவர்களின் பிணங்கள் அடுக்கப்பட்டு அவற்றுக்குமேலே கந்துவியல் வைக்கப் பட்டுள்ளதாகவும் அப்பிழூஸ்களின் தலைமயிர் வெளியே தெரிவதாகவும் அமையும் அக்காட்சியானது சங்கப் புலவர்களில் ஏனையவர்களின் பாடல்களிலே இடமிருப்பதா ஒன்று எனக் குறிப்பிடும் ஆ.வேலுப்பினின்யவர்கள். அது ஈழநாட்டுக் காட்சியொன்றைச் சுட்டுவதாகலாம் என ஆசிப்பர்.¹⁰ இவ்வாறான ஆகங்களை முனிவைப்பதற்கு மேலாக இலக்கியத்தின் உள்ளடக்கம், உருவம், உத்திமுறை என்பவற்றில் ஈழத்து இலக்கியம் என்பதற்கான சிறப்புக் குறுக்களைப் புதந்தேவனார் பாடல்களில் இனங்காண்பது சாத்தியமில்லை. எனவே சுநிசை, இலக்கியம் என்ற பொது வரையறைக்குள் பண்டைய ஈழத்துத் தமிழிலக்கிய மரபு என ஒருக்கறத் தனியாக இங்கானப் புதந்தேவனார் பாடல்கள் வாய்ப்பளிக்கவில்லை என்ற முடிவுக்கே நாம் வரவேண்டியுள்ளது.

4. இலக்ஷிய வரலாற்று இடைவெளி

புதந்தேவனார் வாழுந்த சங்கக்காலப் பகுதிக்குப் பின்னர் ஆயிரம் ஆண்டுகட்டு மேலாக ஈழத்துத் தமிழிலக்ஷிய வரலாற்றில் பாரியதொரு வெற்றிடம் காணபடுகின்றது. சாசனப் 'பா'க்களாகக் கிடைக்கும் சிலவற்றைத் தவிர கி.பி. 14ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் எழுந்த சுரசேராத்திமாலை என்ற சோதினா ஸ்வரை வேறு எந்த மொழிசார் ஆக்கமும் எமக்குச் கிடைக்கவில்லை. காலியம், புராணம், பள்ளு முதலிய இலக்ஷிய வகைசார் ஆக்கங்கள் 15-16ஆம் நூற்றாண்டுகளை அடுத்தே முக்கியிச்சுக்கு தொடங்குவதை வரலாறு காட்டுகிறது.

"இந்த நீண்ட 'இலக்ஷிய வரலாற்று இடைவெளி' ஏன்? எதனால்?" ஈழத்துத் தமிழிலக்ஷிய வரலாற்றாய்வாளர் விடையிறுக்க வேண்டியுள்ள முக்கிய வினா இது.

இந்த இடைவெளிக் காலப்பகுதியில் தமிழ்நாட்டில் தமிழிலக்ஷியம் பெருவளர்க்கீ யெதிக்கொண்டிருந்தது என்பதும் திருக்குறள், சிலப்பதிகாரம், 'திரு முறை-தின்யிரபந்த' பாடங்கள், கம்பராமாயணம் முதலான தமிழின் தலையாய பட்டிப்பாக்கங்கள் மேற்படி காலப்பகுதியின் பிரசவங்களே என்பதும் மனங்கொள்ள வேண்டியன வாகும். இவ்வாறான தமிழக இலக்ஷியச் செயற்பாடுகள் சமகால ஈழத்தில் அறியப்பட்டிருக்கும் என்பது உயித்துணைக்கூடிய ஒன்றானும்.

கி.பி. 7ஆம் நூற்றாண்டினரான திருஞானசமிபந்தர் ஈழத்தின் திருக்கோணமலை, திருக்கேதீசுசரம் ஆகிய தலங்களைப் போற்றிப் பதிகங்கள் பாடியுள்ளார்.¹¹ அடுத்து, சந்தரரும் திருக்கேதீசுசரத்தைப் போற்றிப் பதிகம் பாடியுள்ளார்.¹² இதுவும் மேற்படி காலப்பகுதியில் ஈழத்தின் தமிழ்மக்களிடையே நிலவிய சமயசாரிபான பன்பாட்டு வளத்தக்குத் தகை சாளிறகள். மேலும் தமிழகத் தமிழகத்தின் அரசியல், வாளிப்பு, கனல் முதலியவற்றின் செல்வாக்கு ஈழத்திலே படிப்படியாக அதிகரித்து வந்துள்ள காலப்பகுதியாகவும் இக்காலப்பகுதி அறியப்படுகின்றது. கி.பி. 1017 - 70 காலப்பகுதியில் ஈழம் முழுவதும் தமிழகத்தின் சோழப் பேரரசின் ஒரு மாண்புமரக அமைந்திருந்தமை முன்னரே நோக்கப்பட்டது. 1070இல் சோழர் ஆதிககம் முடிவுக்கு வந்தபின்னரும் கட்ட, பன்பாட்டு நிலையில் தமிழகத்தலாளி இந்துசமயத்தின் செல்வாக்கு இமைமன்னில் தொடரிந்தது என்பதைக் கலாநிதி சி.க.சிற்றமிபலம் அவர்கள் பல சாளிறக்கூடாக எடுத்துக்காட்டியுள்ளார்.¹³ ஈழத்தின் மேற்படி காலப்பகுதியில் உருவான கோயில்களிலே தமிழகத்தின் திராவிடக் கட்டிடக் கலைமரபில் செல்வாக்கைக் கண்டுரலாம்.

இவ்வாறான தமிழகத்தோடு ஈழம் யிக் கெருக்கமான உறவு சொன்டிருந்த கி.பி. 14ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்ட ஆயிரம் ஆண்டுக் காலப் பகுதியில் தமிழகத்துத் தமிழிட்டியங்களையும் இலக்ஷிகணங்களையும் ஈழத்தவர் அறியாதிருந்திருப்பர் என முடிவு செய்வது பொருத்தமாகாது. அறிந்திருப்பர்;

அவற்றைப் போலத் தாழும் படைக்க முற்பட்டிருப்பர் என ஆசிப்பது தவறாகாது. அவ்வாறு படைத்திருக்கக் கூடியவை உரியவாறு பேணப்படாமையாலே ஏமக்குக் கிண்டத்தில் என்பதே ஊரிச்சுத்தக்கது. இவ்வாறான ஊசத்தக்குத் தனைப்புரியக் கூடியவாக இக்காலப்பகுதிச் சாசனப் 'பா'க்கள் திகழ்கின்றன.

ஆக்ராதபுரம், பதவியா, பண்டுவஸ்துவர், கோட்டகம் ஆகிய பிரதேசங்களிற் கட்டறியப்பட்ட சாசனங்களிலிருந்து நான்கு 'பா'க்கள் வளிப் படுத்தப்பட்டுள்ளன. இவை முறையே கி.பி. 9, 12, 13, 14ஆம் நூற்றாண்டுக்கட்டு உரியவை. 9ஆம் நூற்றாண்டுப் 'பா' வருமாறு:

போதி நிழலமர்ந்த புனியைப்போ வெல்வுயிரிக்கும்
தீரி வருள்கூரக்கும் சிந்தையா - ஜாதி
வருதக்கும் குந்றாத மாதவன் மாசிகோதை
யொருதக்கும் பால ஊளன். 14

இந்த அந்ராதபுரச் சாசனம் தமிழ்பாலன் என்றும் பெயரிடப்பட்டு பெற்ற பெரியாரொருவரின் புகழ்பேசுவது; வனிககணம் ஒன்ற பெற்ற விகாரம் அமைத்ததேஏடு தெர்டிபான செய்தியைத் தருவது. 12ஆம் நூற்றாண்டுக்கட்டு சார்ந்ததான் பதவியாப் 'பா' வருமாறு:

உத்தமரிதங் கோயில் உலகழி எனவும்
நித்த நியமம் நெறிவளர்
சித்தமுடி சீரினமை சேரிந்த
பதியில்வினை யாரமிப் பேரினமையாரித்துகள்
போதாவாயிரங் ரகாண்டுரைப்பார் திரு
குதமாக முயன்றான் முயன்ற திரு. 15

இது சௌவக கோர்யிலெலான்றைப் பாரும் ஈழத்தின் முதலாவது செய்யுளாகக் கொள்ளப் பட்டுள்ளது; 16 தூய்முறையில் ஈட்டப்படும் (வனிகச்) செல்வமானது இறைவனை அரசுக்கிணக்கும் மலரிகள் மூலம் ஈட்டப்படும் இருட்செல்வத்தினுடைய நிசரானது என்ற பொருள் தருவது.

மேற்பட்ட இரு 'பா'களும் துமிடிப் புலமையிற் 'உரைகல்' என மதிக்கப்படும் வென்பாயாப்பில் அமைந்தனவ. முதலாவது செய்யுள் நேரிசை வென்பா ஏன்பது தெளிவு. இரண்டாவது செய்யுளை ஆ. வேவுப்பிள்ளையவரிகள் இணைக்குறவு ஆசிரியப்பா என இக்குக்கண்ணார். 17 ஆயிரும் அந்த பெரும்பாலான அடிகள் வென்பாவுக்குரிய சீரி, தனை அமைத்தினாட்டி திகழ்கின்றமை ஈட்டத்தக்கது. இதனைச் சுருத்திற்கொண்டு அதனை.

உத்தமரிதங் கோயில் வலகழி எவ்வும்
நித்த நியமம் நெறிவளர் - சித்தமுடி
சீரினமை சேரிந்த பதியில்வினை யாரமிப்
பேரினமை யாரித்துகள் போதாவா -

..... திருச்சிதமாக
முயன்றான் முயன்ற திரு.

இவ்வாறு வெண்பாவாக அடியமைதிப்பட எழுதிக் கொள்ளலாம். இடையில் சில சொற்கள் மட்டும் வெண்பாவுக்குரிய சீரிதன்னகளில் அமையவில்லை. (மேற்படி சாசனத்தை மீண்டும் வாசிப்பதன் மூலம் இப்பாவின் சரியான வடிவத்தைக் கட்டு சாட்டுதல் சாத்தியமாகலாம்).

பன்னுவளைவர் சாசனப் 'பா'வாதை பெற்றதை நிறுவனங்கள் சில நிறுவப்பட்ட செய்திகளைத் தருவது; விருத்தப்பாவாக அமைந்தது. கோட்டகம் சாசனச் செய்யுள் வடபுல மண்ணொருவன் (சிங்கநசர் ஆரியன்) கேகாலை மாவட்டம் வரை சென்ற வெற்றிகொண்ட செய்தியை இலக்கிய நயம்பட எடுத்து- ஏற்படது; நேரிசை வெண்பாவாக அமைந்தது. அது வருமாறு;

கங்கனம் வேற் கங்கிணையாற் காட்டினார் காமர் வளைப்
பங்கயூகை மேற்றிலைதம் பாரித்தார் - பொங்கொலிநீரீசி
சிங்கநக ராரியனச் சேரா ஷ ரேசர்
தங்கள் மடமாதர் தாம்.¹⁸

இச் செய்யுளை நோக்கும்போது ஈழத்திலே மேற்படி காலகூட்டங்களில் செந்தமிழுப் புலமை மேலோங்கியிருந்தமை தெரிகிறது. இவ்வாறு வெண்பா, விருத்தம் என்பவற்றைப் பாடவல்லவர்கள்மாயிருந்த புலவர்கள் நூல்கள் சிலவற்றையாவது படைத்திருக்கக் கூடும் என்பது உய்த்தனரக்கூடியது.

மேற்கூடியவாறு வெளிப்படுத்தப்பட்ட பாக்கள் தவிர வேறுமீபல கண்டறியப்படாதநிலையில் உள் ஆகலாம் என்பது ஊம். இதற்குச் சான்றாக 'சினியா' மலைக்கோட்டையின் குகைகளில் எழுதப்பட்டுள்ளவாக அறியப்படுவன வற்றைச் சுட்டலாம். அக். குகைகளில் சினிரனம், தமிழ் ஆசிய இரு மொழிகளிலும் எழுதப்பட்ட செய்யுள்கள் உள். இவற்றின் சிங்கள மொழி சாரிந்தனவை படியெடுக்கப்பட்டு நூல்களும் பெற்றுவிட்டன. தமிழில் அமைந்தனவை படியெடுக்கப்பட்டவா என்பதை அறியுமிடயவில்லை. அச் செய்யுள்கள் தொடரிபாக ஆயிவாளர் கலாநிதி சென்றது பரங்கிதான் அவர்கள் தந்துள்ளன.

"About half a dozen graffiti in Tamil found on the wall
date from the eleventh and twelfth centuries"¹⁹

என்ற குறிப்பு மட்டுமே இந்தநவரை எம்கூக்கிட்டிய தகவலாகும். இச்செய்யுட்கள் வெளிப்படுத்தப்பட்டால் ஈழத்துத் தமிழில்கிய ஏற்காற்றுக்குப் புதிய ஒளி பரவுகிறார்கள்.

5. சுரசோதிமாலை முதல் தொடரும் இலக்ஷி மரபு

கி.பி. 14ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் எழுந்த சுருசோதி மாலை யுடன் தொடரும் இலக்ஷி ஆகூசி செயற்பாடுகளை அவற்றின் பொருளமைத் தோக்கில் முவகைப்படுத்தலாம்.

(அ). சோதிடம், வெத்தியம் ஆகிய அறிவுத்துறை சாரித்தலை

(ஆ). வரலாற்றிப்பதிவுகள்

(இ). காவியம், புராணம், பள்ளு முதலிய இலக்ஷி வகைகள்

சுருசோதிமாலை, செகராசசேகரமாலை, செகராசசேகரம், பராராசசேகரம் என்பன முதல்வகை சாரித்தலை. வையாபாடல், தெலாயமாலை, கோணேசரி கல்வெட்டு முதலியன் இரண்டாவது வகைக்குரியன். இருகுவுமியசநி குண்டிலுமிக்குறை, தக்கிணிக்கலாசபுராணம், குதிரைமலைப்பள்ளு முதலியன் மூன்றாம் வகைமையில் அமைவன். இமீழுந்தாம் வகையினாலே இலக்ஷி மீண்டும் என்ற சொல்லுகிறுச் சிறப்புக்கும் பூங்டலை. ஒன்றை இருவகைகளும் பொதுமிலையில் இலக்ஷி மீண்டும் என்க சுட்டப்பட்டாலும் அவை மொழியமைப்பதை கருவியாகக் கொண்ட கருத்து வெளியீட்டு முயற்சிகளாகவும் தகவு பதிவுகளாகவும் கணிக்கப்பட வேண்டியன்.

சோதிடம், வெத்தியம் ஆகிய தற்காரி நூல்களின் உருவாக்கம் அந்தறைகள் அக்காலப் பகுதியில் எய்தியிருந்த சமூக முடியத்துவத்தை - அவற்றைக் கிருந்த சமூகத் தேவையை - உணர்த்துவதாகத் தொடரினாலாம். மேலும் இத்தறை சாரி சிந்தனைகளுக்கான மூலாதாரங்களை உள்ளடக்கிய வடமொழி மரபு ஈழத்தில் பேணப்பட்டு வந்துள்ள முறையையும் இவை உணர்த்துவன் என்னாம். வடமொழியும் அதசாரிந்த இந்தப்பன்பாட்டுக் குறகுமீ கி.மு.ஏ நூற்றாண்டுகளிலிருந்தே ஈழத்தில் பேணப்பட்டுவந்துள்ள முறைக்கும்யையும் சிற்கானவரி தமிழர் ஆகிய இருசாராராகும் அவற்றை மதித்து ஆதாரித்து வந்துள்ள வரல்பாற்றிறையும் பேருரையொன்றிலே பேராசிரியர் வி.சிவசாமியலர்கள் தெளிவாக எடுத்துக்கொட்டியுள்ளார்.²⁰ இவ்வாறு பேணப்பட்டு வந்த வடமொழி மரபின் 'இந்து அறிவியல்' சாரி துறைகளே சோதிடம் வெத்தியம் ஆகியன். இவற்றின் மூலநால்களைத் தழுவியமைந்த ஆகூச முயற்சிகளாகவே மேற்படி சேர்த்து, வெத்திய நூல்கள் அமைகின்றன. சுரசோதிமாலை தவிர்ந்த ஏனைய மூன்றும் தந்தம் தற்காரி வடமொழி மூலங்களின் ஆசிரியர் பெயர்களை வெளிப்படையாகவே கட்டுகின்றன.²¹ சுரசோதிமாலை அவ்வாறு சுட்டாவிடினும் அதவும் வடமொழிசாரி சோதிட மூலங்களைத் தழுவியமைந்ததே என்பதில் ஜயத்துக்கிடமில்லை.

இந்தால்களில் முதலாவதான சுரசோதிமாலை 'தமிப்பை' நடைபெற்றிட பராக்கிரமபாகு என்ற மன்றை அவையில் சுக்வருடம் 1232 வெகாதி மாதம் அரங்கேற்றப்பட்டதாக இந்தாலின் முதற்பதிப்பின் (1892) இறங்கி செய்யுள்கூறும்.²² இங்கு சுட்டப்படும் 'தமிப்பை' என்பது சிங்கன் இராஜதானிகளைத்தான் 'தமிப்பதெனியா' என்றே பொதுவாகக் கருதப்படுகின்றது. இதிற் சுட்டப்படும் பராக்கிரமபாகு என்பான் அப்பெயர் புன்ட சிங்கன் மன்றை பலருளி மூன்றாமவன் என்கிலிரும் நாள்காமவன் என வேறு சிலரும் ஆசிரியின்றனர். அரங்கேற்றப்பட்ட

காலமான ச.க 1232 வெர்காசியை வி.பி.1310 என்றே பலரும் கருதவிந்துள்ளனர். சகவருடத்தடி 78 ஆண்டுள்ள சுட்டிக் கணக்கீடும் வி.பி.ஆண்டு முறைமையே இதன் அடிப்படை.. ஆயின் சித்திரை முதல் மார்க்காரியிலான காலப் பகுதியைக் கணக்குப் போத 77 ஆண்டுகள் கூட்டுவதே பொருத்தமாகும். இதனை மகாவித்தவான் நடராசா அவர்கள் சுட்டியுள்ளார்.²³ எனவே இந்தால் அரங்கேறிய ஆண்டு 1309 என்றே கொள்ளப்பட வேண்டியதாகிறது.

இந்தா வின் சாதகப் படலத்திலுள்ள பின்வரும் பாடல் இந்தா லாசாரியர் இயற்றிய வேற இரு நால்கள் பற்றிய தகவல்களைத் தருகிறது.

செந்திரு வாழ மார்பன் சினவரன் பாதபத்தணி
கந்தரத் தருமநாலுகு சோதிட நாலுகு செய்தான்
புதியில் தெளிந்த கல்லிச் சரசோதி, போசராசன்
பெந்தமிழ் விருத்தப்பாபா லோறைநால் பகரிதலுற்றான்.²⁴

இதிலே ஒரைநால் என்பதைச் சரசோதிமாலை எனக் கொண்டால் தருமநால், சோதிநால் என்பது 1309க்கு முன் இயற்றப்பட்டிருக்கக்கூடிய வேற இரு நால்களாதல் வேண்டும். அந்தால்கள் பற்றிய ததவல்கள் எவ்வும் சிட்டாத நிலையிலேயே சரசோதிமாலை வரலாற்று முதல்மையுடையதாகக் கணிப்பெற்றியுள்ளது என்பது நமது கவனத்துக்கு உரியதாகிறது.

இத்தமிழ் நால் சிங்கன் அரசவையில் அரங்கேறியமே அக்காலப் பகுதியில் அசிக்குழலில் நிலவியிருக்கக்கூடிய இன உறவுநிலையை உணர்ந்துவதாகவே பொதுவாகக் கருதப்படுகிறது. மேலும் மேற்படி மன்றங்களைச் சூரிய குலத்துவாசவும் ஆத்திமாலை, புலிக்கொடி என்பவற்றுக்கு உரிமைபூர்வனாகவும் சுட்டியமையும் அக்காசாங்கிரகள்.²⁵ அவனைத் தமிழகத்தின் சோழர் மரபுடன் தொடர்புற்றுத்துபவை ஆகும். இவை புகழ்பாடும் மரபுசார் பொதுவான 'உபசார வாரித்தை' கள் மட்டுமாக அல்லது அதற்கு மேலும் இவற்றுக்குப் பொருப்பரிமானம் உண்டா என்பது தனி ஆய்வுக்குரியதாகும்.

மேற்படி முதலிறால் திசைள் அரசவையில் அரங்கேற, ஏனைய சோதிட, வைந்திய நால்கள் மூன்றும் வட்டுலத்தில் தமிழ் மன்றங்களான ஆரியச் சக்கரவரித்திரகளை ஆட்சிச் சூழலில் உருவானவையாகும். இவற்றின் முதலாவதான செகராசசேகரமாலை வி.பி.1450க்கு முந்பட்டதென்பது பொதுவான கருத்து. ஏனைய இரண்டும் பொதுவாக ஆரியச் சக்கரவரித்திரகள் காலத்துவாக(1621க்கு முந்பட்டவாக)க் கொள்ளப்படுகின்றன. இந்தால்கணக்குப் பெயரிடப்பட்ட முறைமையிலே அக்காலப் பகுதியின் நாலாக்க மரபுகளிலொன்று திட்டவட்டமாகப் பேணப் பட்டுள்ளது தெரியும். நாலாக்குவித்தோனாசிய புரவல்கள் பெயரை நால்களுக்கு இடுதல் என்பதே அமீரபாகும். தமிழகத்தில் எழுந்த ஸ்ரீரஞ்சோழியம் இதற்குத் தக்க முனிவதாரனாகும்.

மேற்படி சோதிட, வைத்திய நால்கள் விருத்தம் என்ற பாவின் வடிவத்தை ஆடசமாகக் கொண்டவை. தமிழில் ஆகிக் ஜில்கியத்துறையில் தலைமை பெற்றுள்ள இப் பாவின்ம் மேற்படி அறிவுசார் கருத்து வெளிப்படுகிறும் தக்கதொரு ஆடசமாகப் பயன்பட்டுள்ளமை தெரிகிறது. இத்தொடர்பில் வாக்டவிருத்தம் என்ற ஒரு தனிவகை விருத்தத்தில் அமையலாயிற்று என்பது இங்கு கூட்டத்தக்கது.

மேற்படி சோதிட, வைத்திய வகைசார்ந்தவை தவிர ஏனைய இருவகை ஆகிகங்களிற் பெரும்பாலாவைவற்றின் உருவாக்கக் காரணிகளை அவை எழுந்த காலப்பகுதியின் அரசியல், சமூகம், சமயம் என்பன சார் வரலாற்று நிலைகளிலிருந்தே தெளிந்துகொள்ள வேண்டும்.

சி.பி. 1070இல் முதலாம் விஜயபாகுவால் சோழராதிக்கம் முடிவுகிக்க கொண்டப்பட்டதைத் தொடர்ந்து பல கட்டங்களில் தமிழ்ப்பிரதேசங்கள் சிங்கவர்களின் ஆகிகிரமிப்புக்கு உட்பட்டிருக்கவேண்டும் என்பது உயித்துணரக்கடியதாகும். அவ்வப் பிரதேசங்களின் தமிழர் தத்தம் இருப்பெ நிலைநிறுத்திக் கொள்வதற்குப் போராட்டங்களையும் பன்பாட்டுப் பாதுகாப்பு முயற்சிகளையும் மேற்கொண்டிருப்பர். அதேவேளை சோழராட்சியிலும் அதற்கு முங்கூடும் பின்னும் தமிழகத்தினிறு புலம் பெயரிந்து ஈழத்தின் பல்வேறு பாகங்களில் குடியேறிக் கொண்டிருந்தவர்கள் தத்தம் ஆட்சியதிகார எல்லைகளை வழப்படுத்திக்கொள்ள முயன்றிருப்பர். சி.பி. 12ஆம் நாற்றாண்முதலை ஈழத்தின் வடக்கிழக்கு, வடமத்திலிழ்க்கு முதலிய பிரதேசங்களில் உருப்பெறத் தொடங்கிய 'வன்னிமகள்' எப்படுத்துவதை ஆளுபவர்களும் சி.பி. 13ஆம் நாற்றாண்மில் ஈழத்தின் வடபால் உருவாகிய யாழிப்பான ராச்சியமும் தோற்றங்கொண்ட பின்னணி இத்தான்.

இவ்வாறான அரசியற் குழலில் பன்பாட்டு மரபுகளைத் தொகுத்துப் பேணிக்கொள்வதற்கும் அவற்றினாடாக வரலாற்றைக் கட்டியமைத்துக் கொள்வதற்குமான ஆரவும் உண்டாவது இயல்பே. இவ்வாறுவத்தின் அடிப்படையாக அமைவது பிரதேச உரிமையரிவு ஆகும். இவ்வனரிவு நேரடியாக செனிப்படும் நிலையிலேயே வரலாற்றுப் பதிவுகள் எத்தத்தை ஆகிகங்கள் உருவாக்கிறன. அவ்வாறுவிற்கிச் சமயங்கமிப்பிக்கைகள், அழியல் அங்பவங்கள் எப்பவற்றினாடாக வெளிப்படும் நிலையிலேயே புராணம், சாவியம் முதலான பல்வேறு இலக்கிய வகைகளாக வடிவங்கொள்வின்றன. வையாபாடல், கூலாயமானல், கோணேசர் சலைவெட்டு ஏன்பன முதல்வகை வெளிப்பாடுகள்; தங்களைச்சுராணம், திருக்கறைசைப் புராணம், கண்ணி வழக்குரை, ஈதிரைமலைப்பள்ளு முதலானவை இரண்டாவது வரை சார்ந்தன.

இன்றைய மூல்லைத்தீவு, திருக்கோணமலை, மாவட்டப்பகுதிகளிலும் அவற்றோடு மருவிய வடமத்திய மாகாணம் மற்றும் வடக்கிழக்கு மாகாணம் சார் பிரதேசங்களிலும் வன்னியர் குடியேறி அவ்வப் பிரதேசங்களில் ஆதிக்தம் பெறத் தொடங்கிய வரலாற்றைத் தொண்டினவுகளிலிருந்து தொகுத்தப் பதிவு செய்வது வையாபாடல். இயற்றியவரின் பெயரால் (வையாபுரி ஜயர்) இது பெயர்

பெற்றது. யாழிப்பாணத்து நல்லூ ரஸ் சிங்கை ஓரியன் என்ற மன்னன் கைலாய நாதர் கோயிலைக் கட்டிய நிகழ்வை மையப்படுத்தி அத்துடன் தொடரிபான பல வரலாற்றுத் தகவல்களைத் தொகுத்துரைப்பது கூலாயமாலை. முத்துராச கவிராசர் என்பாரால் ஆக்கப்பட்டு இது. கோயிலின் இறைவனால் பெயர் பெற்றது. திருக்கோணேவரம் கோயிலுக்கு சோழவேந்தன் வரராமாஷங்கன் மகன் குளக்கோட்டீ, இலங்கை மன்னன் சுயவாகு ஆசியோர் செய்த திருப்பனியை விரித்துரைப்பது சுவிராஜவரோதயனின் கோணேசர் கல்வெட்டு.²⁶ சாசன மரபினாடாக உருப்பெற்ற இலக்கிய ஆக்கம் இது. திருக்கோணமலைப் பிரதேசத்தின் பாரிய கல்வெட்டு மரபுப் பின்னணியில் இந்நால் தோண்றியுள்ளது. கைலாயமாலை போலவே கோயிலின் இறைவனாற் பெயர்பெற்ற இவ்வாக்கம் ஈழத்தின் வரலாற்றுப்புக்கற்றுப் பெற்ற- சி.பி.7ஆம் நூற்றாண்டில் திருகூனசமீபதரால் பாடப்பெற்ற- சிவத்தலம் சார்ந்து எழுந்தது என்ற வகையில் 'சமய சமூக வரலாற்று' முக்கியத்துவம் கூடியது.

இம்முன்று நூல்களும் உருவானமைக்கு அடிப்படையாக நிலவியிருக்கக் கூடிய 'உணர்வுநிலைக் குழல்' தொடரிபாக ஆ.வேங்பப்பிள்ளையவர்கள் தந்துள்ளினாக்கமொன்று இங்கு கூட்டத்தக்கது. அது;

"தகராறு இருந்து உரிமை நிறுவப்படும்போது, உறுதி எழுதிவகுக்கும் என்னம் ஏற்படுகிறது. இலங்கை வரலாற்றுத் தொடக்கக் காலத்தில் தசராறு இருந்தது. உரிமை பெற்ற சிங்கவளரிடையே தீப்பங்கம், மகாவமிசம் குவமீசம் எப்பன தோண்றின. இடைக்காலத்திலே தகராறு இருந்து உரிமை பெற்ற தமிழரிடையே கைலாயமாலை, வையாபாடல், கோணேசர் கல்வெட்டு..... முதலியன் தோண்றின".²⁷

வையாபாடல் சி.பி.16ஆம் நூற்றாண்டிலும் ஏனைய இரண்டும் 17ஆம் நூற்றாண்டிலும் எழுந்திருக்கலாம் எப்பது ஆய்வாளர்களாற் பொதுவாக ஒப்புக்கொள்ளப்படும் கருத்தாகும்.

வரலாற்றுப் பதினுக்கண் எடுத்தக்க வகையில் மேற்கூடிய முன்றைத் தவிர வேறுசீலவும் இவற்றுக்கு முன்பின்னாக எழுந்திருக்க வேண்டும் எப்பது ஆய்வுகள், மூலம் தெரியவருகிறது. கோணேசர் கல்வெட்டுக்கு ஆதாரமாகத் திசம்நித பெரியவளைமைப்பட்டத்து, குளக்கோட்டீ கும்பசாத்திரம் மற்றும் 18ஆம் நூற்றாண்டு ஆக்கமான யாழிப்பாடு வைப்பவழாலையின் மூலங்களிலொன்றால் இராசமுறை எப்பன இல்லையின் எனக் கருத்தித்தக்கன. யாழிப்பான வைப்பவழாலையின் இன்னொரு மூலமாக அறியப்படும் பற்றாசசேகரலூலா (வரலாற்றுப் பதினு என்ற மட்டத்திற்கு மேலாக) 'இலக்கிய ஆக்கம்' ஆக அமைந்திருக்கும் என ஆகிக்கழுத்திற்கு இவை அனைத்தும் பேணப்படாத நிலையில் அழிந்தொழிந்தன.²⁸

மேலே நோக்கியவாறாக, 'பிரதேச-உரிமையுள்ளீடு' சு
குழலில் உருவான ஆக்கங்களில் 'இலக்கியம்' என்ற களிப்புக்குரியவற்றை
புராணங்கள் நமது முதற் கவனத்திற்குரியன். தக்கிடைகலாசபுராணம், திக்குறை-
ஒசப்புராணம், வியாக்கிரபாத-புராணம் என்பன மேற்படி காலப்பகுதி சாரிந்தன
வாக்கு கருதப்படுவன். இவற்றை முதலிரண்டுமே நால்வடிலில் எம்கு இன்றை
விடைப்பன். மூன்றாவது ஆக்கங்களை இருபாடல்களே விடைத்துள்ளன.

புராணம் என்ற இலக்கிய வகையில் ஒரு விளையான தலபுராணம்
என்ற பிரிவைச் சாரிந்த இவ்வாக்கங்கள் முறையே திருக்கோண்வரம், திருக்
கரைசை (திருக்கோணமலைப்பிரதேசம்), தமிழ் நாட்டின் சிதம்பரம்-ஆசிய சிவத்
தலங்களில் சிறப்புறைப்பன். இவற்றில் கதைமூலங்கள் வடமொழிப் புராண மரபு
சாரிந்தனவை. இவ்வகையில் இவை பொதுவாக, நாம் முன்னரே நோக்கிய
சோதி - வைத்திய நால்களைப் போல, ஈழத்தில் பண்டுதொட்டுப் பேறப்பட்டு
வந்த வடமொழி மரபில் விளைபொருள்களாகக் கொள்ளத்தக்கன.

இவ்வாறு இவற்றை வடமொழிமரபில் விளைபொருள்களாகக்
கொண்டாலும் இவை உருவாவதற்கு 'உந்துசுக்தி'யாக அமைந்திருந்த சிறப்புநிலைக்
காரணிகளையும் இங்கு நாம் கருத்திற்கொள்வது அவசியமாகிறது.

'தலபுராணம்', 'தலமாஸ்மியம்' ஆகிய வகைகளில் உருவாகும்
இலக்கிய ஆக்கங்கள், குறித்த ஒரு தலத்தில் இறைவன் புகழை மையப்படுத்தி அதன்
குழலிலுள்ள மக்களின் பண்பாட்டையும் வரலாற்றையும் விளித்துறைப்பதை நோக்காகக்
கொண்டவை. தமிழசுத்திலே சோழப் பேரரசின் ஏஞ்சிசிக்குப் பின் (கி.பி. 13ஆம்
நூற்றாண்டின் பின்) தனிவளர்ச்சி பெற்ற இலக்கிய வகைகளில் முக்கியமான ஒன்று
தலபுராணம். தமிழசுத்தை இந்துசுக்களிலாதோரும் தமிழரல்லாதோரும் அடிமைப்
படுத்த முயன்றுகிற காலப்பகுதி-அது. அச்சுறுநிலையில் தமிழக இந்துகளை நாதம்
இருப்பையும் பண்பாட்டுஞர்வுகளையும் பிரதேசநிலைகளில் - ஜாரிகள் தோறும் -
பேணிக்கொள்ள முற்பட்ட நிலையில் அந்நோக்கை நிறைவு செய்யத்துண்ண நின்ற-முக்கிய
இலக்கியவகை இது. வடமொழிமரபுசாரி கதை மூலங்களுடன் தமிழகத்தில் புவிச்
குழலை இணைத்தும் 'உத்தி' தலபுராணங்களில் தொழிற்பட்டது. இவ்வாறான
தமிழகத் தலபுராண மரபில் தொடர்ச்சியாகவே ஈழத்தில் மேற்படி புராணங்களும்
தோற்றும் பெறுகிறன.

தமிழகத்தில் தலபுராணங்கள் பெருந்தொகையாக எழுவதற்கு
எத்தகைய பண்பாட்டுச் சூழல் - பண்பாட்டுநெருக்கடி - காரணமாக அமைந்த
திருந்ததோ ஏற்ததாழ அதேவகைப் பண்பாட்டுச் சூழல் ஈழத்திலும் மேற்படி
காலப்பகுதியில் நிலவியது என ஜாபிப்பது தவறாகாது. சோழர் ஆதிகம் ஈழத்தில்
முடிவுக்கு வந்தபின் ஈழத்தில் சைவத் தமிழர்கள் பெள்ளத் சிங்களவரின் ஆக்கிரமியப்புக்கு
முகம் கொடுக்க வேண்டிய நிலையில் இருந்தனர். அத்துடன் புதிதாகப் பரவத் -
தொடர்ச்சிய இளைாம் மற்றும் ஜரோப்பியர் வருகையுடன் - அறிமுகமாகத் தொடர்ச்சிய
சிறில்தவம் என்பவற்றையும் எதிர்கொள்ள வேண்டிய நிலையும் ஏற்பட்டது என்பதை
வரலாறு உணர்த்தும்.

இவ்வாறான சூழலில் அவர்கள் இந்தியப் பெருநிலத்தில் சைவ பாரமீபரியதீட்டுக் குதங்குக்கு இருந்த உறவை மேலும் நெருக்கமாக உறுதி செய்து கொள்ள முற்பட்டிருப்பர் 'எனிபது உய்த்துறைக்கூடியது. இவ்வாறான நெருக்கத்தீக்குத் துணைபுரியவில் புராண மூலாதாரங்களை நோக்கி இவர்கள் கவனம் சென்றிருக்கும் எனிபதும் ஆசிக்கூடிக்கூடியதே. திருக்கோணமலையைத் 'தவநின் கலாசமாக (தெளித்தொயிலுள்ள கலாசமாக) வும் 'திருக்கறைசைப் பதியை 'அகந்தியதீதாபனமாகவும் கற்பனை செய்யும் புராணக் கதைகள் இவர்களின் கலன்தினை ஈடுத்திருக்கும் எனிபதும் உய்த்துறைர்காலது. தக்ஷிணைகலாசபுராணம், திருக்கறைக்குத்துறைப்புராணம் எனிபன தோற்றிய பகைப்புலத்தை - அவற்றின் தோற்றுங்கட்கான உனர்வுற்றுக்களை - இவ்வாறு நாம் தெளித்துகொண்டுவாய்கிறோம். ஈழத்தின் சைவத்தமிழர் தமிழகத்தின் சிதம்பர தலத்துடன் கொண்டிருந்த நெருக்கமான உறவின் ஒரு வெளிப்பாடாக வியாக்கிரபாதபுராணத்தை நாம் கருதலாம்.

தக்ஷிணைகலாசபுராணத்தின் கதையமிசும் வடமொழி மக்கேந்தியபுராணத்திலிருப்பதைப்பட்டதாகும். காற்றினாற் பறந்த வீசப்பட்ட மதாமேருமலைச் சிகரமொன்றும் கயிலுமலைச் சிகரமொன்றும் முறையே ஈழமாகவும் அதில் திருக்கோணமலையாகவும் இமைந்தன எனிபதும் சுயிலையிலிருந்த இராவணாகு கொணர்ந்த நிறுவப்பட்ட இலிங்கமே கோணேவரத்தில் புசுளைக்குரியதாகத் திகழ்கிறது எனிபதும் இப்புராணத்தில் மூன்வக்கப்பட்டுள்ள அடிப்படையான செய்திகளாகும். குகைகோட்டைக், சுயவாகு ஆசியோர் செய்த திருப்பள்ளிகளையும் இதுபேசுகிறது. இந்து ஊக்கு ஆசிரியர் இட்டபெயர் கலாசபுராணம் எனப்ப பாயிரத்தின் மூலம் தெரியவருகிறது. இந்தாலில் இரண்டு பதிப்புகளை எழுகிக் கிடைக்கின்றன. 1). கா.சிலசிதமிபர ஜயர் பதிப்பு(1887). 2). கு.பொ.வுத்தியினிசுர தேசினர் பதிப்பு(1916) இவ்விரண்டிலும் பாடல் தொகை, பாடபேதங்கள், தகவல் முரண்பாடுகள் எனிபன உள். இவற்றுள் முதலாவது பதிப்பே பெற்றும் நம்பகமானது என்ற பேராசிரியர் சி.பத்மநாதன் ஏருதயிறார்.²⁹

'திருக்கறைசை' என்ற தலம் அகந்தியரால் திறுவப்பட்டதென்ற கூடிட, அந்தல இறைவனது பெருமை பேசுவது திருக்கறைசைப்புராணம். இது வடமொழி மூலத்தின் தமுலவுள் என அறியப்பட்டாலும் இந்றைவரை அம்மூலம் எது எனிபது இனங்காணப்பட்டிலது. வடமொழி வியாக்கிரபாதபுராணமானியத்தின் தமிழாக்காத வியாக்கிரபாத புராணம் அமைந்தது என்ற கருத்து நிலவுகிறது. இவையாவும் யாழிப்பாணத்தரசர்கால ஆக்கங்களாக ஆசிக்கப்படுவன.

மேற்குறிந்தவாறான வடமொழி மரபின் காப்பியவகைப்பட்ட ஒரு தமுலவாக்கமாகவே அரசரேசாரியின் இரகுலுமியிசும் மேற்படிகாலப் பகுதியில் எனுந்தது. இராமன் பிறந்த குலமரபின் சிறப்புரைக்கும் இவ்வாக்கம் வடமொழியின் மகாகவி காளிதாஸன் இயற்றிய 'ரகுவமிச மஹாகாவிய' த்தை மூலமாகக் கொண்டது. பொதுவாக நாம் மேலே நோக்கிய ஈழத்து வடமொழிமரபின் தொடர்ச்சி என்ற இதனைக் கருதலாம் - எனும் இதன் உருவாக்கத்துக்குச் சில சிறப்புக் காரணிகளையும் ஆசிக்க முற்பட்டுள்ளார் பேராசிரியர் ஆ.வேலுப்பிள்ளையவர்கள்.³⁰ யாழிப்பாணமனிர்களுக்கும் தஞ்சாவூரின் நாயக்கராட்சிக்கால இராமாயணச் சூழலுக்கும்

நிலவிய நெருக்கமான தொடரிபு, தமிழ்நாட்டின் ஆழ்வரர் திருச்சாரி என்ற ஊரில் வைக்கப் படும் அரசுகேசாரிக்கும் இருந்த தொடரிபு மற்றும் இராமேஸ்வரத் தலத்துடனிருந்த தொடரிபு முதலியவற்றை அவர் இவ்வகையில் சுட்டிக்காட்டுகிறார்.

மேலே நாம் நோக்கிய 'பிரதேச உரிமையுள்ளவுக்கு குழுவில் ஈழத்து மன்னின் மாந்தரின் 'சமய-சமூக' அங்பவங்களின் விளைபொருள்கள் எனத்தகீவுகையில் முறைத்த ஆக்கங்களாகவே கண்ணாக்குவதற்கு குதிரைமலைப்பள்ளு என்பதை திகழ்கிறேன். இவற்றை முதலாவது காப்பிய வகையிலும் பின்னையது சிற்றிலக்கிய வகையிலும் அமைவன்.

சிலப்பதிசார காப்பியத்தின் கதையுமிசுத்தத்தை தமுளி ஈழத்தின் எழுந்த கண்ணாக்குவதற்காகத் கோவல்காரிக்கதை, சிலம்புக்குறீ என்னும் பெயரிரண்டும் வழங்கப்படுவது.³¹ சிலப்பதிகாரக் கதையுமிசுத்தின் தொலிப் பொருள், பாத்திர உருவாக்கம் கட்டுமைப்பு என்பவற்றினிற குறிப்பிடத்தக்க அளவில் வேறுபாடுச்சைக் கொண்ட இவ்வாக்கம் ஈழத்தின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் நிலவிவந்த கண்ணி வழிபாட்டு மிரபுகளின்டியாக உருவானதாகும். மானிடப்பெண் தன் கற்பின் திறனால் தெய்வ நிலைக்கு உயர்வது சிலப்பதிசாரம் தரும் காட்சி. தெய்வமே மானுடமாக வந்ததாக - அவதரித்ததாகக் காட்டுவது கண்ணாக்குவதற்கு இதனால் கதாபாத்திரப் பங்குநிலைகளில் இரு ஆக்கங்களும் பெரிதும் வேறுபடுவன். கண்ணியின் காந்திலம்புக்கான பரல்களைப் பெறுவதற்காக மேற்கொண்ட முறை-சிக்கி தொடரிபான மீகாமன் கதை, ஆரையோட்டம், வெடியரச் போர் முதலான பல துணைக் கதைக்கறுகளை உள்ளடக்கிய கண்ணாக்குவதற்கில் ஈழமன்றங்கு - சிறப்பாகச் சிழுக்குப் பிரதேசத்துக்கு - உரிய சொல் வழக்குகள், நம்பிக்கைகள், வழிபாட்டு முறைகள் என்பதை பயிற்றுவினன். மேலும், தமிழகத்துக்கும் ஈழத்துக்குமிடையில் நிலவிய கடற்போக்குவரத்து, வானிபம், அரசியல்-தொடரிபு, சமய உறவுகளை முதலிய பல்வேறு 'சமய-பங்கபாட்டு' க் குறுகளையும் புலப்படுத்தி நிற்கும் ஒரு பங்கபாட்டுப் பதிவேடாகவும் இது திசழ்கிறது. இவ்வகையில் இது ஈழத்துக்கு தமிழுமிக்களின் 'சமய-சமூக' அங்பவங்களினாடாக உருப்பெற்ற முதலாவது தமிழ்ப் பேரிலக்கியம் என்ற கணிப்புக்கு உரியதாகிறது.

அமைப்பு நிலையிலே இது நாட்டார் வழக்காற்றியற் கூறுகளுடன் மிக நெருக்கமானதாகத் திகழ்கிறது. கதை எடுத்துரைப்பு-முறை (NARRATION) பாடல்களின் ஒவை என்பதை இதனைத் தெளிவுறத்துவன். "வாய்மொழிக் காப்பியமாக இது வளர்ந்திருக்க வேண்டும்" எனப் பேராசிரியர் தெ.பொ. மீனாட்சிசந்தரரார் இதனைக் கணிப்பர்.³² காப்பியம் என்ற அமைப்பின் தொடக்கநிலைப் பங்குகள் கொண்டதாக - Primitive Epic ஆக - இவ்வாக்கம் திசழ்கிறது. முன்னர் நாம் நோக்கிய இரகுவுமிசும் வளர்ச்சி நினையிலான கலைக்காப்பியம் - Art Epic - என்னும் வகை சாரித் சாரிந்தது என்பது இது தொடரிப்பில் நம் கவனத்துக்கு உரியது.

பள்ளு என்ற சிற்றிலக்ஷ்மியவடிவம் விவசாயச் சூழலின் குடும்ப

- சமூக உறவுநிலைகளின்டியாக உருவாகி வளர்ந்ததாகும். இவ்வகை இலக்ஷ்மியைக் காலமுதலீஸ்மயுடையது என்ற கணிப்புக்குரியதாகத் திகழ்வது ஈழத்தை ஆக்கமான மேற்கூடிய குதிரைமலைப்பூளை ஆகும். இதனைக் குதிரையப்பர் பள்ளு எனவும் வழங்குவர்.³³

குதிரைகாம வேலவரைப் பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்ட இவ்வாக்கம், ஒரு விவசாய நிலங்களையான்னையும் அவனது பண்ணையாளான ஒரு பள்ளி, அவன் இரு மனைவியர் ஆகியோரைக் குதை மாந்தராகக் கொண்டது. அவர்களது உணர்ச்சி மெய்பாடுகளை நாடக உத்தியில் ஏடுத்துரைப்பது. இவ்வகையிலே அது மன்னின் மன்றகமலும் ஆக்கமாகத் திகழ்கிறது.

இவ்வாக்கம் ஈழத்தின் விவசாயச் சூழலொன்றை எம் கவனத்துக்கு இட்டுவருகிறது. இச்சூழல் மூலிலைமாவட்டத்தைச் சார்ந்தது என்பது ஆய்வாளர்களது ஆகும். இதன்பாட்டிகள் சில அம்மாவட்டத்தின் முளினியவளைக் குறிராமத்தின் காட்டுவிநாயகரைக் குறிப்பதும்³⁴ அப்பகுதி மக்களிடையே இது வாய்மொழியாக வழங்கிவருவதும் பதிப்புரைகளுக்குரிய ஏட்டுப்பிரதிகளிற் பல அப்பிரதேசச் சூழவிற் கிடைத்தமையும் இவ்வுக்குத்தின் அடிப்படைகளாகும்.

மேற்படி மூலிலை மாவட்டத்தில் பன்றிப்பூளை, குருவிப்பள்ளு ஆசிய பெயரிகளில் (பிரபந்த அமைதி பெறாத) வரய்மொழிப் பாடலிகள் இருப்பதும் வழங்கிவருகின்றன. இவையும் விவசாய வாழ்வுடன் மிக நெருங்கிய தொடர்புடையவை. இவற்றைக் கவனத்திற் கொண்ட பேராசிரியர் க.கைலாசபதி அவர்கள் இவை பள்ளுப் பிரபந்தத்தின் மூலப்படிவத்தைக் காட்டுவனவாகலாம் என்னிப்பர்.³⁵ இதனைக் கருத்திற் கொள்ளும்போது இவற்றின் தொடர்ச்சியும் வளர்ச்சியுமாக குதிரைமலைப்பூளை உருப்பெற்றிருக்கலாம் என்று ஊகிக்குமுடிகிறது.

‘துதிரைமலைப்பள்ளினின் அமைப்பு, மொழிநடை என்பவற்றைப் பிற பள்ளுகளுடன் ஒப்பு நோக்கிய கலாநிதி பொ. பூலோகசிங்கம் அவர்கள் அது சி.பி. 1644 - 58 காலப்பகுதியில் ஈழத்தில் எழுந்த கூடுப்பள்ளுக்கு முற்பட்டது என்ற முடிவுக்கு வந்துள்ளார்.’³⁶ ஈழத்தில் மட்டுமல்லாமல் தமிழ் உலகிலேயே இது முதலாவது பள்ளுப் பிரபந்தமாகலாம் என்பது ஆய்வாளர் பள்ளித்தரி க.வீரசுத்தி அவர்களது ஆகமாகும்.³⁷ இச்கருத்தநிலை ஆய்வுகள் ஜயத்திற்கிடமிருந்து நிறுவப்படுமாயின் தமிழ் உலகுக்கு ஒரு புதிய இலக்ஷ்மிய வகையை அளித்த சிறப்பு ஈழத்துக்கும் குறிப்பாக அதன் மூலிலை மாவட்டச் சூழவுக்கும் உரியதாகும்.

இக்காலப் பகுதியில் எழுந்திருக்கலாமென் ஆசிக்கப்படும் பிரிதைரூ சிற்றிலக்ஷியும் வீரக்கோள் முதலீட்டைப்பவரின் வெருகல் தீத்திர வேலாயதர் தாதல் ஆகும்.³⁸ தலைவன் புகழ்பாடும் நோக்கில் அகப்பொருள் தமிழில் எழுந்த காதல் என்ற இலக்கிய வகையானது தமிழகத்தில் நாட்டுக்கராட்சிக் காலத்தில் உருவான் : சிற்றிலைப் பூண்புபு : சர்வீந்த ஒரு புலமை வெளிப்பாடாகும். சமகால ஈழத்திலும் அவ்விலக்கிய வகை அறிமுகமாகியிருந்தது என்பதை மேற்படி ஆக்கம் உணர்த்தி நிற்கிறது எனலாம்.

6. நிறைவாக

கி.பி. 16ஆம் நாற்றாண்டு வரையான ஈழத்துத் தமிழிலக்கியத்தை செல்நெறி இதுவரை நோக்கப்பட்டது. இவ்வாறு நோக்கப்பட்டவற்றின் பொழுப்பு : எதைத்தக்க வகையில் சில குறிப்புக்கள் இங்கு சுட்டப்படுகின்றன.

அ). ஈழத்துத் தமிழிலக்கிய வரலாற்றைச் சங்கப் புலவரான ஈழத்துப் புதந்தேவனாரியிருந்து தொடங்கலாம். எனினும் சங்க இலக்கியம் என்ற பொது வரையறைக்குள்ளாக ஈழத்து இலக்கியப் பண்பு என ஒன்றை அவ்பாடலிகளிற்கூட்டிஇனங்காண்பது சாத்தியமில்லை.

ஆ). பின்னர் கி.பி. 14ஆம் நாற்றாண்டு வரையான காலப் பகுதியில் ஈழத்தில் தமிழிலக்கியங்கள் தோன்றியிருக்க வேண்டுமெனக் கொள்வதற்குச் சான்றுகள் பலவுள். பேணப்படாத நிலையில் அவை அழிந்தொழிந்திருக்க வேண்டும். அதனாலேயே இலக்கிய வரலாற்றிற் பாரிய இடைவெளி காணப்படுகிறது.

இ). கி.பி. 14-16ஆம் நாற்றாண்டுகளில் சோதிடம், வைத்தியம் மற்றும் வரலாற்றுப் பதிவு ஆகிய நோக்குகளிலான் நாலாக்கங்களும் இலக்கிய வகைகளும் எழுவதற்கு அடிப்படையாக அமைந்திருந்தனர்றுள் ஒன்று வடமொழி மரபின் செல்வாக்கு. சிங்கள தமிழ் அரசசளின் தலைநகரச் சூழல்களில் இது நிலவியது. இன்னொன்று பிரதேச உரிமை உணர்வுச் சூழல். குறிப்பாக இன்றைய திருக்கோணமலை, முலைத்தீவு, வவுனியா யற்றும் வடமந்திய மாகாணப் பகுதி சர்வீந்த பிரதேசங்கள் இவ்வளர்ச்சிக் களங்களாகத் திகழ்ந்தன. இச் சூழல்களைக்குளமாகக் கொண்டே மேற்படி காலப்பகுதியின் முக்கிய ஆக்கங்கள் பலவும் எழுந்தன.

ஈ). ஈழத்தின் மனினின் மனங்கமஞும் இலக்கிய மரபைக் கண்டறிவதற்கு மிகவும் பயன்படத்தக்க வகையில் அமைந்த தொன்மையான ஆக்கங்களாக கண்ணாடி வழக்குறை, கதிரைமலைப்பள்ளு ஆகியவற்றைச் சுட்டலாம்.

அடிக்குறிப்புகள்

1. சிவதீம்பி, டாக்டர் காரைத்திகேசு ஈழத்தில் தமிழ் இலக்ஷ்யம் 2 ஆம் பதி. நியுசென்சரி புக் உறவுல் பின்ரேஸ் வியிடத், சென்னை, 1987 ப.2.
2. சிற்றமிபலம், கலாநிதி சி.க. ஈழத்தமிழர் வரலாறு (சி.பி.1000 வரை) தொகுதி 1. இந்தக்கல்லூரி, சாவகச்சேரி 1994. பக்.1-10
3. கணேசயரி, சி. ஈழநாட்டுத் தமிழ்ப் புலவரி சரிதம், திருமகள் அருத்தகம், சென்னைகம், 1939. பக்.2-5.
- சதாசிவம், கலாநிதி ஆ. (தொகு) ஈழத்துத் தமிழ்க் கலிதக்கு தளத்தியம், இலங்கை சாசித்திய மண்டல வெளியீடு, கொழுமிபு, 1966 பக்.1-7.
- நடராசா, டி.க்.ஓ. ஈழத்துத் தமிழ்நால் வரலாறு அரசு வெளியீடு கொழுமிபு, 1970. பக். 20-22.
4. புலோகசிங்கம், பொ. "ஈழத்துத் தமிழிலக்ஷ்யம்" (பதினெட்டாம் நா நிறாண்டு வரை) நானிகாவது அனைத்துலகத் தமிழாராயிச்சி மாநாடு நினைவுமலர்; அனைத்துலகத் தமிழாராயிச்சி மன்றம் (இலங்கைச் சினை), யாழிப்பாணம், 1974. ப.70.
- நடராசா, கலாநிதி கூ.செ. ஈழத்துத் தமிழ் இலக்ஷ்ய வளர்ச்சி கொழுமிபுத் தமிழ்ச்சங்கம், கொழுமிபு. 1982. ப.3
5. புலோகசிங்கம், பொ. முற்குறித்த கட்டுரை
6. வேவுபிளினை, பேராசிரியர் ஆ."தொடக்கதால ஈழத்து இலக்ஷ்யங்களும் அவற்றின் வரலாற்றுப் பின்னணியும்". தொடக்கப் பேருநை யாழிப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை. 1986.
7. மேற்படி, ப.13
8. மேற்படி, பக்.13-14
9. மேற்படி, பக். 15-16
10. மேற்படி, ப.19
11. திருஞானசம்பந்தர் தேவாரம் திருமுறை:3:123
திருமுறை:2:107
12. சுந்தரர் தேவாரம் திருமுறை:7:80
13. சிற்றமிபலம், சி.க. "ஈழமூர் இந்தமதமும் - பொலநறுவைக் காலம்" (சி.பி.1000-1250) சிந்தனை, யாழிப்பாணப் பல்கலைக்கழகங் கலைப்பீடு ஆய்விதழி, தொ. II, இதழி II ஆடி. 1984. பதி.கலாநிதி சி.க. சிற்றமிபலம் யாழிப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், திருநெல்வேலி, இலங்கை. பக்.115-156.

14. பார்க்க: வேலப்பிள் எ, பேராசிரியர் ஆ. முஞ்சித்த பேருரை, ப. 6.
15. மேற்படி, ப. 7
16. மேற்படி
17. மேற்படி
18. மேற்படி ப. 6
19. Paranavitana, S.(Ed). Sigiri Graffiti Vol.I, Oxford University Press,
London 1956. p. XII.
20. Sivasamy, Prof.V. "The Sanskrit Tradition of The Sri Lankan
Tamil - A Historical Rerspective" Lady Lilavathy
Ramanathan Memorial Lecture. University of Jaffna,
Thirunelveliy. Jaffna. 1992 .09.07.
21. உச்சராச்சேகரமாலையில் கடவுள் வாழ்த்தில் 5ம் பாடலில் காசிபன்,
வசிட்டன், அத்திரி, வல்லன், கௌதமன் முதலாகப் பலர்
முதனா லாசிரியரிகளாக வணக்கப்படுகின்றனர்.

செகராச்சேகரத்திற் முதற் செய்யுள் முனா ஸல 'ஆயிருவேதம்'
'ஆயுளுவேதம்'. எனவும் அதனாசிரியன் வேதங்கடந்த மாழுனிலுள் என்றும்
கூறும். வேதங்கடந்த மாழுனிலுள் என்பதை வேதங்கள் தந்த மாழுனிலுள்
எனப் பிரித்துப் பொருள் கொண்டு அது பிரமதேவ்வணச் சுட்டுவதாகக்
கொள்ளலாம். ஆ. வேலப்பிள்ளையல்ரி சுல்லி சுருத்தும் இதுவே (ம.கு.
பேருரை ப. 4)

பிராச்சேகரம் நா லின் கடவுள் வணக்கச் செய்யுள் அதனைத் தவின்தீர்
வாகடத்தில் வழிஞா லாகச் சுட்டிக்கொள்கிறது.

22. இம் முதற் பதிப்பு கரவருடம் (1892) பங்குனியில் சந். இராகுநாததயர்
ச. நடேசையர் ஆசியோராற் பதிப்பிக்கப்பட்டதென்ற தகவல் தருவபர்
கலாந்தி க.செ, நடராசா (ம.நா.ப. 131) மேற்படி இறுதிச்
செய்யுள் வருமாறு:

"உரைத்தசக வருடமுற மாயிரத் திருநா ற
நொருநாலெலட் டினிலிகு வசந்தந் தன்னிற்
நாத்திமுவை காசிபுதன் பணயி காளிற்
மமிபைவளர் பராக்கிரம வாகு புப்
விருத்தவயிற் சரசோந் மானல யீரா
நெய்தபடல நா ற்நொக்கபாக் முப்பா காக்காம்
விருத்தமரங் கேற்றின்னாற் பேரசராச
விஞ்சை மறை வேதியனாம் புலவ ரேநே."

23. நடராசா, F.X.C. தேருவறைப் "பெருமாள் எடுவழங்கும்
போசராச பண்டிதர் இயற்றிய சரசோநிமாலை
(சிறுபிரசரம்), சென். ஜோசப் கத்தோலிக்க
அசிசகம், மட்டக்களப்பு, 1988. ப. 7.

24. போசராச பண்டிதர், சுரசோதீமானல். 3ஆம் பதி, பதிப்பாசிரியர் இ. வேங்கடேசயர், சோதிடப்பிரகாச யந்திரசாலை கொக்குவில். குரோதன சித்திரை, ப. 82.
25. மேற்படி, பாயிரம் செய்யுள் 1, 2. ப.
26. இந்தா விற் கயவாகு மனின் பற்றிய செய்திகள் இடைக்கூலாகவும் பிற்சேரிக்கையாகவும் அமைந்தவை என்ற கருத்து நிலவுகிறது. பார்க்க; வடிவேல், பண்டிதர், இ. (பதி) கோணேசர் கல்வெட்டு இந்துசமய கலாசார அவுவல்கள் திணைக்களம், கொழுமிழு, 1993. ப. 98
27. வேலப்பிள்ளை, பேராசிரியர் ஆ. முற்குறித்த பேருரை, ப. 13.
28. வினாக்கள்திற்கு: பார்க்க:
- பத்மநாதன், பேராசிரியர் ஆ. கோணேசர் கல்வெட்டு - சில ஆராய்ச்சிக் கடமைக்குப் படிப்புகள் . . . , கோணேசர் கல்வெட்டு பதி: பண்டிதர் இ. வடிவேல். (முற்குறித்த பதிப்பு) ப. 1.
29. பத்மநாதன், பேராசிரியர் ஆ. "தட்சிண கூலாசபுராணம் - ஓர் ஆய்வு", புனிபாடு மலர் 3 - இதழி 3, மலர் 4 - இதழி 1., இந்துசமய கலாசார அவுவல்கள் திணைக்களம், கொழுமிழு. 1993 - 94. பக். 1-26, 13 - 24.
30. வேலப்பிள்ளை, பேராசிரியர் ஆ. "அரச�ேசரியின் இரகுவமிசமும் அது எழுச்ச இந்தப்பற்பன்பாட்டுச் சூழலம்", சேர். பொது இராமநாதன் தினைவுப் பேருரை, யாழிப்பாணப் பல்கலைக் கழகம், இலங்கை. 1988. பக். 3-10.
31. வடமாகாணத்தில் யாழ். குடாநாட்டுச் சூழலில் இது கோவலனார் கடத் தினைவுப் பல்கலைக் கழகம் மூலம் மாவட்டப் பகுதிகளில் சிலமிக்குறை என்ற பெயரிலும் மூலம் சிறுக்கு மாசாணத்தில் கண்ணுகிவருக்குறை எனவும் வழங்கப்பட்டு வருகிறது.
32. பார்க்க:
- கந்தையா, வி. சி. (பதி) கண்ணுகிவருக்குறை, கரரைத்து இந்துசமய விருத்திச் சங்கம், மட்டக்களப்பு. 1968. ப. XIV (தெ. பொ. மீனாட்சிசந்தராணார் அளித்த அனிதுறையில்)
33. மூலிகை மாவட்டத்தில் இவ்வாக்கம் குறித்தறியப்பர் பள்ளு என்று வழங்கப்படுகிறது.

34. காப்பும் பாடல்களிலொன்று ;
 கந்தமேவு காமுகத்தோனே
 கருணையாகிய சஞ்சாரி மெந்தா
 முன்பு போலென்ன யீடு வைத்தானும்
 முளினியவனை மத்த நயிந்தத.

இவைராகுபாடல்

காட்டுமுத்த நயினார் தங்கள்
 வீட்டுவாசல் வயலிலே
 கருணை விளங்கு மாதமுமீமார்
 கழித்த முளினிய வனையிலே

இப்பாடல்கள் முளினியவனை சி.ச.அரியகுட்டிப்பிள்ளை என்பார்
 "பதிப்பித்த அருவிக்கிந்தூ, குதிரையழுப்புரிபுஞ்சு, பண்டிபுள்ளு என்னு
 தலைப்பிலான் (பிறதகவல்கள் பெறமுடியாத சிதைந்த நிலையில் உள்ளன)
 நா வில் இடம்பெற்றுள்ளன.

35. கைலாசபதி, பேராசிரியர் க.வணிபி பிரதேசமும் நாட்டார்
 பண்பாட்டியலம்" - புத்தாராவுள்ளியந் விழா மலர்,
 மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபை, வவுனியா. 1982, ப.4.

36. புலோகசியகம், கலாநிதி. பொ. "குதிரைமறைப்பறிஞு" வனிப
 பிராந்தியத் தமிழாராமிச்சி மாநாட்டு ஆய்வுக் கட்டுரை
 முனிலத்தீவு - 1983(தட்டச்சப்படி)

37. வீரகத்தி, ச. குதிரைமறைப்பறிஞு இசைநாடகம், கரவெட்டி
 1962, க. 8 - 10.

38. இவொக்கம் 16ஆம் நா நீறான்டுக்காரியதா? அலைது பிற்பட்டதா?
 என்பது பற்றி ஜயம் உளது.
 பார்க்க: நடராசா, கலாநிதி க.செ., மு.நா. பக். 35-37.

ஈழத்துத் தமிழில்கீரிய வரலாற்றுக் கருத்துரைக்கு

ஈழத்துத் தமிழிக் காலிய புராணமரபும் அவற்றின் போக்குகளும்

திரு. வி. விசாரணை பி. ஏ. (ஆனாச)

விபிவுரையாளர்

தமிழ்துறை

யாழ். பல்சலைக்கழகம்

6, 12, 1997.

தமிழில்கீரியப் பாரம்பரியத்தில் காலியங்களுக்கும் புராணங்களுக்கும் ஸிறப்பான இடமுண்டு. குறிப்பிட்ட காலப்பகுதிகளுக்குரிய மூக்கியத்துவம் யிக்க இலக்கியவடிவுகளாக இவை அமைகின்றன.

தமிழ்நாட்டிலெல்லாந்த காலியங்கள் புராணங்கள் என்பன காட்டிந்திருக்கும் இலக்கியமரபு போல ஈழத்துக்கொள்ளும் நனித்துவமான காலியபுராணமரபு ஒண்டின்டு. இக்கட்டுரை 19ஆம் ஞாழ்தாண்டு வரையான ஈழத்துக் காலிய புராண மரபினை குறிப்பிட்ட சில வகையான இலக்கியங்களைத் தன்னுக்கொண்டு விளக்கிக்கொள்ள முன்னர்ந்து.

�ழத்துக் காலிய புராண மரபினை நோக்குவதற்கு வசதியாக காலியம் புராணம் என்ற இரண்டு இலக்கிய வடிவங்களை இலக்கிய நிலையிலான விளக்கத்தினை இவ்விடத்தில் தருதல் பொருத்தமானதாகும்.

தன்தியலங்காரம் மற்றும் பாட்டியல் நூல்கள் தரும் விளக்கத்திலிப்படி காலியம் என்பது, தலைவர் ஒருவனுடைய வாழ்க்கை வரலாற்றுறை எடுத்துக்கூற முகத்தால் மத்துடைய நடவாழ்விற்கு இன்றியமையாத அமை, பொருள், இப்பம், வீர ஆசிய நாற்பொருளையும் கூறும் இலக்கியமாக அமையும்.¹ இதுவே பெருங்க காபிபியம் எனவும் அழைக்கப்படும். அமை முதலிய நாள்களின் ஒளிரேஞும் குறைவு படுமிடத்திற் அர சிறகாபிபியம் என்ற வரையறைகளுள் வந்துவிடும் கதைத் தொடர்ச்சி, கவிதைவு ஆற்றல் நிட்டமிட்ட புனைவு முதலியன் இவ்வடிவத்தின் உயிரிநாடியான அமிசங்களாக அமையும்.

காலியத்தைப் போலவே புராணம் என்ற இலக்கிய வடிவமும் வடமொழி மூலத்திலிருந்து தமிழுக்கு உள்ளாங்கப்பட்ட ஒரு இலக்கிய வடிவமாகும். வடமொழி மரபில் புராணம் என்பது புலனோற்பத்தி, உலகின் நோற்றும், மனுக்களின் காலம், மனுக்குளங்களின் வரலாறு, அரசவையிசுருளின் வரலாறு என்ற ஜந்து விடயங்கள் பற்றியதாக அமையும்.² ஆயினும் தமிழில்கீரிய மரபில் இதன் பாடுபொருள் சற்று விரிவானதாக அமைதல் மரபு. புராணங்களின் நோக்கம் தொல்மரபுக்கதையுறைப்பதாகும். காலியங்களிலே சானப்படுவது போன்ற கதைத் தொடர்ச்சியினைப் புராணங்களிலே பார்க்க முடியாது.

எழுத்துக் காவியமரபு யாழ்ப்பான் மனீஸர் காலத்திலெழுந்தன வாசக் கருதப்படும் கண்ணி வழக்குரை, இருவமீசம் முதலானவற்றைச் சொட்டுவதாகும் கருதலாம்.

தொடக்ககாலத்தில் எழுந்த காவியங்கள் அனைத்தும் தமிழ்களாக அமைந்தன. கண்ணி வழக்குரை (கோவல்காரி கதை, சிலம்பு குறல்), இருவமீசம், திருச்செல்லர் சாவியம் முதலானவை எழுத்துக் காவியமரபில் முடிவியத்துவமுடையவாகக் காணப்படுகின்றன.

1.1 கண்ணி வழக்குரை

எழுத்துக் காவிய மரபின் ஊற்றாக அமைவது 'கண்ணி வழக்குரை' யே எல்லாம். இந்தா வின் ஆசிரியரைச் சீலர் 'காங்கேசன்' என்க குறிப்பிடுவா.³ ஆயினும் இந்தா வின் அகச் சாங்குரன் இவ்வைச் 'சக்ரன்' என்றே குறிப்பிடுகின்றன.⁴

கண்ணி வழக்குரையின் கதைப்போக்கும், கட்டமைப்பும் பெரிதும் சிலப்பதிகாரத்தை ஒத்திருப்பதால் இதனைச் சிலப்பதிகாரத்தில் தமிழ்களாகக் கருதவார். ஆயினும் சிலப்பதிகாரத்து வஞ்சிக்கான்ட நிகழ்ச்சிகள் கண்ணி வழக்குரையில் இடமிருப்பதில்லை. இதற்குப் பலரும் பல்வேறு காரணம் சுற்பிப்பார்.⁵ இந்தா வின் வரும் வாழ்த்து, வனச்சும், ஆசியவற்றைச் சுற்பிடுவது, பொருள், இப்படி விரலித் தனிகாரில்லாத் தலைவிழும், பல்வேறு வரின்னுக்கும் கொண்டு நன் மனம் புணர்தல், புலவி, சுலவி, தாது, செலவு, இகல், வெந்றி ஆசியன் கண்ணி வழக்குரையினை ஒரு காவியம் போக்க காட்டினாலும், இதனை ஒரு முதல்நிலைக் காப்பியமாகவே (Primitive Epic) கொள்கூடிய பொருத்தமாகதாகும்.

மட்டுக்கூப்பு, மூலீஸ்தந்தீவு, பருத்தித்துறை உள்ளப்பங்களாக எழுத்துப் பல்வேறு பிரதேசங்களிலும் நாட்டார் கலை மரபில் வாய்மொழிக் கதைப்பாடலாக இங் காவியத்தின் பாடல்கள் பலவும் கோவில்களிலும் விழாக்களிலும் பாடப்பட்டு வருகின்றன.⁶ இதுவே இங்காவியத்திற் தொடக்க நிலையாக இருந்திருத்தல் வேண்டும். கண்ணி வழக்குரை, சிலம்பு குறல், கோவல்காரி கதை என்ற வழங்கப்பட்டு வருகின்ற கதைகளைடயே காணப்படும் மிகச் சிறியனவிலான வேறுபாடுகளுக்குக் காரணம் எமது மரபின் பாடல் கையளிப்புப் பாரம்பரியமே எதை ஏனியலாம்.

நாட்டுப்புற மரபையும், செவிலிக்கிய மரபையும் இன்னத்தெழுந்த உயர்ந்த காப்பியமாகிய சிலப்பதிகாரம் நோன்றிய பின் அதற்கு முன் வழங்கி வந்த இங்கதையின் வடிவங்கள், வழிபாடுகள் எழுத்துறை ஒருவகை நிலைபேர பெற்றிருத்தல் வேண்டும். பின்னர் இளங்கோவின் கதைவடிவமும் கண்ணி வழக்குரையின் கதை வடிவமும் சிறைந்தும் வளர்ந்தும் ஒன்றை ஒன்று பாதித்திருக்கலாம் என்பதும் ஆராய்ச்சிகளும் விடயமே. கேரளப்பகுதிகளிலே வழங்கிவரும் கண்ணி கதைப் பாடல், கோவல்கள் சரித்திரும் முதலானவற்றைக்கும் எழுத்துக் கண்ணி வழக்குரைக்குமான தொடரிப்புகள் பூல்க்கூம் பெறும்போது மேஜும் பல செய்திகள் விடைக்கலாம்.

1.2 இரகுவம்சம்

ஈழத்து காவியங்களில் தன்நூலுமுடையதாக விளங்குவதே 'இரகுவம்சம்' என்ற காவியமாகும். இந்தோ வின் ஆசீரியர் அரசேசரி என்பவராவார். இவர் காலம் சி.பி. 16ஆம் 17ஆம் நூற்றாண்டுக்குக்கீட்டைப்பட்டதாகும்.

இரகுவம்சத்தின் மூலநூல் காளிதாசன் வடமொழிறில் இயற்றிய இரகுவம்சம் ஆகும். அரசேசரியின் இரகுவம்சத்தின் கட்டமைப்பினைப் பார்க்கும் போது அது, பொதக்காண்டம், வீறப்புக் காண்டம், பொதக்கீறப்புக் காண்டம் என்ற மூலை பிரிவுகளையுடையதாகவும் ஆற்றப்படலம் முதலாக இந்தமதி பிறப்பு நீங்கும் படலம் நாறாக பதினாற படலங்களையும் உடையதாகக் காணப்படுகின்றது.

அரசேசரியின் இரகுவம்சத்தின் பாடுபொருளானது பெரிதும், இராமபிரான்து முக்கியினாக வரும் அவருடைய பரமிபறைகளை உரலாட பற்றியதாகவே அமையின்றது. யாழிப்பாணத்தில் வாழுந்த வந்த பெரும் குலவர்களில் ஒருவராக மதிக்கப்பட்டு வந்த அரசேசரி, எவ்வாட இராமானதயின் பால் ஈர்க்கப்பட்டார் எப்பதற்கான அவை, புறவயக் காரணமிக்கன இனிம்காண்பது இவ்விடத்தில் இருக்கிற மயமயாததாக அமைகிறது.

அரசேசரி வடமொழிப் புலமையுடன் பண்டைய தமிழிலக்கியங்களான எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு முதலான நூல்களிலும் சிந்தாமனி, சீலப்பதிங்காரம், சுமிப்ராமாயனம் முதலிய காவியங்களிலும் பின்த பாக்சயறுடையவராகத் திருமீந்தார்.⁷ இவ்வாறானதொகு புலமைப் பின்னனி, வடமொழி இரகுவம்சத்தைத் தமிழில் தழுவ வேண்டும் என்ற பற்றாச்சேகரணத் எண்ணத்துக்கு அடிப்படையாக ஒரு காரணமாக இருந்திருக்கலாம்.

வடஇந்தியாவிலும், தமிழ்நாடு, ஆந்திரா முதலிய தெளிந்தியப் பகுதிகளிலும் இராமாவதாரம் பற்றிய கதை பெற்றிருந்த முக்கியத்துவமும், இக்கதையில் வரும் இராவனன் இலங்கை அரசனாக இருந்தமையும் இப்பாடுபொருள் தேர்வுக்குக் காரணமாக இருந்திருக்கலாம்.

இராமாவதாரத்தை முதலீடையப்படுத்தும் நோக்கிலெழுந்த இக்காவியம் ஒரு வகையில் 'குட்டியிராமாயனம்' எனக் கருதுமளவுக்குச் சிறப்புடையதாகக் காணப்படுகிறது.⁸ ஈழத்திலெழுந்த காவியங்களில் காவிய நடையிலமைந்த கலைக்காவியமும் இதுவேயென்றலாம். அரசேசரியின் இரகுவம்சம் எழுந்த இந்தப் பண்பாட்டுச் சுழல் பற்றி கலாச்சிதி ஆ. வேவுப்பின்னை விரிவாக இராமந்தனார்.

1.3 திருச்செல்வர் காவியம்

கிழிஸ்தவத்தின் உயரிதல் வெளிக்காட்டுமுகமாக எழுந்த கரவியமான 'திருச்செல்வர் காவிய' திதை பூலோகசிங்க முதலியார் என்பவர் இயற்றியார் என்பர். இவரின் காலம் 19ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுநியாகும்.

இந்தால் சி.பி. 8ஆம் நாற்றாண்டிலே செங்கோல் செலுத்திய அமீரே, என்னும் அரசனுக்கு மெந்தனாகப் பிறந்த, இளமையிலே சுத்திய வேறந்திற் சேர்ந்த ஈற்றிலே வன்குசென்ற தல்குசெய்த வீட்டின்பமடைந்த திருச் செல்வராயன்⁹ எனப்பவுடைய சரித்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டு தழுவல் செய்யப்பட்டதாகக் கானப்படுகிறது.

திருச் செல்வர் காவியத்தின் கட்டமைப்பானது, காப்புச் செய்யுள் ஒன்றும், கடவுள்வாழ்ந்துப் பாடல்கள் ஆனும், அவையடக்கச் செய்யுள்கள் பதினொன்றும், பாயிரக் கூடுதல் செய்யுள்கள் பதினேழும், இருபத்தினாண்டு படலங்களில் 1912 பாடல்களுமாக 1947 லிருத்தப்பாக்கணாலானதாகக் கானப்படுகிறது.

சிட்டு தேசத்தைச் சார்ந்த கந்த எந்தாலும் தழுவற் தனிமையானது. தமிழ்காவிய மரபோடு இயைந்த நிற்பதால் இதனையும் காவியமரபிற் சேர்ந்துக் கூவர். இடை காவியத்தினை நூலுகில் ஆராய்ந்தோர் கம்பராமாயனும், சீவக-சிட்டாமனி, மனிமேடை முதலராணவந்தின் செல்வாட்கு இந்தா விற் பயிளா வருமாற்றினை எடுத்துக் காட்டியுள்ளார்.¹⁰

2.0 ஈழத்துப் புராண மரபு

�ழத்துப் புராண மரபென்பது பெரிதும் தமிழ்நாட்டுப் புராணமரபால் பாதிப்புற்ற ஒன்றாகவே இருந்த வந்தாள்ளீத். என்னும் பாடுபொருள் தனிமையில் புதியதொரு புராணமரபொன்றில் தொடக்கத்தினை உருவாக்க முன்னேத சிறப்பினையும் நன்றாகத்தே கொட்டதாக ஈழம் விளங்கின்றது.

�ழத்திலெழுந்த புராணங்களை அவற்றின் பாடுபொருள் நோக்கில் பின்வரும் மூன்று நிலையங்களில் படித்து நோக்கலாம்.

1. தலமகிமை கூறுவன்
2. விரத மகிமை கூறுவன்
3. சமுகச் சார்புடையன்

2.1 தலமகிமை கூறுவன்

�ழத்தின் தலபுராணமரபு சயல்ராசின்கயாரியசு-சக்கரவர்த்தியாரிய ஐந்தாம் சௌராசசேஷன் காலத்திலெழுந்த தட்சிணகலைச் சுராணத்தடி - தொடங்குகின்றது. சி.பி. 14ஆம் நூற்றாண்டில் தமிழ் நாட்டில் உமாபதி சிவாச்சாரியார் பாடிய 'கோயிற் புராணம்' இவ்வகையான புராண மரபிற்கு அடிப்படையாக அமைந்து எடுப்பார்.¹¹

தலபுரான் மரபில் கணிசமான புராணங்கள் ஈழத்திலே வெளிவந்தன. தட்சிங்கலோசபுரம், திருக்கோணரசல் புராணம், சிதம்பரசபாநாத புராணம், திருக்கழிப்பாஸலப்புராணம், புவியூரிப்புராணம், திருக்கரைசைப் புராணம், கதிரீகாமப் புராணம் முதலாயின் அவற்றை ஸிலவாம்.

தலபுராணங்களில் பெருள்மரபினை நோக்கும்போது பெரும்பாலும் தலபுராணங்கள் எல்லாவற்றைக்கிடையேயும் அடிப்படையிலான சில பள்ளுகள் இழந்தோடு வதைச் சொல்லாம். முருத்தி, தலமி, தீர்த்தம் என்னும் முப்பொருள்களையும் வர்ணித்தல், நமட்டுச் சிறப்பு, நகரச் சிறப்பு முதலான சாவியப் பள்ளுகள், தலச் சிறப்பினை வலியுற்றும் புராணக் கந்தகள், கோவில்களில் முருத்தியின் திருவிளையாடல் கணுக்கெல்லாம் தலத்தையே கணமாகக் கொள்ளல், தலம்பற்றிய நாட்டார் கந்தகள் தலம்பற்றிய திருப்பணிகள் முதலானவையே அப்பள்ளுகளாம்.

தலபுராணங்களினுடைய எழுச்சிகளை பின்புலங்களும் இவ்விடத்திற் கவனத்திற்காியன. அவற்றில்,

1. கோவிலுக்கும் சமுகத்திற்குமிடையிலான ஜடாட்டம் (கி.பி. 12ஆம் நூற்றாண்டு முதல் தமிழ் நாட்டிற் கட்டியறுப்புப்பட்ட கோவிற் பள்பாடும் அதன் நாசகமும்)
2. அந்தியராலும், பிறமதங்களாலும் சொல்சமயத்திற்கு ஏற்பட்ட சவால்கள், பின்னடவுகள் (போர்த்தங்கேயர், ஒலிலாந்தர், ஆங்கிலேயர், இல்லாம், சிறிதவும்).
3. மக்களுடைய சமயநம்பிக்கையும் சமயாபிமானங்களும்.

முதலானவை முக்கியமான சாரணங்களைலாம்.

2.2 விரதமுகிமம் கூறுவது.

விரத மகிமமைய மட்டும் பாடுபொருளாகக் கொட்ட புராண மரபு ஈழத்திலேயே பெருவழக்காகப் பயிற்சி வந்துள்ளது.¹² பின்னர் தமிழ்நாட்டிலும் இம் மரபு பரவலாகப் பின்பற்றப்பட்டுமையை பல்வேறு புராணங்களும் காட்டி நிற்கிறன.

விரத மகிமமைய-உறரப்பன் என்ற வகையில் சிவராத்திரிப்புராணம், ஏகாதசிப் புராணம், கந்தசட்டிப்புராணம், விநாயகபுராணம், சீமந்தனிபுராணம் முதலாயின முக்கியத்துவமுடைய புராணங்களாகும்.

தீயவர்களும், அதிகாரமேலாண்மையினால் செருக்கு மிகுந்தவர்களும் உள்ளனர். திருந்தி ஆங்கவனை வழிபட்டு விரதமுகிந்த, நல்லவர்களாக மாறியதாகப் புராணங்கள் கந்த குறவு வழக்கம்.¹³ இவ்வாறானதொரு பாவலிமோசனப் பின்னணியிலேயே இப்புராணங்களும் தோற்றம் பெற்றிருக்க வேண்டும்.

ஈழத்தெபி பொருத்தவரை மேலே கூடிய காரணத்திற்கும் மேலாக பிறிதாரு காரணம் அயுத்தம் பெறவிருப்பது. ஈழத்தில் போர்த்துக்கேயர் ஆட்சிபுரிந்த காலம் சைவசமயத்திற்குச் சாலால் மிகுந்த காலமாக விளங்கியது. வரலாற்றுப் புகழியின்கை சைவத் திருத்தலங்கள் பலவும் அழிக்கப்பட்டனவாக வரும் நகவல்கள் இதனை உருதி கெய்கின்றன. அத்துடன் சைவசமயத்தோடு தொடர்புடைய சமயாசாரங்கள் பலவற்றையும் பின்பற்றவதில் அக்கால மக்கள் பல்வேறு இடர்பாடுகளை எதிர்கொண்டதாகத் தெரிகிறது. இந்திலையில் மக்களிடையே சைவசமயத்தோடு தொடர்புடைய அடிட்டான முறைகளில் நிலவிய தேக்கஞ்சிலையைப் போக்கவும், சைவப் பாரம்பரியங்களை நிலை நிரத்தவுமாக இப்புராணங்கள் மேற்கொண்டிருக்கின்றன. எனவும் கறலாம்.

2.3. சமூகச் சார்புடையல்

சமயத்தையே பாடு பொருளாகக் கொண்ட தமிழ்ப்புராணமரபுச் சூழலில், அமீரபுக்கு மாறாக சமூகப் பிரச்சினைகளைப் பாடுபொருளாகக் கொண்ட புராண மரபொண்ட ஈழத்தில் தோற்றும் பெறவிருப்பது.

அசீக்வேலி ந. தாசிநாதபிள்ளையின் 'தல்புராணம், கோப்பாய் வே. இராமலிங்கத்தின் 'கோட்டுப்புராணம்', யாழிப்பாணத்து நட்டுவசீ சுப்பையாவின் 'கண்சிபுராணம்' என்ற முன்ற புராணங்களும் அவற்றில் பாடுபொருள் மரபில் சிறப்பிடம் பெறப்படவுள்ளது.

மேலே குறிப்பிட்ட புராணங்கள், சமூகப் பிரச்சினைகளை அங்கத்திலையில் சிந்திரிப்பனவாக அமைந்தன. வடிவநிலை நிதிக் கோக்குமிழோது 'புராணம்' என்ற இலக்கிய வடிவத்திற்குரிய கூட்டமைப்புக்கள் எவற்றையும் அவற்றில் இருங்கான முடியவில்லை. 'புராணம்' என்ற பெயரை மட்டும் வெந்துகொண்டு இவற்றைப் புராணம் என்ற பொருந்துமோ என்பது ஜராயிச்சிக்குரியதே. எனினும் சைவயான பாடல்கள் பலவற்றைக் கொண்டுள்ளன! சுவா புராணம்' போன்ற இலக்கியங்களில் பாடல்கள் அனைத்தும் முழுமயாகக் கிடைக்காத நிலையில் இவற்றில் வடிவநிலை குறித்த எவற்றையும் உங்கிப்படக் கூறமுடியாத நிலையே உள்ளதெல்லாம்.

ஒப்பீடு ரீதியில் தாலபுராணம், கோட்டுப் புராணம், என்ற இரண்டு புராணங்களுக்குமுறியதான் செய்யுட்கள் சிலவே இரை மக்குக்கீ கிடைத்துவினன. அவையும் வாயிமொழி மரபுப் பின்னாலிற் கிடைத்தவையே என்பதும் மனங்கொள்ளுத்தக்குது.

தாலபுராணத்தினைப் 'பனங்காயிப் பாரதம்' எனவும் அழைக்கும் மரபு உண்டு. இப்புராணத்தின் பெயரே அதன் பாடுபொருளை விளக்கி நிற்கிறது. பனைப் பெருமை பற்றிக் குறிப்பிடிற ஒருவகையான தேவிப்பாடற் தொகுப்பாக இந்நால் இருந்திருக்க வேண்டும்.¹⁴ கிடைத்த செய்யுட்களில் பனை பற்றிய செய்திகளே அங்கதப் பாணியில் கூறப்பட்டுள்ளன. பன்னடைய யாழிப்பாணத்து

மக்களிடைய பெருளாதாரக் கட்டமைப்பில் முக்கியத்துவம் பெற்ற விளக்கிய பணமரம்! இப்புராணத்தின் பாடு பொருளாயியமை வியப்புக்குரியதொகிறலீல எல்லாம்.

கோட்டுப்புராணம் பற்றிப் பாலவர் சாந்திர ஆசிரியர் பிள்ளூருமாற ஏறிப்படுவர்,

"இவர் நீதித்தலஞ் சென்ற வியாக்கியம் நடத்தும் வாதிப்பிரதி வாதிக்கூக்கு நேரிடும் பனநஷ்டம், கஷ்டம், அலை, தொல்லைகளையும், அந்நீதித்தலங்களில் உதரநியித்தம் வெசுக்கிருஷ்ணம்! எனப் பிழைப்பின் பொருட்டுத் தந்திர வேடம் போட்டுத் தமன்களைப்போல் இருதிறநித்தவரையும் முட்டிலிட்டுப் பணம் பறிக்குங் கோட்டுப் புறாக்கக்கூடியும் வாதிப்பிரதிவாதிக்கூக்காகத் தனித்தனி ஏற்பட்டும் இருபுறமும் கூந்திட்டும் நியாய உரந்தர்களையும் இழுதும், பழுதிதம் கோட்டுப் புறானம் எனும் பெயர் குட்டி ஒரு பரடல் இயற்றினார். காண்டம், சுருக்கம் எனும் பகுப்பு வைத்துப் பாடினரோ யாம் அதனைக் கண்டிலம் ஆதவிற் தீரிப்பாய் ஒளினு சொல்லமாட்டோம். 15

அ. சதாவிவம்பின்னையின் கூற்று கோட்டுப் புறானம் பற்றி இனிப் பிடைத்துவின் பாடல்களின் சரியான விவரங்களே எல்லாம்:

ஈழத்தில் எழுந்த சமுச்சீ சாரிபுடைய புறானங்களில் கணக்கு புராணத்திற்குத் தனியான ஓரிடும். இப்புராணத்தின் செய்யுட்கள் முனிபின்னாக நானு ராக 16 அறியப்பட்ட போதிலும் இனில் எமக்கூக் கிடைப்பவை இருபதிற்கு முனிபின்னான் செய்யுட்களே.

கிடைக்கின்ற பாடல்களின் பொருள் மரபைப் பார்க்கக்கூடியில் இப்புறானத்தின் பாடல்கள் கிடைக்காமற் போதற்கு அல்லது கிடைக்காமற் செய்யப்பட்டதற்குப் பின்னால் பிரச்சினைபூர்வமான செயற்பாடு ஒன்று தொழிற்பட்டிருக்கலாம் போலத் தெரிகிறது.

கணக்குப்புராணத்தின் பாட்டுடைத் தலைவி, பரததயாகிய கணக்கீ என்பவன். இவன் ஒரு கட்டமூரி, கணிகமாது. இப்பொழுமக்கோடு புலவரவர்கள் பிரசித்தி பெற்ற அக்காலத்தவர்கள் போகிற தொடரிபு பூட்டு சிலகாலம் கழித்தனர் என்பத். இத்தொடரிப்பி காரணமாகப் பெற்ற அவலத்தீயினாற் புடியிடப்பட்டுப் புறவரத்து என்றுதாமிபட்டபெரும்பாட்டை மற்றையோர் தவிர்த்தல் வேண்டி உலகுக்கு அறிவுறை காரணம் நோட்டீசே இப்புராணமுதல் செய்யுள்கூடே புலப்படுகின்றதென்ற காரணம்.

19ஆம் நாற்றாண்டில் யாழிப்பானதைச் சமுக அமைப்பிலே வெருனியிருந்த பரததமை ஒழுக்கத்தினை இப்புராணச் செய்யுட்கள் தெளிவாகக் காட்டுகின்றன. ஆலயங்கள் பலவற்றிலும் தேவராதியாரிகளாயிருந்த பெண்களிற் பலரும் எவ்வாறு சமுகச் சீரிகேடுகளுக்குக் காரணமாக இருந்தார்கள் என்பதனை ஆரமுகநாவருடைய எழுத்துக்கள் பலவும் தெளிவாகக் காட்டுகின்றன.¹⁷ சிட்டத் தட்ட ஆரமுகநாவலரவுரிகளுடைய உள்ளத்தனர்வுகளையே நட்டுவச் சுப்பையாரும் பிறிதொரு பானியில் வெளிப்படுத்தினார் என்ற கலாநிதி பொ. புலோகசிங்கம் கருதுவதில்¹⁸ இரண்டு கருத்திற்கு இடமில்லை.

தாசிகளினுடைய நடத்தையால் சமயத்துக்கும் சமுக ஒழுக்கத்திற்கும் ஏற்பட்ட சவாஸை 'நடந்தாளொரு கண்ணிமாராச கேசாரி நாட்டிக்.....'¹⁹ எனத் தொடங்கும் கணக்கு புராணச் செய்யுள் தெளிவாகக் காட்டி நிற்கிறது.

நாட்டுக்கோட்டைக் கெட்டிழுதல்மனியம்; ஞாக்கள், நெற்கணக்கர் வைத்தியர், பன்டாரம் எனச் சமுக அநிகார அடுக்கமைவின் உயர்நிலையிலிருந்த அனைவருமே தாசிகட்டு அடிமையாசி அவர் பின்னே அலைந்து நிற்றதனை இப்புராணச் செய்யுட்களினாடே இனங்கான முடிகிறது.

கணக் குரானம் சித்திரிக்கும் 'கணகி' அக்காலத்துப் பரதத்தையரிகளை ஏல்லாம் குறிக்கும் வசையில் 'காட்டுருவாக' அமைந்த ஒரு பாத்திரமாக உள்ளது. புலவரின் நோக்கம் கணக்கியின் வரலாற்றினைக் குறவதனாடே ஆக்காலச் சமுக ஒழுக்கச் சீரிகேடுகளைச் சாடுவதே எனக் கருதலாம்.

சமுகச் சாரிபான பாடுபொருளை இப்புராணம் கொண்டிருந்தாலும் கூறுவந்த வியத்தை இனிய ஓசையுடன், சொற்சவை நகைச்சுவை, அயுகைச்சுவை, உப்பான உவமைகள் முதலரைவற்றைச் செய்யாண்டு வெளிப்படுத்துவதால் கணக்குரானம் சிறந்த இலக்கிய இரசனையுடையதாகத் திகழ்கிறது. தமிழிலக்கியப் பாரம்பரியத்தி ஹளின் அங்கத் இலக்கியங்களுக்கெல்லாம் கணக்குரானி ஆற்றாக அமைகிறது எனக் கீர்த்தர் கருதுவர்.²⁰ ஆயினும் போதிய சாந்றாதாரங்களில் பின்னணியில் இக்கருத்து இருப்பும் தலக்கும் பெறவேண்டிய ஒன்றாகவே உள்ளதெனலாம்.

நிறைவாக

ஈழத்தில் தொடக்க காலத்திலெல்லாந்த காவியங்களும் புராணங்களும் பெரிதும் தமுல்களாகவே அமைந்தன. இதற்கு முழுமையான காரணம் தனியுமாறில்லை. ஆயினும் இந்தியத் தொடர்பு குறிப்பாகத் தெளிவிடியாவுடனான இலக்கிய ஊடாடங்கள் கள் அங்கு தொட்டு இனிப்புவரை ஈழத்தைப் பாதித்தே வந்திருக்கின்றது என்பது கண்கூ. சம்க இலக்கியம் முதல் சுமையற் குறிப்புவரை தமிழ்நாட்டு வெளியீடுகளையே இரும் எதிர்பார்க்கும் நிலை தொடர்வதாகவே தெரிகிறது.

வடமொழி மூலங்களிலிருந்து சுதாகணப் பெற்ற அவற்றைத் தமிழிலக்கிய-ஆக்கங்களில் பயன்படுத்தும் மரபும் நீண்ட காலமாகத் தமிழிலக்கியப் பாரம்பரியத்தில் தொழிற்பட்டே வந்திருக்கிறது. இவ் ஆர்வம் ஈழத்துப் புலவர்களையும் தொற்றிக் கொண்டதில் வியப்பேற்றின்றை.

காவியமரபினை எடுத்துக் கொண்டால் ஈழத்துக்காவியங்களில் கலைக் காவியம் (Art Epic) என்ற சொல்லத்துக்கூட நிலையில் நிற்பது 'இரகுவம்சமே' என்றார்கள். ஆயினும் ஈழத்துக்கேட்டுரிய காவிய மரபினை வகுத்துக் கொள்ள முற்படும்போது கண்ணகீ வழக்குறையினையே ஆதாரமாகவும், அடிப்படையாகவும் கொள்ளவேண்டும் என்பது இவ்விடத்தில் குறிப்பிட வேண்டிய விடயமாகும். 20ஆம் தாற்றாண்டுக் காலப்பகுதியில் ஈழத்தில் பல நவீன காவியங்கள் தோன்றின. இவை ஈழத்துக் காவிரிகளில் காவியத்தினை வெகுவாக இனங்காட்டுவனவாக உள்ளன.

�ழத்துப் புராணமரபு தமிழ்ப் புராண மரபின் பாடுபொருள் மரபின் மட்டமாற்றமொன்றினை ஏற்படுத்தியதொன்றாகச் சாஞ்சிப்படுகிறது. முற்றிலும் சமூகச் சாரிபுடைய பொருளைப் பாடுவத்துவர்கள் 'புராணம்' என்ற பெயரில் அதனைப் பாட முனைந்தமை தெரிவிற்றன. இப்பரிசோதனை முயற்சி தமிழ்ப்புராண வரலாற்றில் ஒரு திருப்புமுனை என்பதை ஜயதின்றை.

புராணம் என்ற இலக்கிய வடிவமும், புராணப் படிப்பும் ஈழத்து மக்களிடையே பெற்றிருந்த செல்வாக்கானது இப்புலவர்களை இவ்வாறானதைதாரு பெயரிப் பின்னியைத் துணையாகக் கொண்டு பாடத் தாங்கியதா என்பதும் ஈந்தனைக்குறிய விடயமே.

தமிழ்நாட்டைத் தனமாகக் கொண்டு பிற்காலங்களில் வெளிவந்த பிரமணார் வில்லியப்ப பிள்ளையின் பஞ்சலட்சுமைத் திருமூக லிலாசமி, தேசிகவிநாயகம் பிள்ளையின் முருமக்கள் மாண்மீயம் முதலான அங்கத இலக்கியப் பாரம்பரியத்திற்கும் ஈழத்து இப்புராண மரபே முன்னோடியாக அமைந்திருக்கலாம் எனவும் கருதலாம். பேரதிய சாமீர கொண்டு நிறைவும் வரையில் இக்கற்றை எவரும் என்றில் நிராகரித்து விடவும் முடியாது.

ஆட்குதிரைப்புகள்

1. துணியலங்காரம், நாற்பா, 08
2. நடராசா, எஃ.எஃ.எி., (1970), ஈழத்துத் தமிழ்நாட்டு வரலாறு, பக். 84-85.
3. சுநீதயா, வி.சி., (1968) கண்ணகீவழக்குரை

4. நடராசா, க.செ., (1987), ஈழத்து தமிழ் இலக்ஷி வளர்ச்சி, ப.16.
5. நடராசா, எஃ.எஃஸ்.சி., (1970), மு.கு.நட., ப.64.
6. நடராசா, எஃ.எஃஸ்.சி., (1989), இலக்ஷி மானிய சிலப்பதிகாரமும் முத்துகள் காலியமானிய கண்ணால் இழங்குவதற்கும் : சுவாமி விபுலானந்தர் நினைவுப் பேருரை வெளியீடு, விழக்குப் பல்கலைக்கழகம், ப.14.
7. நடராசா, எஃ.எஃஸ்.சி., (1970), மு.கு.நட., ப.67
8. வேஷப்பிள்ளை, ஆ., (1988), அரசுக்கேசரியில் இரகுவடியிருமுட் அது எழுந்த இந்தப்புறப்பாட்டுச் சூழலும் : சேர். பொன் இராமநாதன் நினைவுப் பேருரை, யாழ்ப்பானப் பல்கலைக்கழகம், ப.14.
9. 'திருச்செல்வராயன்' சரித்தினி மூல நூலா சிரியர் தமசேலு அருளப்பர் என்பவர். இவர்காலம் சி.பி.773 ஆலாம்.
10. நடராசா, எஃ.எஃஸ்.சி., (1970), மு.கு.நட., ப.17.
நடராசா, எஃ.எஃஸ்.சி., (1987), மு.கு.நட., ப.129
11. மேலது, ப.127
12. மேலது, ப.128
13. வரதராசன், மு. (1972), தமிழ் இலக்ஷி வரலாறு, ப.188.
14. நடராசா, எஃ.எஃஸ்.சி. (1970), மு.கு.நட., ப.120.
15. சநாதிவர்மபிள்ளை, அ. (1886), பாவலர் சாந்திர-தீபசமி, ப.41.
16. புலோகசீங்கம், பொ., (1970), தமிழிலக்ஷி தமிழ் ஈழத்துக்குரிகளில் பெருமுறைக்கூடி, ப.87.
17. யாழ்ப்பானச் சமயநிலை, நல்லாரி கந்தசுவாமி கோயில் - முதலாடு பத்திரிகை, நல்லாரி கந்தசுவாமி கோயில் - இரண்டாம் பத்திரிகை சுப்பிரபோதம், முதலானவை அவற்றை சிலவாம்.
18. புலோகசீங்கம், பொ., (1970), மு.கு.நட., பக். 92-95.
19. சுன்னிபுராணம், செய்யுள், 3.
20. புலோகசீங்கம், பொ., (1970) மு.கு.நட., ப.89.

%%%%%%%%%%%%%

கலா நிதி க.கைலாசபதி நினைவு - 06.12.1997
ஈழத்து தமிழிலக்கிய வரலாற்றுக் கருத்தரங்கு

ஈழத்து சிற்றிலக்கியங்களின் மரபு

செல்வி. செல்வரஞ்சிதம் சிவசுப்பிரமணியம்,
விரிவுரையாளர்,
தமிழ்த்தறை,
யாழ்ப்பானப் பல்கலைக்கழகம்.

0.0. தோற்றுவாய் :

இவ்வாய்வு ஈழத்திலே எழுந்த சிற்றிலக்கிய வகைகளின் மரபு
பற்றி நோக்குவதாக அமைகின்றது. ஈழத்து தமிழ் இலக்கியம் சங்ககாலத்தில்
இருந்து வளர்ந்து வருவதாக ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றார்கள். ஈழத்துப் புதந-
தேவனாரைத் தொடர்புபடுத்தி சங்க காலத்திலிருந்தே ஈழத் தமிழ் இலக்கிய
வரலாறு தொடங்குகின்றது என்ற மரபைத் தோற்றுவித்திருக்கிறோம். இவ்வாறான
வரலாற்றை தெளிவாக இனம் காட்டபதற்கு வாய்ப்பு எமக்குக் கிடைக்கவில்லை.
14ஆம் நூற்றாண்டு முதல் ஆரியச்சக்கரவர்த்திகளின் ஆட்சிக் காலத்திலிருந்தே
வரலாற்றையும் இலக்கிய வடிவங்களையும் ஒன்றாக நோக்க வாய்ப்பு அமைகின்றது.
எனவே 14ஆம் நூற்றாண்டு முதல் 19ஆம் நூற்றாண்டு வரை ஈழத்திலே எழுந்த
சிற்றிலக்கியங்களை வகைப்படுத்தி மதிப்பீடு செய்யும் முயற்சியாகவே இவ்வாய்வு
அமைகின்றது.

1.0. சிற்றிலக்கியம் பற்றிய வரைவிலக்கணம்:

ஈழத்திலே எழுந்த இலக்கியங்களை பேரிலக்கியம், சிற்றிலக்கியம்
என இருவகையாக நோக்கலாம். இப்பாகுபாடு தனித்தமிழ் இயக்கம் வஜ-
வடைந்த கரிலத்தில் வழக்கில் வந்தனவாக இருக்கலாம். 'பிரபந்தம் என்னும்
வடமொழிச் சொல்லே இன்று சிற்றிலக்கியம் என்னும் பொருளில் வழங்கப்படுகிறது.'¹

பிரபந்தம் என்பது நன்கு கட்டப்பட்டது என்பதற்கான வடமொழிச்சொல்.

அது நன்கு செய்யப்பட்ட இலக்கியத்தைச் சுட்டி ஸ்ரித்திறது. பிரபந்தம் என்பதற்குத் 'தொண்ணுா ற்றாறு வகைப்பட்ட நூல் இசையுரு கட்டுரை' என்பொருள் கூறுகிறது தமிழ்ப்பேரகராதி. பிரபந்தம் தொண்ணுா ற்றாறு வகைப்படும் என்ற மரபினை பாட்டியல் நூல் குறிப்பிடுகின்றன. வளரும் தமிழ் இலக்கியத்தை தொண்ணுா ற்றாறு என்ற வரையறைக்குள் நிறுத்திலிட இயலாது. அது வளர்ந்து செல்லும் இயல்புடையது. பிரபந்தம்ரபியல்

'பிள்ளைக்கவி முதல் புராணம் ஈறாகத்

தொண்ணுா ற்றாறெறனும் தொகையதான்' 2.

புராணத்தையும் பிரபந்தமாகக் கூறக் காணலாம்.

மேலும் பெருங்காப்பியம், காப்பியம் என்பவற்றையும் பாட்டியல் நூல்கள் பிரபந்தமாகக் கருதுகின்றன. இந்த இடத்திலே பேரிலக்கியம், சிற்றிலக்கியம் என்பதன் விளக்கமும் வேறுபாடும் உணரப்படுவது அவசியமாகிறது. காவியம், புராணம், இதிகாசம் என்பவை பேரிலக்கியம் என்ற வகையில் அடங்குவதாகும். பேரிலக்கியம் (புராணம், காவியம், இதிகாசம்) தவிர்ந்த இலக்கியங்களைச் சிற்றிலக்கியம் என்றே கருதலாம்.

2.0. ஈழத்தில் எழுந்த சிற்றிலக்கியங்களின் பாகுபாடு:

ஈழத்தில் எழுந்த சிற்றிலக்கியங்களைப் பின்வருமாறு வகைப்படுத்தலாம். வரலாறு பேசும் இலக்கியங்கள், அறிவியல் சார்ந்த இலக்கியங்கள், மாஸ்டம் பேசும் இலக்கியங்கள், தெய்வத்தின் புகழ் பாடும் இலக்கியங்கள் என நான்காக வகுக்கலாம். அவற்றைப் பின்வருமாறு அட்வணைப்படுத்திக் காட்டலாம்.

வரலாறு பேசும்
இலக்கியங்கள்

அறிவியல் பேசும்
இலக்கியங்கள்

மாண்டம் பேசும்
இலக்கியங்கள்

தெய்வத்துணைம் பேசும்
இலக்கியங்கள்

வெயாபாட்டல்
கைலாயமாலை
கொண்சா கல்லெ
கல்லெட்டு
யாந்பாண வைப
-வைபமாலை

சுரட்சோ தீமாலை
செகராச்சேகரமாலை
-மாலை
பாராச்சேகரம்
செகராச்சேகரம்
அழதாகரம்

கரவைவெவன்கோலை
செகராச்சேகரமாலை
கணகராயன்
பள்ளு
பாராச்சேகரம்
செகராச்சேகரம்

கானப்பஸ்ரூ
பரமாளை விநாயகர் பற்ற
கத்தில்மனல்ப்பள்ளு
சிவகாமியம்மை தூதி
புணிராந்தாதி
காசியந்தர்தி
மாலையந்தாதி

கரவைவெவன்கோலை
செகராச்சேகரமாலை
கணகராயன்
காதல்
கல்லெணயந்தி
மறைதெசய்தியதி

கானப்பஸ்ரூ
பரமாளை விநாயகர் பற்ற
கத்தில்மனல்ப்பள்ளு
சிவகாமியம்மை தூதி
புணிராந்தாதி
காசியந்தர்தி
மாலையந்தாதி
சிறுவையந்தாதி
நகூலம்னைக்குறவள்ளி
வீரபத்திரர் அன்சல்
பிள்ளையார் கணத
வீரபத்திரர் கணத

3.0. ஈழத்துச் சிற்றிலக்ஷ்மியங்களின் தோற்றும்பெற்றதற்கான காரணங்கள் :
(வடிவமும், தேவையம்)

ஆரியச் சுக்கரவர்த்திகள் ஆட்ட காலப்பகுதியிலேதான் வரலாற்றுணர்வு ஏற்படுகின்றது. ஒரு குறிப்பிட்ட சமுகத்தினர் தமது சமூக நிலைப்பாடு பற்றிச் சிந்திக்கின்ற பொழுதுகான வரலாற் தோன்றும். வரலாற்றை ஆவணப்படுத்த வேண்டும் என்ற சிந்தனையில் உருவானவையே இவ்வரலாற்று இலக்ஷ்மியங்கள் எனலாம்.

அறிவியல் சார்ந்த இலக்ஷ்மியங்கள் தோற்றும் பெறுவதற்கு ஆரியச் சுக்கரவர்த்திகளின் ஆட்சியும் ஒரு காரணமாகும். செகராசசேகரன், பரராச-சேகரன் என்ற பட்டப் பெயர்களை ஒருவர் பின் ஒருவராக சூடுக் கொண்டு சில ஆண்டுகளாக சிங்கநகரிலே ஆட்ட மன்றர்களின் பெயராலேயே சோதிட வைத்திய நாற்களின் பெயர் அமைகின்றமையும் இவ் உண்மையை நிலைநாட்டுகிறது. சோதிடம் வைத்தியம் கணிதம், புவியியல் சார்ந்த அறிவும் அதேவேளை தமிழ்ப்புலமையும் மன்றர்களின் ஆதரவும் இவ்விலக்ஷ்மியங்கள் தோற்றும் பெறக் காரணங்கள் ஆயின். மேலும் வடமொழிக்கல்லி ஈழத்தில் தமிழர், சிங்களவர் மத்தியில் செல்வாக்குப் பெற்றதும் ஒரு காரணம்.

சமய உரைவும் இலக்ஷ்மியம் தோற்றும் பெறுவதற்கு ஒரு காரணமாகின்றது. ஆரியச் சுக்கரவர்த்திகள் காலத்திலிருந்தே சைவசமய இலக்ஷ்மியங்கள் தோற்றும் பெற்றதைக் காணலாம். ஒல்லாந்தர் ஆட்சிக் காலத்திலும் ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலத்திலும் மக்கள் சமய வாழ்க்கையிலும் கோயில் வழிபாட்டிலும் ஈடுபாடு கொண்டனர். போர்த்துக்கேயர் ஆட்சி மக்கள் நம மதத்தைப் பேணவும் பரப்பவும் வாய்ப்பளிக்காதபோனாம் மக்கள் சைவசமயத்தைப் பேணியும் பாஷாகாத்தும் வந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. ஆரியச்சுக்கரவர்த்திகள் கட்டிய கோயில்கள் போன்ற ஒல்லாந்தர் காலத்திலும் பல கோயில்கள் கட்டப் பட்டன. இதனால் மக்கள் புசை முறையினையும் வழிபாட்டு மரபினையும் பேணி வந்தனர். இப்பேணுகை சமய இலக்ஷ்மியங்களைப் பேணுவதாகவும் அமைந்தது.

இதனால் கோயில்களில் படித்துப் பயன் சொல்லும் இலக்கியங்கள் தேவைப்பட்டன. இதன் விளைவாகவே பின்னையார் குறை முதலிய இலக்கியங்கள் தோன்றின. (சமயப் பரம்பல் இலக்கியங்கள் தோற்றும் பெறுவதற்குக் காரணமாகின்றத). சாதாரணமக்களுக்குக் கருத்துக்கள் இலத்தில் சென்றடையக் கூடிய இலக்கிய வடிவங்கள் தேவைப்பட்டன. இதன் விளைவாகவே அறிஞர்கள் கோயிலையும் இறைவனையும் மையமாகவைத்து சமய உண்மைகளை உரைத்துவதற்கு பள்ளு, அந்தாளி, அகவல், வெண்பா, பதிகம், ஆஞ்சல் முதலிய இலக்கிய வடிவங்களைக் கையாண்டனர். தமிழகத்தில் சிலப்பதிகாரக் காலத்திலிருந்தே ஆஞ்சம் மரபு இருந்து வருகிறது. ஈழத்தில் தேர்த்திருவிமா, திருக்கல்யாணம் என்ற நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்று பொழுது தான் ஆஞ்சல் பாட்டுப் பாடப்படுவது வழமை. ஈழத்தில் திருவிழா மரபே ஆஞ்சல் பாட்டு தோன்றுவதற்கும் காரணமாகின்றது. ஈவசமயம் ஓய்மையுடன் வளர்வதற்கு இச்சிற்றிலக்கிய வடிவங்கள் பேருதலியாக அமைந்தன.

போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர், ஆங்கிலேயரால் ஆட்சிக் காலத்தில் கிறிஸ்தவ சமயம் மக்களிடையே பரப்பப்பட்டது. சாதாரண மக்களுக்கு நாட்டார் வடிவில் அமையும் பாடல்கள் வாயிலாகவே கிறிஸ்தவ மதத்தினைப் பரப்பலாம் என்ற கருத்தினைக் கிறிஸ்தவ மதத்தினர் கொண்டிருந்தனர். இதன் விளைவாகவே அம்மானை, பள்ளு, என்ற இலக்கிய வடிவங்களை சமயப் பரம்பறுக்கும் சமயப் பேணுகைக்கும் கருவியாகப் பயன்படுத்தினர். இக்கருத்தினைக் கூறும் போல பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி அவர்கள் 'போர்த்துக்கேயர்' என்னோலிக்க மதத்தினையும், ஒல்லாந்தர் இறப்பின் மாத (Reformed Church) என வழங்கப்பெறும் ஒல்லாந்தப் புரட்டாஸ்தாந்தக் கிறிஸ்தவத்தினையும் பரப்பினர். இவ்வாறு பரப்பும்பொழுது தமிழ் இலக்கியப் பாரம்பரியத்தின் சிற்றிலக்கிய வடிவங்களாகப் போற்றப் பெறும் அடிநிலை மக்கள் தொடர்புடைய இலக்கிய வடிவங்களைக் கையாண்டுள்ளனர் எனும் உண்மையை நாம் அறிந்து கொள்ள வேண்டும்,³ என்ற கருத்து இதனை வஜப்படுத்துவதாகவே அமைகின்றது.

கற்சன் காவியம், திருச்செல்வர் காவியம் என்பன எழுந்த பிற்பாடு கண்சம் அம்மானை, திருச்செல்வர் அம்மானை என்ற சிற்றிலக்ஷ்மீ வடிவங்கள் எழுந்தன. கற்றவர்களுக்குக் காவியமும் கல்லாத அடிநிலை மக்களுக்கு அம்மானை என்ற வடிவமும் பயன்பட்டதையே இவ்விலக்ஷ்மீ வடிவங்களின் தோற்றம் சுட்டுகிறது எனலாம்.

பழைய மரபுகளைப் பேணும் வகையிலும் பழைய வடிவங்களைக் கையாணும் வகையிலும் புலவர்கள் இலக்ஷ்மீ படைத்தனர். ஈழத்தில் சிறந்த கல்வி மரபு பேபேணப்பட்டமையும் பழைய வடிவங்கள் பேணப்படுவதற்குக் காரணமாகலாம். இவ்வகையான மரபுகளையும் யாழ்ப்பாளத்தைப் பிரதேசத்தின் பிரபுத்தவ முறையையும் இணைக்கும் முயற்சியின் விளைவாகவே கரவை வேலன் கோவை தோற்றம் பெற்றது.

4.0. ஈழத்துச் சிற்றிலக்ஷ்மீங்களின் பொது இயல்புகள் :

4.1. பள்ளு.

உழுந்திப் பாட்டு என்ற வழங்கிய வடிவ நிலையின் ஒரு வளர்ச்சியாகவே பின்னாளில் பள்ளு இலக்ஷ்மீ கருதப்பட்டது. உழுந்தி என்ற பெண்பாற் பெயராற் பெயர்பெற்ற உழுந்திப்பாட்டு காலவளர்ச்சியில் சாதியின் பெயரைப் பெற்றிருத். பள்ளு இலக்ஷ்மீங்களின் பெயர் பொறுவாகப் பாட்டுடைத் தலைவர் பெயராலோ அல்லது அவனால் வாழ்ப்பதியினாலோ அல்லது அவனது பள்பிளாலோ தான் அமைவது மரபாகும். கதிரைமலை என்ற வாழ்ப்பதியிலே எழுந்தருளியிருக்கும் இறைவன் மீது பாடப்பட்டதால் இப்பெயர் பெற்றிருத். பறானை விநாயகர் பள்ளு பறானை என்னும் தலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் இறைவன் மீது பாடப்பட்டதாகும். இலவும் இறைவன் வாழ்ப்பதியினாலே தான் இப்பெயர் பெற்றிருத். குானப்பள்ளு சிறிலை நாதரைப் பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்டு அமைவது. சிறிலைநாதரே கூன் வடிவானவர் என்ற அவரடி பள்பிளை இவ்விலக்ஷ்மீம் குானப்பள்ளு என்ற பெயரைப் பெற்று அமைகிறார். இதற்கு மாறாக தண்டிகைக் களகராயன் பள்ளு என்ற இலக்ஷ்மீந்தின் பெயர் களக் நாயக முதலியின் சந்ததியினான் களகராயன் பெயரால்

அமைவது நோக்கத்தக்கால். பள்ளுப் பிரபந்தத்தில் இலக்கணங்கள் இந்நான்கு
ஞா விலம் அமைந்துள்ளதைக் காணலாம். மேலும் கணகராயன் பள்ளிலே பாட்டுடைத்
தலைவரைச் சுற்றார் உறவினர் ஆசிய பலரும் புகழ்ப்பட்டுள்ளனர். பாட்டுடைத்
தலைவரையும் அவனை குடும்பத்தையும் தவிர ஏனையோரைப் புகழ்ந்து பேசுதல்
பள்ளுப் பிரபந்த மரபு அன்றா. இந்தவகையிலே கணகராயன் பள்ளு மரபுக்கு
மாறாக பள்ளு இலக்கியத்திற்கு புதுமை சேர்ந்துள்ளதைக் காணலாம்.

4.2. அம்மானை.

அம்மானை என்ற இலக்கிய வடிவத்தில் இலக்கணத்தைப் பாட்டியல்
நா ஸ்கள் குறவில்லை. தொடர்நிலைச் செய்யுள் கலம்பகம், பிள்ளைக்கவி என்பன
வற்றிட் ஒரு உபப்பாகவே அம்மானை பயிலப்பட்டது. கால வளர்ச்சியில் அம்மானை
என்ற வடிவம் தனி இலக்கிய வடிவம் ஆகும் தன்மையைக் காண்றிறோம். கஞ்சன்
அம்மானை, திருச்செல்வர் அம்மானை, அர்ச்ச யாகப்பர் அம்மானை என்ற இலக்கிய
ஆக்கங்களில் அம்மானை என்ற வடிவம் தனி இலக்கியமாக வளர்ச்சியுற்றுத்தைக் காட்டு
கின்றது. இவ்விலக்கியங்கள் கல்லாதோரும் இலகுவில் விளங்கக் கூடியவாக அமைந்
திருப்பாலம் ஒரு செய்தி திரும்பத் திரும்ப அமுத்திக் கூறப்படுவதும் தனிச் சிறப்பான
அம்சங்களாக விளங்குகின்றன. அம்மானை என்பது தாய் என்ற பொருளை உடையா
என்றும், பெண்களை அம்மா என்ற அழைப்பது போல அம்மானை என்றழைப்பது இலக்கிய
மரபென்றும் பாட்டின் இடத்திற்கும் பெண்கள் விளிக்கும் விளியாக அம்மானை என்பது
அமைந்ததென்றும் அவ்வாறு அம்மானை இடத்திட்டன் வரும் பாட்டுக்களே அம்மானை என்ற
பெயர் பெற்றன என்ற சிலர் கொள்வர்.⁶ என பேராசிரியர் சு.வித்தியானந்தன்
அவர்கள் கூவது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கால். இதேபோன்ற இவ் இலக்கிய ஆக்கங்களிலும்
அம்மானை என்ற சொல் பல தாழிசை அடிக்கணக்கும் பின் ஓரடியின் முடிவில் செய்யுளின்
இடையிலோ அல்லது முடிவிலோ காணப்படுகிறது. அதுவே இவ்விலக்கியங்களை
அம்மானை இலக்கிய ஆக்கம் என எண்ண வைக்கிறது.

4.3. சித்திரவேலாயுதர் காதல்

மரபு ரீதியாக வழங்கும் பிரபந்தவகைகளுள்ளே காதல் என்ற இலக்கிய வகை தனியாகக் கறப்படவில்லை. பிரபந்தமரபில் பவனிக் காதல் என்ற இலக்கிய வகை குறப்படுகின்றது. இது உலாவுடன் சம்பந்தப்பட்டதாகவே கருதப் பட்டது. பெயர் சுட்டாப் பாக்களே அகந்தினைக்குரியன். தொல்காப்பியர் பெயர் சுட்டாத செய்யட்டகளே அகந்தினைக்குரியது எனக் கூறுவது இங்கு நோக்குத் தங்கல். சித்திரவேலாயுதர் காதலில் நாதலைவு தலைவி (வாலமுத்து) பெயரும் குறப்படுகின்றது. அகப்பொருள் இலக்கிய மரபினின் விலகிச் செல்வதைக் காணலாம். தலைவிக்குத் தலைவு மேலுந்தாகும் மோகந்தினால் ஏற்படும் மனவேற்பாட்டைப் பேய் பிசாசுகளினால் ஏற்பட்டதாகக் கருதுவது அகந்தினை இலக்கிய மரபாகும். இத்தகைய பஞ்சினை இவ்விலக்கியமும் சுட்டத்தவறவில்லை.

4.4. கோவை.

கோவை இலக்கியத்திற்குரிய இலக்கணத்தைப் பாட்டியல் நூல்கள் கூறுகின்றன.

‘கோவையென்பது கனவு, கற்பு என்னும் இரண்டையும் குறி, அகந்தினை பொருந்தப் பெற்ற கலித்தறையால் நானும் பாட்டால் பாடப்படுவது,⁵ எனப் பல்லிரு பாட்டியல் இலக்கணம் கூறுகின்றது. இவ்விலக்கணத்தைச் சமயப்படுத்தி கரவெட்டி வேலாயுதபிள்ளையை பாட்டுவதைத் தலைவனாகக் கொண்ட அகப்பொருள் இலக்கிய ஆகங்கம் கரவை வேலன் கோவை, பிரபுத்தவேறுறையின் ஆட்சியினையும் அதன் புகழினையும் சொல்ல எழுந்த இலக்கியம் ஆகும். இவ்விலக்கியம் 425 செய்யட்டகளைக் கொண்டு அமைகின்றது. 400 என்ற பாடல் தொகையில் அமைவதே கோவை என்ற இலக்கிய வகையின் பொஸ்பஷ்பாகும். இக்கோவை அப்பன்பினின் விலகி நிற்கும் தன்மையைக் காணலாம். இதனைத் தவிர மற்றைய கோவைக்குரிய இலக்கணங்கள் பொருந்தி கட்டளைக்கலிந்துறையால் அமையப் பாடப்பட்டதாக அமைவதும் குறிப்பிடத் தக்கல்.

4.5. ஆஞ்சல்.

ஈழந்தில் எழுந்த இல்க்கிய வடிவங்களுள் ஆஞ்சல் பெரும் என்னிக்கையில் எழுந்தனன. ஆஞ்சல் இலக்கியத்தின் இலக்கணத்தைப் பாட்டியல் நூல்கள் குறிப்பிடுகின்றன. ஈழந்தில் எழுந்த பத்திரகாளியம்மன் ஆஞ்சல் போற்றவை திருவிழாக் காலங்களில் பாடப்படுவதாகும். இதில் அம்மானை, வீரபத்திரரை ஆஞ்சலில் இருந்து ஆரை ஆஞ்சல் என ஆட்டப்படுவது வழக்கமாகும். சிலப்பதிகாரத்திலும், திருவாசகம் திருப்பொன்னா சலிலும் இடம் பொற்க ஆஞ்சலில் பெண்களே ஆஞ்சலில் அமர்ந்த ஆடுவதும் பாடுவதாக அமைந்தனது நோக்குதற்குரியது.

'ஆரா அழுதின் அருள்தான் இனை பாடிப்
போரார் வேல் கன் மடவீர் பொன்னா சல் ஆடாமோ' 7

ஆனால் ஈழந்த ஆஞ்சலில் தெய்வம் ஆடுவதும் அடிவயவர் பாடுவதும் ஆக அமைந்தது நோக்குதற்குரியது.

4.6. ஓடு.

ஓடு என்ற வடிவத்தினைப் பாட்டியல் நூல்கள் குறிப்பிடுகின்றன.

தமிழ்நாட்டிலே ஓடு விடும் மரபு தனிப்பாடல்களிலும் நாயன்மார் பதிகங்களிலும்; காவியங்களிலும் இடம் பெற்ற கால வளர்ச்சியில் தனியான இலக்கிய ஆக்கமாக வளர்ச்சியடைந்ததைக் காணலாம். குருநாதசவாயி மீற காதல் சொக்கம் பெண்ணொருத்தி அவன்மேல் உட்டான விருப்பினை கிளி வாயிலாகச் சொல்லியதுப்பு வதாக அமைந்தது கிள்ளைவிடுவது. குருநாதசவாயி கிள்ளைவிடுவது அஃறினைப் பொருளைத் தொகவிடும் மரபினைப் பின்பற்றவதாகவும் அதேவேளை இலக்கண நூல்கள் கூறும் கலிவென்பாவினால் பாடும் தல்மையையும் பெற்ற விளங்குவது குறிப்பிடந்தக்காலி. அகந்தினை இலக்கணம் சுட்டும் தலவைன், தலவிப் பெயர் சுட்டாத மரபை மீறிச் செல்வதையும் காணலாம். கையிலெநாதன் மேல்

விருப்புற பெண்ணாருத்தி ஐந்து பொருள்களை டா டு அனுப்புவதை பள்ளுவிடு டா டு காட்டுகிறது. ஒரு பொருளையே டா டு அனுப்புவது மரபு. ஆனால் இங்கு மரபு மீறப்பட்டு புதுமை சேர்க்கப்படுகிறது. இது கலிவெண்பாவினால் பாடப்பட்டது. அகவல் விருத்தம் எஞ்சு யாப்பு வடிவினைக் கொண்டுமீன்று; அகந்தீனா மரபுக்கு மாறாகத் தலைவன் தலைவி பெயர் சுட்டியமைவதைக் காணலாம்.

5.0. ஸிற்றிலக்கிய மரபுக்குள் அடங்காத இலக்கியங்கள்:

வரலாற்று நூல்களும் சோந்த வைத்திய நூல்களும் இவ்வகையில் அடங்குவதைவாதும். இவற்றைப் பேரிலக்கியம் எனவும் கொள்ளவியலாடு. வைத்திய நூல்களான பரராசசேகரம், செகராசசேகரம் எஞ்பது பாடல் தோகையுள்ளவில் ஏந்த செல்லின்றும் குறிப்பிடத்தக்கது. இவை பிரபந்த மரபினுள் அடங்குவதும் அல்ல. இவற்றையும் ஸிற்றிலக்கிய வகைக்குள்ளே பொருத்திப் பார்க்க வேண்டியது விவரமாகிறது.

5.1. கோணேசர் கல்வெட்டு

தமிழில் இலக்கண நூல்கள் தோற்றிய பின்பே கல்வெட்டுத் தோற்றிய நோகும். கல்வெட்டுக்களில் கானப்படும் மெய்க்கீர்த்தி வடிவங்களைப் பற்றிப் பாட்டியல் நூல்கள் வர்ணிக்கின்றமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. கல்வெட்டு எஞ்பது லக்கிய வகையைச் சார்ந்ததாகும். அந்தயேட்டிக் கிரியைகள் முடிந்த பின்பு பையோர் முன்னாக இறந்தவர்களைப் பற்றிப் பாடும் வழக்கம் இலங்கையிலே நடந்தாலுமாக நிலவி வருகின்றது. இந்தகைய பாடல்களும் கல்வெட்டு என்றே நிறப்புகிறது. 'சாசன் வாசகங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டுதேயுந்த இலக்கி ங்களையும் கல்வெட்டு எனக் குறிப்பிடும் வழக்கம் இலங்கையில் ஏற்பட்டிருந்தமைக்குக் காணேசர் கல்வெட்டு என்னும் நூல் ஒர் எடுத்தாக் காட்டாகும்'. எனக் குறிப்பிடு டு இங்கு பொருத்தமாகவே அமைகின்றது. திருக்கோவைமலைப் பிரதேசத்தின் மன்றங்களையும் நிருத்தலத்தின் மக்கிமையையும் வரலாற்று உரைவோடு பதிந்த ஓவன்மே

கோணசர் கல்வெட்டாகும். திருக்கோணமலைப் பிரதேசத்தின் பிரதேச உணர்வும் மன்வாசனையும் இவ்விலக்கியத்தினுடைய புலப்படுகின்றது. இக்கல்வெட்டு செய்யுள் நடையிலும் அதேநேரம் உரைநடையிலும் அமைந்த முறைமை குறிப்பிடத்தக்கது. ஜம்பத்தார் செய்யட்கள் ஆசிரியப்பாவிளால் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. தமிழ் இலக்கியமரபிலே காணப்பட்ட ஆசிரியப்பா என்ற யாப்பு வடிவினை இக்கல்வெட்டு ஆசிரியர் பயன்படுத்தியும் இலக்கியத் தன்மையை வெளிப்படுத்துவதாகும்.

5.2. ஒவ்யூபாடல்

பற்ஞிருபாட்டியல் பாட்டு (பத்திரிப்பாட்டு) இன் இலக்கணத்தையே குறிப்பிடுகின்றது. ஏனைய பாட்டியல் இலக்கணங்கள் பாட்டு, பாடல் என்பதன் இலக்கணத்தைக் குறிப்பிடவில்லை. பாட்டு, பாடல் என்பன ஒருபொருளில் தான் பயிலப்படுகின்றன. ஆனால் இவற்றிடையே சிற வேறுபாடு அமைந்துள்ளது நோக்குதற்குளியல். பா என்றும் அடிச்சொல்லிலிருந்த பாடு என்ற விளைச்சொல்லும் அதில் இருந்த பாட்டு என்ற பெயர்ச்சொல்லும் பாட்டு என்ற சொல்லிலிருந்த பாடல் என்ற தொழிற்பெயர்ச் சொல்லும் தோன்றின. பாட்டு என்பது நேரடியாகப் பாடக் கூடியது (இந்த இடந்திலே 10 பாட்டு என்பது ஒரு காலத்தில் வாய் மொழிப் பாடலாக இருந்திருக்கலாம் என்பதை என்னத் தொன்றுகின்றது.) பாடல் என்ற சொல் ஏற்கனவே பாடப்பட்டது அல்லது எழுத்திலே எழுதப்பட்டது என்ற பொருளிலே அமைகின்றது. இவ்விடத்திலே வையாபாடல் என்ற நூ வின் தலைப்பில் வரும் பாடல் என்பது எழுத்திலே எழுதப்பட்டது என்ற பொருளையே தருவதாகும். இலங்கையரசு குலங்களையும் குடிகள் வந்து குடியேறிய முறைமையையும் ஆவணப்படுத்தும் நூ வாகும்.

5.3. கைலாயமாலை

பாட்டியல் நூ ஸ்கள் மாலையைத் தனியாகக் கறவில்லை. ஆனால் இரட்டை மாலை, மும்மாலை என்பனவற்றைக் குறிப்பிடுகின்றன. மாலை என்பது பொருள் ஆடுபெருளாகச் செல்லும் பொழுது சொற்களால் தொடுக்கப்

படுவத. நல்லு ரிலே ஸின்கையாரியன் கைலாயநாதர் சோயிலக் கட்டிப் பிரதிஸ்டை செய்த வரலாற்றை மாலையாகச் சொற்களால் தொடுக்கப்பட்டத. 310 கண்ணிக்களுக்கு கொட்ட கலிவென்பா யாப்பினால் யாக்கப்பட்டது. ஆனால் இலக்கிய மரபிலே வந்த மாலையாக இதனைக் கொள்ள முடியவில்லை.

5.4. வைத்திய சோதிட இலக்கியங்கள்:

செகராசசேகரம், பரராசசேகரம் என்ற வைத்திய நூல்கள் வடமொழில் அமந்த-ஆயுள்வேந நூல்களைத் தழுவி அமைக்கப்பட்டன என்பது அவற்றின் ஆரம்பச் செய்யட்களின் வாயிலாக அறியும் செய்தியாகும். செகராச சேகரம் நோயின் குஞ்சதையும் அதற்கு உரிய மருந்தும் கூறும் நூலாகும். செகராசசேகரம் அந்தாதித்தோடை அமந்த விருந்த யாப்பாக அமைந்தன. பரராசசேகரம், செகராசசேகரத்தில் கூறப்படாத செய்திகளையும் ஒருங்கே திரட்டித் தருவதாகும். பரராசசேகரத்தில் அமந்த செய்யட்களில் பெரும்பாலானவை விருந்தப்பாவாலும், டில் செய்யட்கள் ஆசிரியப்பா, கலிவென்பாவிளாலும் அமைந்தவையானால். செகராசசேகரம், பரராசசேகரம், செகராசசேகரமாலை எப்பன சோதிடம், வைத்தியம் கூறும் நூல்களாக இருந்தபோதும் இலக்கியச் செழுமை பெற்றனவை என்பது குறிப்பிடந்தக்கால். சரசோதிமாலை, செகராசசேகர மாலை எப்பனும் மாலை இலக்கிய வடிவத்தைச் சேர்த்துப் பெயரிட்டுள்ள முறைமை இலக்கியத் தங்கமயைப் பேன விளைந்தமயைக் காட்டுகின்றது. செகராசசேகரமாலை படலங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது நோக்குதற்காயிலும் மன்னின் புகழ் சோதிட வைத்திய நூல்களில் பேசப்படுகின்றது. வைத்திய மருந்து பற்றிக் கூறும்போது அந்த கருத்துக்களையும் உதாரணம் காட்டுச் செல்லும் விதம் குறிப்பிடந்தக்கால். திரிகருகம், ஏலாதி, சிரபஞ்சஸுவம் என்ற நூல்களுடன் இவ் இலக்கியங்கள் ஆய்வு செய்யப்பட வேண்டியன.

தொகுப்புரை:

தமிழ்நாட்டில் 13ஆம் நூற்றாண்டிற்குப் பிறகு கம்பர், தீருத்தக்கேவர் போன்ற பெருங்கல்லூர்களும் பேரிலக்ஷியங்களும் எழவாய்ப்பில்லாமல் போகின்றன. இவ்வேளையில் பொழுதக்களையும் இறைவனையும் முதன்மைப்படுத்திப் பாடும் சிற்றிலக்ஷியங்கள் எழுந்தன. இந்தத் தாங்கம் ஈழத்தாத் தமிழ் இலக்ஷிய வரலாற்றினையும் பாதிப்பதாகவே அமைகின்றது.

�ழத்திலும் ஆரம்பகால இலக்ஷியங்கள் பேரிலக்ஷியங்களாக அமைகின்றன (பராணம், காவியம்) கற்றவர்களை மையப்படுத்தியும் மொழிபெயர்ப்பு முயற்சியினையும் உபாயமாகக் கொண்டுமேயே காரணமாகும். பொழுதக்களை மையப்படுத்தி அவர்களுக்கு சமயத்தினையும் மாநுடத்தினையும் வெளிப்படுத்த வேண்டும் என்ற நோக்கில் எழுந்தலையே சிற்றிலக்ஷியங்கள் ஆகும். ஈழத்தாச் சிற்றிலக்ஷியங்களினாப்பழகு விதந்தூ தறிப்பிடத்தக்கால். பழுமையான செய்யுள் இலக்ஷிய பாரம்பரியத்தை சிற்றிலக்ஷியங்கள் பின்பற்றி நிற்பதே தறிப்பிடத்தக்கால்.

வரலாறு எழுதவேணும் என்ற சிந்தனை உருவாக்கத்தில் எழுந்த வரலாற்றால்கள் வரலாற்று நூல் அமைப்புப் பற்றிய அறிவும் முஸ்லோடிகளின் அனுபவமும் இல்லாத சூழ்நிலையில் எழுந்தவையாகும். இந்த வரலாற்று நூல்கள் எழாவிட்டால் வடமாகான சுற்றிரமே ஆழி ந்திருக்கும். அந்த வகையிலே ஈழத்தாத் தமிழ் இலக்ஷிய வரலாற்றிலே இவற்றின் முக்கியத்துவம் குறிப்பிடத்தக்கால்.

19ஆம் நூற்றாண்டு வரை தமிழ்நாட்டு மன்றாங்கள் சோதிட, வைத்தீயம் என்ற அறிவியல் கணக்கில் ஆகவைம் செலுத்தாதமை நோக்குதற்குரியல். ஆனால் ஈழத்தவர்களுக்கு சோதிட வைத்தீயத்துறை சார்ந்த அறிவியல் நோக்கு எழ நூற்றாண்டு பாரம்பரியமுடையது. சுந்தியராசன் தேவிக்கு ஏற்பட்ட வயிற்றை நோயை அங்குள்ள வைத்தீயர்களாலே தீர்க்க முடியாத போக ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் குலத்தானான பரந்திருப்பதின்களை அழைத்தாத் தீர்ந்ததாகக் கூறுகிறோம்.¹

(யாழிப்பான வைபவமாலை) எனவே ஈழத்து வைத்திய மரபு இலக்கிய மரபு என்பன தமிழ்நாட்டிற்கு வழிகாட்டியாகவும் சென்னைபுரிவனவாகவும் அமைந்தனம் நோக்குதற்குரியது.

ஈழத்திலே எழுந்த பள்ளு இலக்கியங்களுள் ஒன்றான கதிரமலைப்பள்ளு என்ற இலக்கியமே முதல் தோன்றியதாகும். இந்தியாவிலும் முக்கூடற்பள்ளு, வையாபுரிப்பள்ளு என்ற, பள்ளு இலக்கியங்கள் தோன்றின. அவற்றிற்கெல்லாம் கதிரமலைப்பள்ளு இலக்கியமே முன்னோடியாக அமைந்தது எனப் பேராசிரியர் நா. சுப்பிரமணியம் போன்ற ஆய்வாளர்கள் சுட்டமுற்பட்டுள்ளன. மேலும் இ இவ்விடயம் ஆராயப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும்.

பள்ளு இலக்கியங்களின் ஜடாகப் பிரதேச உரைவு வெளிப்படுகின்றது. பள்ளி இலக்கணத்திற்கு மாறாக கணகராயன் பள்ளிலே நாட்டு வளம் குறப்பட்டு கணகராயன் கிணன வளமும் குறப்படுகின்றது. மேலும் தெல்லிப்பதை, மயிலிட்டி, இருபாலை என்ற ஆர்களின் வாழ்ந்தும் அமைவது நோக்குதற்குரியது. கதிரமலைப் பள்ளிலே ஈழநாட்டின் வளத்தைக் கூறப்போது மழைமுசில் சூழ்ந்த மலைகள் மகாவலிகங்கள், இரத்தினக்கற்கள், மாணிக்கக்கற்கள், பொழில், தாணம், தவம் ஆகீயனசிறந்து விளங்கும் நாடாக வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளது.

சிற்றிலக்கியங்கள் பொழுமக்களை மையமாக வைத்து எழுதப்படுவதே மரபாகும். இலக்குவான பாட்டு வகைகளையும் சேரிமொழிகளையும், பேச்சு வழங்கு சொற் பிரயோகங்களையும் ஈழத்துச் சிற்றிலக்கியங்கள் கொண்டுள்ளன. உதாரணமாக வெருகல்லித்திரவேலாயுதர் காதலில் இடம் பெறும் அவதிப்படாதை, போகாதை, சொல்லாதை, கொள்ளாதை, மபேவிகங்கை (மகாவலிகங்கை) போன்ற சொற்பிரயோகங்களை ஆசிரியர் கையாணுகின்றார். ஈழத்து இலக்கியங்களில் இடம் பெறும் சொற்பிரத்யாகங்கள் மொழியில் ஆய்வாளர்களுக்குப் பேருதவியாக அமைவனவாரும்.

அடிக்குறிப்புக்கள்

1. முதல் சமூகன், நிர்மலா மோகன் - சிற்றீலக்கியங்களின் தோற்றும் வகையும், முதல் பதிப்பகம், மதுரை, 1979, ப.04.
2. பிரபந்தமரபியல்
3. சிவத்தம்பி. கா., 'ஸழத்தில் தமிழ் இலக்ஷ்யம் நாவலர் நாற்றாண்டு விழா நினைவு வெளியீடு, முதற்பதிப்பு, 1978, பக.20.
4. குசன் அம்மானை, சு.வித்தியானந்தன் பதிப்பு, பேராதனை, 1970, பக.
5. தொல்காப்பியர், தொல்காப்பியம், பொருளத்தொரம், அகத்தினையியல் பாரிந்தெலையம், சென்னை, 1961, சுத்திரம் 57.
6. பன்னிருபாட்டியல்
7. மானிக்கவாசகர், திருவாசகம், திருப்பொன்னா சல்
8. சி.பந்மநாதன், சி.கோணேசர் கல்வெட்டு, இந்த சமய கலாசார அவைகள் தின்னக்களம், கொழும்பு, 1993, பக.4.
9. மயில்வாகனப்புவவர், யாழ்ப்பான வைபவமாலை, சரஸ்வதி புத்தகசாலை, கொழும்பு, 1953, பக.57.

וְיַעֲשֵׂה כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְכָל־גָּזְבָּה
וְיַעֲשֵׂה כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְכָל־גָּזְבָּה
וְיַעֲשֵׂה כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְכָל־גָּזְבָּה

இருபதாம் நூற்றாண்டு ஈழத்துத் தமிழ்க்கவிதை

கலாந்தி எஸ். சிவலிங்கராஜா.

(1) ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதை வரலாறு ஈழத்துப் புதந்தேவனார் என்ற சங்கப்புலவருடன் தொடங்குகின்றது என்பர். சங்கப் புலவரான ஈழத்துப் புதந்தேவனாருக்குப் பின் யாழிப்பான மன்னர்கள் காலம் வரையான தமிழ்க் கவிதை வரலாற்றைத் தெளிவாகக் கண்டறிய முடியவில்லை. ஆங்காங்கே அவ்வப்போது சிடைத்த சில கல்வெட்டுச் செய்யுள்களைக் கொண்டு புதந்தேவனாருக்குப் பின்னரும் யாழிப்பானமன்னர்கள் காலத்திற்கு முன்னரும் ஈழநாட்டிலே செய்யுள் மரபொன்று நிலவியுள்ளதன்று அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர். ✓

(2) யாழிப்பானமன்னர்கள் காலத்திலும் அவர்களைத் தொடர்ந்து போர்த்துக் கேயர் ஒல்லாந்தர் காலத்திலும் ஈழநாட்டிலே செய்யுள் நூல்கள் பல தோண்று உள்ளன. ✓ இச்செய்யுள்களிடையே ஆங்காங்கு கஷீத்துவம் விரவிக் காணப்படுவதை அவதானிக்கலாம்.

(3) 19ஆம் நூற்றாண்டிலே ஈழநாடு பலவகையிலும் சாதனை படைத்த போதிலும் கவிதைத்துறையிலே குறிப்பிடக்கூடிய புதுமைகளைச் செய்தது என்று சொல்லிவிட முடியாது. ✓ புதிய போக்கும் நோக்கும் இலக்கிய வரலாற்றில் ஏற்பட்ட இக்காலப்பகுதியிலே பொதுவான செய்யுள் மரபே பெரும்பாலான புலவர்களினாற் பேணப்பட்டது. பாட்டு இயற்றவது பயிற்சியாகவும் படிப்பாகவும் பேணப்பட்டும் இருபதாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதி வரை மிக இறக்கமாகவே இங்கு பேணப்பட்டு வந்துள்ளது. இப்பேணமுறையின் வழி பெரும்பாலும் செய்யுள்ளூடும் பாடலையும் காணலாமேயன்றிக் கவிதையைக் காண்பது அரிதேயெல்லாம்.

(4) தமிழ்க் கவிதைப் பரப்பிலே புதுமை செய்து நவகவிதை படைத்த பாரதி தோன்றிய காலகட்டத்திலே ஈழத்திலே செய்யானும் பாடலுமே பெரு வழக்காய் இருந்தன என்பதையும் நாம் மனங்கொள்ள வேண்டும். எனினும் ஓரளவுக்குச் சமூகச் சார்புடைய, நெகிழிச்சித் தன்மை பொருந்திய பாடல் மரபு ஒன்றும் ஆங்காங்கே ஓளிர்விட்டமையையும் அவதானிக்க முடிகின்றது. இந்த வகையிலே சுய அனுபவத்தின் வெளிப்பாடாக எழுதப்பட்டது. என்ற கூறப்படுகின்ற தி.த.சரவண முதலுப்பிள்ளையின் தத்தைவிடுதா து விதந்து குறிப்பிடப்பட வேண்டியதே.

(5) சரவணமுத்துப்பிள்ளையிலே அரும்பிய சமூகப் பார்வை எமது பாடல் மரபிலே பாவலர் துரையப்பாபிள்ளை, விபுலாநந்தர், சோமசுந்தரப்புலவர் முதலியோரிடம் பட்டுத் தெறிப்பதையும் அவதானிக்க முடிகிறது. (6) பாரதியின் சமகாலத்தவரான பாவலர் துரையப்பாபிள்ளை இந்தவகையிலே விதந்து குறிப்பிடப்பட வேண்டியவர். பழைய மரபுக்கும் புதிய போக்குக்கும் இடைப்பட்டவராகக் காணப்படும் பாவலர் துரையப்பாபிள்ளையின் சமூக நோக்குக்கான களமும் தளமும் தனித்த ஆய்வுக்கு உரியவையாகும்.

(7) இருபதாம் நா ற்றாள்ளின் ஆரம்ப காலத்திலேதான் நவகவிதை என்ற கருத்துறிலை தோற்றம் பெறுகின்றதென்னலாம்.

|| 'சுவபுதிது பொருள்புதிது, வளம்புதிது
சொற்புதிது சோதிமிக்க
நவகவிதை எந்நானும் அழியாத
மாகவிதை '

என்ற நவகவிதைக்கு

வரைவிலக்கணத்தைக் குறிய பாரதியையே நாம் நவகவிதை நாயகனாகக் கருதுகின்றோம். பாரதி சுட்டிய நவகவிதையையே தற்காலக் கவிதையென்ற ஆய்வாளர்கள் சுட்டிச் செல்லுகின்றனர். பாரதி குறிப்பிட்ட நவகவிதை மரபு அவன் காலத்திலே (1882-1921) ஈழநாட்டிலே தோற்றம் பெற்றது என்று கூறிவிட முடியாது.

(2) ஈழநாட்டில் தற்காலத் தமிழ்க் கவிதை மரபு 1940களை அண்டிய காலப்பகுதியிலேயே தோற்றம் பெறுகின்றது. நாற்பதுகளுக்குச் சற்றுமூன் (1930-40) ஈழகேசரியில் இளங்கவிஞர்கள் சிலரின் கவிதைகள் வெளிவந்தமையும் குறிப்பிடக்கூடியதே. (3) எனினும் தற்காலத் தமிழ்க் கவிதையின் ஊற்று மறுமலர்ச்சிக் காலக் கவிஞர்களுடனேயே தொடங்குகின்றது எனலாம். நாற்பதுகளிலே மூன்றாவது இக்கவிதை மரபு இன்று வேர்விட்டு விருட்சமாகியுள்ளது என்று கூறலாம்.

பாரதியின் கவிதைச் செல்வாக்குக்கு உட்பட்ட தமிழகத்துக் கவிதை மரபினால் ஈரக்கப்பட்ட, மறுமலர்ச்சிச் சங்கத்துடன் தம்மை இணைத்துக் கொண்ட இளைஞர்கள் சிலர் ஈழத்துத் தற்காலத் தமிழ்க் கவிதை மரபின் முன்னவர்களாகத் தோற்றம் பெறுகின்றனர். இவர்களது பிரதான வெளியீட்டுச் சாதனமாக மறுமலர்ச்சி இதழ் விளங்கியதெனலாம்.

�ழக்குத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றிலே மறுமலர்ச்சிக்குத் தனித்தவமானதோ இடமுண்டு. இதன் செயற்பாடுகளும் உந்துகல்களும் ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத்திற்கு வளம் சேர்த்தமை தனியானதோர் ஆய்வுக்குரிய விடயமாகும்.

இம்மறுமலர்ச்சிச் சங்கத்தினாடு மேற்கொண்டிய நவகவிதை முன்னோடிகள் என அ.ந.கந்தசாமி நாவற்குழுமியர் நடராசன், சோ.நடராசன், சாரதா, செ.கதிரேசபிள்ளை மகாகவி முதலியோர் விதந்து குறிப்பிடப்பட வேண்டியவர்கள் ஆவர்.

இந்தக் காலகட்டத்திலே மறுமலர்ச்சிச் சங்கத்துடன் தொடர்பில்லாமலே நவகவிதைப் பாரம்பரியத்துள் காலடி வைத்த சிலரையும் காண முடிகின்றது. இந்தவகையிலே அல்லைக் கவிஞர் மு.செல்லையா, யாழ்ப்பாணன் முதலியோர் விதந்து குறிப்பிடக்கூடியவர்கள். இவர்களது கவிதைச் செல்நெறிக்குப் பாரதியும்

பாரதி பரம்பரையினரும் ஆதர்சமாக அமைகின்றனர். யாழ்ப்பாணின் கண்ணபாட்டு, கண்மீமா பாட்டு, பாரத மாதா, தேச பக்தன் சபதம் முதலான பாடல்கள் பாரதியின் பாடல் மரபைப் படியெடுத்துப் பாடும் தன்மை கொண்டவையாகக் காணப்படுகின்றன. இவர்களின் கவிதை வழி பிறக்கின்ற க்கு சமூக உணர்வு வெளிப்பாட்டுப் பாரதியின் தாக்கமும் சாந்தியத்தின் செல்வாக்குமே காரணமென்னலாம்.

மறுமலர்ச்சிச் சங்கத்தினாடு உருவாகியவர்களில் மிகுந்த கவனத்திற்குரிய வராகின்றார். நாற்பதுகளிலே தொடங்கிய இவரது கவிதைப் பயணம் எழுபதுகள் வரைத் தொடர்ந்து ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதை மரபுக்கு வளம் சேர்த்துள்ளது. மகாகவி பற்றிப் பின்னர் விரிவாகக் குறிப்பிடுவோம்.

மறுமலர்ச்சியினாடு உருவாகியவர்களிலே அ.ந.கந்தசாமியும் காத்திரமான கவிதைகளைப் படைத்தனர். மறுமலர்ச்சியின் வழிவந்த நாவற்குழியுர் நடராசன் முதலியோர் ஒசைநயம் உள்ளிட்ட மனோரதியப் பாங்காள கவிதைகளையே எழுதினார்.

மறுமலர்ச்சிக் குழுவினராலே முன்னெடுக்கப்பட்ட தற்காலக் கவிதை மரபு 1950களைத் தொடர்ந்து வீச்சுடன் வெளிவரத் தொடங்கின்றதென்னலாம். சமூகப் பார்வை விரிவடைந்ததும், தேசிய இறப்பிரச்சினை பாடுபொருளாகியதும் இக் கவிதை வீச்சுக்குரிய காரணியாகலாம். நாற்பதுகளில் உருவான கவிதை மரபோடு ஈக்கோர்த்து ஐம்பதுக்கிலும் ஒரு கவிஞர் பரம்பரை உருவாகியது. இவர்களுள் முருகையன், நீலாவணன், சில்லையூர் செல்வராசன், அண்ணல், புரட்சிக் கமால் முதலியோர் விதந்து குறிப்பிடப்படு வேண்டியவர்கள்.

(1) நாற்பதுகளிற் தோன்றிய மகாகவியும், ஐம்பதுகளில் உலாவரத் தொடங்கிய முருகையன் நீலாவணன் முதலியோரும் ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதையின் போக்கிலும் நோக்கிலும் பாரிய தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தியவர்களாவர். இவர்களை ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதையின் முழுமூர்த்திகள் என்று சொல்லலாம். ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதை மரபின் உயிரோட்டமான பயணத்திற்குப் பாதை சமைத்தவர்களாக இம்மூவரையும்

கொள்ளலாம். இப்பாதையிலேயே பல்வேறு பரிமாணங்களுடனும் பரிணாமங்களுடனும் ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதை மரபு ஒடிக் கொண்டிருக்கின்றது என்று தனிவாகக் கூறலாம்.

நாற்பதுகளில் தொடங்கிய நவகவிதை மரபிலே ஜம்பதுகள், அறுபதுகளில் பல கவிஞர்கள் நீச்சலடித்தனர். அவர்களின் பெயர்களையெல்லாம் பட்டியல் போட்டுக் காட்டுவது எனக்கு வழங்கப்பட்ட நேரத்தை விழுங்கச் செய்துவிடு— இன்று நீச்சலடித்துக் கரையேறிய சீரசஸான் பெயர்கள் மட்டுமே மாதையால் பெயர்ப்பட்டியல் தருவதை விட்டுவிடுகிறேன். / இவ்வுரையிலே இடம் பெறுகின்றது என்பதையும் இவ்விடத்திலே குறிக் கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

1950 - 60 நூ - மூ

(A) ஈழத்துத் தமிழ்க்கவிதை வரலாற்றிலே ஜம்பதுகளின் நடுப்பகுதியில் இருந்து அறுபதுகளின் பிற்பகுதி வரையான காலப்பகுதி குறிப்பிடக்கூடிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த காலப்பகுதியாகும். இக்காலப் பகுதியிலேதான் மொழிப் பிரச்சினை, இப்பிரச்சினை ஒரு புறழும், தமிழ் மக்களின் சமூகக் குறைபாடுகள் ஏற்படுத்தும் தாக்கம் மற்றுமாகத் ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதையின் போக்கிலே தாக்கத்தினை ஏற்படுத்துகின்றது. ஒருவகையில் சமூக, அரசியல் விழிப்புணர்ச்சி தோன்றிய காலப்பகுதியாக இக்காலப் பகுதியைக் கொள்ளலாம்.

மொழி ஊர்வ வெளிப்பாட்டுக் கவிதைகளுக்குக் களம் அமைக்கும் பணியில் சுதந்திரன் தீவிரமாக இறங்கியதும்; இக்காலப் பகுதியிலேயே எல்லாம். இது, மொழி ஊர்வின் வெளிப்பாடாக, இக்காலப் பகுதியிலே தோன்றிய கவிதைகளினாடாக அக்காலக் கவிஞர்களின் சமூக அரசியற் சார்புகளையும், அவர்கள் இலக்கியம் பற்றிக் கொண்டிருந்த கருத்து நிலையையும் தெளிவாகக் கண்டு கொள்ளலாம்.

'வாஜப் பாரதது நிலவைப் பாரத்து
வையங் களிக்கப் பாடும்புலவ
மாளம் இழந்த தமிழர் இன்று
வாழும் நிலையை ஈன்னிப்பாடு'

என்ற ஒரு கவிதைக் கொள்கைப் போக்கினையும்,
இதற்குச் சமதையாக இன்னும் சற்று விரிவுபட்ட நோக்கிலே

'இன்னவைதாம் கவிஞருத
ஏற்ற பொருள் என்றுபிறர்
சொன்னவற்றை நீர் திருப்பிச்
சொல்லாதீர், சோலை கடல்
மின்னல், முசில் தென்றவினை
மறவுங்கள் மீந்திருக்கும்
இனைல், உழைப்பு, ஏழ்மை, உயர்வு
என்பவற்றைப் பாடுங்கள்.'

என்ற பாடும் மரபினையும் இக்காலப் பகுதியிலே காண முடிகின்றது. இந்த
இரண்டு கவிஞர்களுக்குமிடையே ஒற்றுமை காணப்படுவது போலத் தோன்றினாலும்
மிக நுண்ணியதாக நோக்கும் பொழுது இவர்கள் இலக்கியம் பற்றிக் கொண்டிருந்த
கொள்கைகளிலே சற்று வேறுபாடு காணப்படுவதையும் அவதானிக்க முடிகின்றது.

(1) சமூகப் பிரச்சினைகளை முன்னெடுத்துப் பாடும் ஒரு கவிதைப் பாரம்பரிய
த்தையும் இக்காலப் பகுதியிலே காண முடிகின்றது. சிறப்பாக, யாழிப்பாணச்
சமூகத்திலே வேரோடியிருந்த சாதிப் பிரச்சினையைப் பாடுபொருளாகக் கொண்டு
பலர் உயிர்த்துதிப்பான கவிதைகளை எழுதினார்கள். 40, 50களில் உருவான
கவிஞர்களும் சாதிப் பிரச்சினைகளைப் பாடுபொருளாகக் கொண்டபோதிலும்,
அறபதகளில் உருவான கவிஞர் சூழாம் இப்பிரச்சினை பற்றி வீச்சான கவிதைகளை
எழுதினர். இந்த வகையிலே பசுபதி, சுபத்திரல் முதலியோர் விதந்த குறிப்பிட
பட வேண்டியவர்களாவர். அறபதகளிலே யாழிப்பாணக் குடாநாட்டிலே சாதிப்
பிரச்சினை எரியும் பிரச்சினையாக இருந்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

(2) மகாகவியின் தேரும் திங்களும் என்ற கவிதையும் இக்காலப்பகுதியிலே தோன்றிய
கவிதைகளுட் குறிப்பிடத் கூடியதாகும்.

...71

குறிப்பிட்டு வரும் கவிதைகள்

முற்போக்குச் சித்தரந்தங்களை உள்வாங்கிச் சமகாலச் சமூகநிலைமைகளைச் சுட்டிக் காட்டும் அரசியல் நிலைப்பட்ட கவிதைகளும் இக்காலப் பகுதியிலே தோற்ற பெறுகின்றன. தொழிலாளி முதலாளிப் பிரச்சினைகள், சுரண்டல், சமூக ஏற்றத் தாழ்வுகள், ஏழை மக்களின் வாழ்வியல் அவலங்கள் முதலிய பண்புகளைக் கொண்ட வையாக இலவ அமைந்தன. எம்.ஏ.து.மான், சண்முகம் சீவிளீங்கம், புதுவை இரத்தினதூர முதலாணோர் இந்த வகையிலே விதந்த குறிப்பிடக்கூடியவர்கள். புதுவை இரத்தினதூரயின் பிற்காலக் கவிதைகளிலே பிரச்சாரப் பண்பு மேலோங்கிக் காணப்படுகின்றது. என்று விமர்சகர்கள் கூறுவதையும் முற்றாக ந்ராகநித்து விட முடியாது.

முற்போக்குச் சித்தாந்தங்களுடன் இணைந்தொழுகாத முற்போக்குச் சிந்தணையுடன் சமூகச் சீர்திருத்தக் கவிதைகளைப் படைத்த ஓர் கவிஞர் குமாத்தி தினையும் இக்காலப் பகுதியிலே காண முடிகின்றது. இந்த வகையிலே காரை சுந்தரம்பிள்ளை, கவிஞர் கந்தவலம், மு.பொன்னம்பலம் முதலியோடு கறிப்பிடப் பட வேண்டியவர்களாவார்.

1970களில் ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதை மரபிலே புதுக்கவிதை மரபு வளரத் தொடங்கின்றது. எழுபதுகணக்கு முன்னரே புதுக்கவிதை மரபு வளரத் தொடங்குகின்றது. எழுபதுகணக்கு முன்னரே புதுக்கவிதை, வசன கவிதைகள் என்ற வகையிலே சிற்சீல கவிஞர்கள் ஈடுபாடு காட்டினர். பலத்த வாதப்பிரதி வாதங்கள் இங்கவிதை மரபு பற்றி நடைபெற்றன. இவ்வாதப்பிரதி வாதங்கள் ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதை மரபுக்கு வஜவுடின என்றே கருத வேண்டும். தமிழ்நாட்டுப் புதுக்கவிதையின் செல்வாக்குக்கு உட்பட்டுத் தமது எண்ணங்களை, ஊர்வோட்டங்களைப் புலப்படுத்துவதற்கு யாப்புச் சிறையை உடைத்துக் கொண்டு கவிதையெழுதும் தலைமுறையொன்றும் இங்காலப் பகுதியிலே உருவாகின்றது. எழுபதுகளில் தோற்றும் பெற்ற புதுக்கவிதை மரபு இன்ற வியக்கத்தக்க அளவுக்கு

Mandarin Bone

... . 8 / ..

வளர்ச்சி பெற்றுள்ளது என்றே கூற வேண்டும். தமிழகத்துப் புதுக்கல்லை விட ஈழத்துப் புதுக்கல்லைத்தகள் பஸ்மடங்கு தரம் வாய்ந்தவையாக இன்று கருதப் படுகின்றன. இப்புதுக்கல்லை மரபிலே குறிப்பிடக்கூடிய பலர் உள்ளனர். பதச்சோறாக தா.இராமலிங்கத்தினையும் வ.ஜி.ச.ஜெயபாலனையும் சுட்டிக் காட்டலாம்.

என்பதுகளில் ஈழத்துத் தமிழ்க் கல்லை பெருமளவுக்குப் புதுக்கல்லை மரபாகவே பரிசீலிக்கின்றது. ஈழத்தில் சமூக அரசியல் பொருளாதார நிலைமைகளாற் பாதிக்கப்பட்ட இளைஞர் தலைமுறையொன்று இக் காலப்பகுதியிலே கல்லைக் களத்திலே பிரவேசிக்கின்றது. சுய அனுபவ உணர்வுகளின் அடிப்படையிலே சமகாலப் பிரச்சினைகளைப் பாடுபொருளாகக் கொண்டு இத்தலைமுறையினர் கல்லைகளை எழுதினர். இளைஞர் இயக்கங்களுடன் தம்மை இணைத்துக் கொண்ட பலரும் தமது நேரடி அனுபவங்களைக் கண்டியான கல்லைகளாகப் படைத்தனர். இவ்விளங்கவிஞர் சூழாத்துடன் முந்திய பரம்பரையினரும் ஒரோவிடங்களில் இணைந்து செல்வதையும் அவதானிக்க முடிகின்றது. இங்கைய ஈழநாட்டின் தமிழ்க் கல்லை மரபுக்குச் செழுமையுட்டியோர் பலராவர். இவர்களது கல்லைகள் நூல்களாக வெளிவர்ந்தமையோடு அவ்வப்போது சஞ்சிகைகளிலும் வெளியாயின. ஈழநாட்டிலே தமிழ் பேசும் மக்கள் வாழுகின்ற பல பகுதிகளிலுமிருந்து இத்தகைய இளைஞர் குழாம் கல்லைகளை எழுதத் தொடங்குகின்றது. மலைநாடு உள்ளிட்ட தென்னிலங்களுக்கு முன்லீம் இளைஞர்களும் வீச்சான புதுக்கல்லைகளை எழுதி வருகின்றனர்.

அறுபதுகளில் தோன்றிய கவிஞர் சூழாத்தில் குறிப்பிடக்கூடிய சிலர் எழுபது, என்பதுகளில் புதுக்கல்லை மரபுக்குணும் தம்மை இணைத்துக் கொண்டமைக்க புதுக்கல்லையின் வீச்சும் வெற்றியுமே காரணமெனலாம். இந்த வகைக்கு வகை மாதிரியாக எம்.ஏ.நு.மான், முருகையன் முதலாணோரைக் குறிப்பிடலாம்.

6/10/2012/91

புதுக்கல்லை மரபுக்குணும் தம்மை இணைத்துக் கொண்டமைக்க புதுக்கல்லையின் வீச்சும் வெற்றியுமே காரணமெனலாம்.

புதுக்கல்லை மரபுக்குணும் தம்மை இணைத்துக் கொண்டமைக்க புதுக்கல்லையின் வீச்சும் வெற்றியுமே காரணமெனலாம்.

புதுக்கல்லை மரபுக்குணும் தம்மை இணைத்துக் கொண்டமைக்க புதுக்கல்லையின் வீச்சும் வெற்றியுமே காரணமெனலாம்.

புதுக்கல்லை மரபுக்குணும் தம்மை இணைத்துக் கொண்டமைக்க புதுக்கல்லையின் வீச்சும் வெற்றியுமே காரணமெனலாம்.

புதுக்கல்லை மரபுக்குணும் தம்மை இணைத்துக் கொண்டமைக்க புதுக்கல்லையின் வீச்சும் வெற்றியுமே காரணமெனலாம்.

ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதை வரலாற்றிலே குறிப்பிடக்கூடிய முக்கிய அமிசமாக விளங்கும் பெண்ணியம் பற்றிய கவிதைகளும் இக்காலப் பகுதியிலே முனைப்புப் பெறுகின்றன. பெண்கள் எதிர்நோக்கும் சமூக அரசியற் பிரச்சினைகளைப் பற்றிப் பெண்களே கவிதை படைக்கும் காலப்பகுதியாகவும் இதனைக் காண முடிசின்றது.

மூண்களின் சமூகப் பிரச்சினைகள் முன் எப்போதும் காட்டப் படாத அளவுக்கு இப் பெண் கவிஞர்களாலே காட்டப்பட்டுள்ளது என்றாம். சங்கரி, சிறரமணி, ஒள்ளை முதலியோர் விதந்து குறிப்பிடக்கூடியவர்கள்.

எழுபதுகளுக்குப் பின்னர் 80, 90களில் ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதை பல்லேற வகையிலும் புதிய பரிமாணங்களைப் பெற்றுச் செழுமையடைந்துள்ளது என்பதை இலகுவாக முத்துவிட முடியாது.

இக்காலப் பகுதியில் புதக்கவிதை விரைவாகவும் வேகமாகவும் ஏளர்ச்சியடைந்து வருகின்றமை உள்ளமையேயெனினும் மரபுக் கவிதை முற்றாக வீழ்ச்சியடைந்து விட்டது என்று கூறமுடியாது.

இன்றும் செழுமையான மரபுக் கவிதைகள் ஓரளவுக்கு வெளிவந்து கொண்டு இருக்கின்றன. பழைய மரபினரும் புதிய தலைமுறைக் கவிஞர்கள் சிலரும் இன்றும் மரபுக் கவிதைகளை எழுதுகின்றமையை அவதானிக்க முடிகின்றது. ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதை வரலாற்றிலே புதக்கவிதை கோலோச்சம் இக்காலப் பகுதியிலே சில அற்புதமான மரபுக் கவிதைகளையும் எழுதி வருகின்றனர். இந்த வகைக்கு உதாரணமாகக் கவிஞர் சோ. பத்மநாதனைக் குறிப்பிடலாம்.

இதுவரை ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதை வரலாறு பற்றி பிகச் சுருக்கமாகக் குறிப்பிட்டோம்.

புதக்கவிதை கோலோச்சம் இக்காலப் பகுதியிலே சில அற்புதமான மரபுக் கவிதைகளையும் எழுதி வருகின்றனர். இந்த வகைக்கு உதாரணமாகக் கவிஞர் சோ. பத்மநாதனைக் குறிப்பிடலாம்.

இருபதாம்-நூ ற்றாண்டின் தமிழ்க்கவிதையின் சிறப்பயிசங்கள் சிலவற்றைச் சுட்டிக் காட்டுவது இக்கருத்துரைக்கு மிக முக்கியமானது என்று கருதுகின்றேன்.

யாப்புச் சிறையை உடைத்துப் பாக்கவிதை மேற்கீழ்ப்பித் தன்னாதிக்கத்தை நிலைநிறுத்தத் தொடங்கிய காலகட்டத்திலே, ஈழத்துக் கவிஞர்கள் பலர் யாப்பின் சிறையாகக் கருதாது அதனைக் கவிதையைக் காவிச் செல்லும் வாக்கமாகப் பயன் படுத்தினர்.

யாப்பு நெறிக்குள் நின்று கொண்டே வழக்குச் சொற்களையும் சொற்றோடர்களையும் கையாண்டு பேச்சோசைப் பண்புடன் கட்புலச் சார்பான கலைப் படைப்பாகக் கவிதையைக் காட்டினர். கவியரங்குகள் வழிமுகிழ்தத் இப்பண்பு கவிதை அச்சிரும் முறையினாலும் புலப்படுத்தப்பட்டது. இந்த வகையிலே பலவகையான யாப்பு வடிவங்களையும் கையாண்டு, மரபு வழி வடிவத்திலிருந்து விடுபட்டு, ஒசை ஒழுங்கின் அடிப்படையிலே கட்புலச் சார்புடைய படிமச் சிறப்புடைய கவிதைகள் எழுதியோரில் மகாகவி, முருகையன், நீலாவன், எம். ஏ. ருஃமான் முதலியோர் விதந்து தறிப்பிடப்பட வேண்டியவர்களாவர்.

யாப்பு நெறிப்பட்ட இவர்களது கவிதைகளை யாப்பை மீறிய புதுக்கவிதைகள் என்ற கருதியோரும் உள்ளர். தனிமுறை உணர்வுச் சூழலையும் அன்றிச் சூய அனுபவங்களையும் சமூக அல்லங்களையும் இலைசாக் குளையோடும் நகரச்சுவைத் தன்மையுடனும், குறியீட்டுப் பாங்குடனும் புலப்படுத்தி ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதை மரபுக்கு இவர்கள் வளம் சேர்த்தனர்.

தமிழ்க் கவிதை மரபுக்கு இப்போக்குப் புதியதொன்றாகவே கருதப்பட வேண்டியது. பேச்சோசையும், வழக்குச் சொற்களும், குறியீட்டுப் பாங்கும் பொருந்தப் பா நாடகங்களையும். சிறு காவியங்களையும் இவர்கள் படைத்தனத் தன்மையும் ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதை மரபிற்குச் செழுமை சேர்த்தன என்றாம். இந்த வகையிலே முருகையன் மகாகவி முதலியோர் பா நாடங்களை எழுதிப் பெருவெற்றி பெற்றனர். இந்தப் பா நாடகங்கள் மேடைகளிற் காட்சிப்

படுத்தப்பட்டுப் பெரு வெற்றியையும் பெற்றன. மகாகவியின் கோடை, புதியதொரு வீடு முதலானவையும், முருகையளின் கருமியம், வெறியாட்டு முதலானவையும் விதந்து குறிப்பிடப்பட வேண்டியவை. முருகையளின் பா நாடகங்களையும், மகாகவியின் பா நாடகங்களையும் ஒப்பீட்டு அடிப்படையிலே நோக்கும் பொழுது இவ்விரு வருக்குமிடையேயுள்ள சமூக நோக்கும் கூலியமாகத் தொரிய வருகின்றது.

பா நாடகங்களைப் போவுவே இவர்கள் காவியங்களும் படைத்தனர். முஞ்சுறிப்பிட்ட கவிதைப் பண்புகளுடன் உருவான இவர்களது காவியங்கள், மரபுவழிக் காவிய மரபுகளில் -இருந்து விடுபட்டவாய், புதியபொருள் மரபிலே சிந்தனையைத் தூண்டுவதாக அமைந்தன. மகாகவியின் சாதாரண ஒரு மனிதனின் சரித்திரம், நீலாவணனின் முற்றுப் பெறாத காவியமான வேள்ளுமை முதலியன இந்த வகையிலே குறிப்பிடக் கூடியவையாகும். ஈழத்துத் தமிழ்க் கலூர்களின் நவகாவியம் படைக்கும் ஆற்றலை இக்காவியங்கள் புலப்படுத்துகின்றன என்னாம்.

�ழத்துத் தமிழ்க் கவிதைப் பரப்பிலே தனித்துவமுடையதாகக் காணப்படும் மற்றொரு வடிவம் மகாகவியின் 'குறும்பா' ஆகும். பெயருக்கேற்ற வகையில் குறுகியதாகவும், குறும்புத் தன்மை கொண்டதாகவும் அமையும் இவ்வடிவம் ஈழநாட்டிற்கேயுரிய தொன்றாகக் கருதப்படக்கூடியது. குறும்பாவின் பொருள் விளக்கம் கருதி வரையப்பட்ட ஓலியங்கள் இதன் புதுமைத் தன்மையையும் பொருட் பொலிவையும் காட்டும். அன்றாட மனித உணர்வுகளைப் பெறும்பான்மையாகவும் சமூகப் பிரச்சினைகளைச் சிறபான்மையாகவும் புலப்படுத்தும் 'குறும்பா' வினா மும் மகாகவியின் இலக்கியநோக்கையும் போக்கையும் கண்டு கொள்ள முடிகின்றது.

இருபதாம் தூந்தொண்டு ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைப் பரப்பிலே குறிப்பிடக்கூடிய இன்னொரு அம்சம் இக்காலத்திலெழுந்த மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைகளாகும். உலகப் பொதுமக்கள் எமது நாட்டுப் பிரச்சினைகளைத் தலூக்கக் கூடியதாக அமைந்த பல பிறமொழிக் கவிதைகள் இக்காலப் பகுதியிலே மொழிபெயர்க்கப்பட்டன. ஆங்கில மொழிப் புலமையும் கவிதா ஆற்றலும் கொண்ட

புதிய தோற்றுப் பாடங்களைப் பொட்டுப்போட்டியில் ... 12/..

கவிஞர்களே பெரும்பாலும் இம்மொழி பெயர்ப்பு முறைசிகளில் ஈடுபட்டனர்.

இதை ஒத்திசைவுடன் மூலக்கவிதை சுட்டிய பொருளைச் சிறைக்காது மொழி பெயர்ப்புக்களைச் செய்தனர். 'அறைக்குள் வந்த ஆபிரிக்கா வாஜம்' முதலியன் இந்த வகையிலே குறிப்பிடக் கூடியன். கே.கணேஷன், முருகையன், சோ.பத்மநாதன், டு.மான், என்.சண்முகவிங்கன் முதலியோர்களை நல்ல மொழி பெயர்ப்புக் கவிதைகளைத் தந்தவர்களாகச் சுட்டிச் செல்லாம்.

ஈழத்துக் கவிதை வரலாற்றிலே குறிப்பிடக்கூடிய இள்ளொரு அபிசம் புலம்பெயர் கவிதைகளாகும். ஈழத்து அரசியற் சூழ்நிலைகளால் புலம் பெயர்ந்து சென்ற இனைய தலைமுறைக் கவிஞர்களே இத்துறையில் தமது திறனைக் காட்டிக் கொண்டிருக்கின்றனர். புதுக்கவிதை மரபுக்கு முன்னர் சுட்டிய காரணங்களையே இப்புதுக்கவிதைகள் கொண்டிருந்தபோதும் 'இன்னதெரியாத ஒரு சோகம்', இழப்பு, தவிப்பு, தாய்நாட்டு உணர்வு முதலான அபிசங்களை ஆதமாவிலிருந்து பிழிந்து தருவதாகப் புலம் பெயர் கவிதைகளிற் பல அமைகின்றன. அன்றையில் வீரகேசரி வார இதழில் வெளிவந்த 'இந்த மாகடலே' என்ற கவிதையை இந்த வகைக்குச் சிறந்த உதாரணமாகக் கொள்ளலாம். இங்கிருக்கும் பொழுதே கவிஞர்களாக உருவாகியவர்களுடன் புதிய பரம்பரையினரும் இந்தத் துறையிலே சுவடுகளைப் பதித்து வருகின்றனர். ஈழத்துக் கவிதை வரலாற்றிற்குப் புலம் பெயர் கவிதைகளும் வளம் சேர்த்து நிற்கின்றன.

ஈழத்து அரசியற் சூழ்நிலை காரணமாகப் போராட்ட உணர்வுகளைத் தாண்டும் வகையிலும், எமது வாழ்விள் அவைங்களில் யதார்த்த நிலையைப் புரிந்து கொள்ளும் வகையிலும் பல கவிதைகளும் இசைப்பாடல்களும் இக்காலப் பகுதியிலே தோன்றியமையும் குறிப்பிடக்கூடிய அபிசமாகும். இம்மரபின் தலைச்சாளாகப் புதுவை இரத்தினாழரையைச் சுட்டிக் காட்டலாம்.

கலாந்தி க.கைலாசபதி நினைவு

சமத்துத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றுக் கருத்தரங்கு
தமிழ்த்துறை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

6-12-1997

பின்னைப்பு:

இருபதாம் நூற்றாண்டு சமத்துத் தமிழ்க்கவிதை

எஸ். சிவலிங்கராஜ்

வகை மாதிரிக்கு.....

தெரும் தீங்கனும்:

மகாகவி

"ஆரெல்லாம் கூடி ஒருதேர் இழுக்கிறதே;
வாருங்கள் நாமும் பிழிப்போம் வடத்தை"
என்ற
வந்தான் ஒருவன்.

வயிற்றில் உலகத்தாய்
நொந்து சுமந்திங்கு நூறாண்டு வாழ்வதற்காயிப்
பெற்ற மகனே அவனும்.
பெருந்தோனும்
கைகனும், கண்ணில் ஒளியும், கவலையிடை
உய்ய விழையும் உள்ளும் உடையவன்தான்.

வந்தான். அவன் ஓர் இளைஞன்;
மனிதன்தான்.
சிந்தனையாம் ஆற்றற் சிறகுதைத்து வான்தே

முந்தநாள் ஏறி முழுநிலவைத் தொட்டுவிட்டு
மீண்டவனின் தம்பி
மிகுந்த உழைப்பாளி!

"என்னுநாம் யாரும் இசைந்தொன்றி நின்றிடுதல்
வேண்டும்" எனும் ஓர் இனிய விருப்போடு,
வந்தான் குனிந்து வணக்கி வடம்பிடிக்க -

"நில்! என்றான் ஓரான்
"நிறுத்து" என்றான் மற்மோரான்
"புல்" என்றான் ஓரான்
"புலை", என்றான் இன்ஸோரான்
"கொல்" என்றான் ஓரான்
"கொனுத்து" என்றான் வேமோரான்.

கல்லெலான்று வீழ்ந்த
கழுத்தொன்று வெட்டுங்கு,
பல்லோடு உதடுபறந்து சிதற்கு,
சில்லென்று செந்தீர் தெறித்து
நிலம் சிவந்து,
மல்லெலான்று நேர்ந்து
மனிசர் கொலையுண்டார்.

ஆரெல்லாம் கூடி இழுக்க உகந்த தேர்
வேர் கொண்டது போல் வெழுக்கென்று நின்றவிடப்
பாரெல்லாம் அன்று படைத்தனித்த அன்னையோ
உட்கார்ந் திருந்துவிட்டாள் ஜமையாய்த் தான்பெற்ற
மக்க ஞடைய மதத்தினாக கஷ்டபடி.

முந்தநாள் வான் முழுநிலவைத் தொட்டுவிட்டு
வந்தவனின் சுற்றம்,
அதோ மண்ணிற் புரள்சிறது?

பாவம் வாத்தியார்!

நீலாவனன்

வாழுத் தெரியாமல் வம்புகளில் போய்மாட்டும்
எழைப் புலவர் பெருமானே; என்ன இது!
கையிலே மூட்டை மூடிச்சும் கவலைகளோர்
பையிலுமாய் நிற்கின்றீர்! 'பஸ்கக்கோ? நீண்டதொலை
தூரப் பயணம்போல்! தொந்தரவே! - எங்களது
ஆரார் உழையிந்த ஆறைவிட்டே ஒட்டுதற்காய்....
கல்முனைக்குப் போய்கலந்து காசும் கொடுத்து 'ரைப்பிங்
செல்லையா! அண்ணரது சிந்தனையைப் போட்டுடைத்து

வெல்ல முடியாது சோடித்த பிட்டிசத்தில்
சொல்ல வெட்கமே, எனினும் சொல்லாமலும்போக
ஒண்ணா திருக்கிறது! ஒம் அந்தப் பிட்டிசத்தில்
உண்ணாண்ண நாலுமொரு கையொப்பம் போட்டதுன்னம்!
ஏனென்பீர்? ஏதும் எனக்கோ தெரியாது...!
நானுயிந்த ஆரில்நெடு நாளாக வாழுகிறவன்
போடென்றார் போட்டேன்!
நான்போடாது விட்டிருந்தால்-
ஒடென் றுமையே போல் ஆறைவிட்டே ஒட்டி விட்டால்...?

ஆரயே கூழாக்கி ஊதிக்குடிக்கும் கைக்
காரரிவர்! கைநிறையக் காசும், எடுபிடியாள்,
ஏராளமான இனச்சமும் உள்ளவர்கள்!
ஆரவரைக் கேட்பவர்கள்? ஆலயங்கள், கூப்பன்
கடைகள் அரசாங்க நன்கொடைக் காச
கிடைக்கின்ற சங்கங்கள் எத்தனையோ....அத்தனையும்
ஆண்டே அனுபவிக்கும் ஆகப்பெரியவர்கள்!
வேண்டியவர்!! உம்மை விளங்காமல் வைக்கவில்லை!
நீர் இந்த ஆரக்கு நியமனம் பெற்றுவந்த
நேரத்தில் இவ்வுர் இருந்த நிலைமைகளும்,
ஆறேழே ஆண்டில் அடைந்த வளர்ச்சியையும்,
ஆரோடு கூட உணர்வென்யான்; உண்மையில் நீர்
வாழுத் தெரியாத வாத்தியார் தான் அன்னே!

எழே தலைமுறையாய் எம்முரின் கோயில்
 மதிலாய் உயர்ந்து நிற்கும் மாபெரிய காடு !
 அதிலே உமக்கென்ன அக்கறையோ ? பள்ளிச்
 சிறுவரை விட்டுச் சிரைத்து நிலவேர்
 அறத்துப், பிடுங்கி, அகற்றி, அம்மன்வீதியினை
 வெட்டை வெளியாக்கி
 வெள்ளைமணல் கொட்டிவத்தீர்
 புற்றுடைத்துப் பாம்புக்கும் போக விடைகொடுத்தீர்
 மாரியம்மன் நேர்த்தி மதுவாக ஆண்டுதொறும்
 சாராயம் கொண்டு தருவார்கள், சான்றோர்கள்
 ஆபக்தி மான்கள் ! அவற்றையெலாம் - புசாள
 ஆணையிடக் கொண்டுபோய் ! அம்மன் பரிகலங்கள் !
 எல்லாம் மதுவெடுக்க என்றிருந்த காட்டுயெலாம்
 தொல்லையிகப் பட்டுவெட்டித் துப்பரவு செய்தீரா... !
 அம்மான் உமது செயலை ஒருபொழுதும்
 சம்மதியான் என்பதையூர்ச் சான்றோர்கள் நன்கறிவார் !
 அம்மட்டுந் தானா... ? அவசரக் காரன் நீர் !
 சும்மா கிடவாமல் சோவிக்குள் மாட்டுகிறீர் !

குப்பன் கடைஞர் ஞும்ப நிருவாகக்
 காப்பில் இருப்பதையும், கல்லாஜூர்ப் பாமரர்க்கு
 உள்ளூடி பஷ்டம் உதவா தறவினர்க்கே
 கள்ளத் தமமாய்க் கடத்தலையும் - கண்டித்துப்
 பேசி, அதைப் பெரிதாய்ப் பேப்பரிலும் போடுவித்தீர் !
 வாசித்துக் கேட்டவர்கள் வாழுத்தினார் ! வாய்திறந்து
 பேசினால்... அற்றுமது வீட்டிற் பொழுந்தகற்கள்
 'வேசிமகன்' என்ற வெறிச் சொற்கள்... பாய்ந்துவந்தே
 எங்கள் மனைக்கும் ஏறியுடித் வீணாகச்
 சங்கை குறைத்திந்தச் சந்தியிலே விட்டிருக்கும் !

பள்ளிக் கூடத்தில் பகவிரவாய்ப் பாடுபட்டுச்
 சொல்லிக் கொடுத்துச் சுனையேற்றிக், கல்வியிலே
 நாட்டத்தைக் கூட்டி நயம்புவும் துய்க்க வைத்தீங் !
 வீட்டுக்கு வீரு பின்னை வீசிப் பிடித்தீரே !
 பெற்றார் தினங்கள் - வினையாட்டுப் போட்டி - மற்றும்
 சுற்றுலா என்றெல்லாம் சொல்லிக் கொடுத்தீரா !...
 வாசிகசாலை, வளர்ந்தோர் வகுப்புவைத்தீர் !

காச விளையாட்டுக் காலாவிக் காளைகளை
ஏசி, விலசாயம் - ஏற்றதொழில் செய்யவைத்தீர !
குசும் படியாம் குணக்கூட்டைக் கொல்லுகிறீர !
'நாடகங்கள் போட்டுரை நையாண்டி செய் கின்றான் !
வாட்டா வெளியாலே வாத்தியினைப் பல்லுடைப்போம் !'
என்றார் சின்நதார் எழுந்தார்கள் போடிமக்கள்,
என்ன புதினம் ! இஞ்நதாரிக் கூட்டமொன்று...
பாலன், அழகையா, பார்த்தல், சீவும், சாமி
வேலன், வயித்தி உங்கள் முன்னநாள் மாணாக்கர
கூட்டத்திருந்த குதித்து வெளியேறி
வீட்டிலிருந்து கெ ம்பும் வீளர்களைக் கூப்பிட்டே...

'உண்மைகளை ஜாலில் உறையும் சிறுமைகளை
சொன்னால் உறக்குச் சுருக்கென்ற தைப்பானேன் ?
பிள்ளையார் கோயில் பெயரில் பிறவூர்வாழு
வள்ளல்கள், தாழம் வழங்கும் வயல் நிலங்கள்
பெற்றவுந்த கோயில் பிராமணைத் தன்னுடைய
கற்பால் வளைந்து கவியாணம் செய்தவளின்
சொத்தாமோ?... சோயிற் சுதந்திரமே? குசியப்பன்
அத்தானும் மாமாவும் அண்ணாவும் தம்பியுமாய்ச்
சாப்பிடலா கூட்டுறவுச் சங்கக்கட்ட? சங்ததை
ஏய்ப்பதற்கா? இல்லையத எல்லோர்க்கும் உள்ளதுவோ?
சாக்குவிற்ற காவசங்கே? சாராய மாயிற்றே?
போக்கும் கெட்டவரே? போடிமக்கள்? - சங்கத்துக்
கட்டிடம் கூட்டவென்று காசுபெற்றே? ஆட்சியிடம்;
எட்டு வருடங்கள், எங்கேயோய்... கூட்டிடம்?
கல்வீடு, உழவுமெசின், கார், காளி, கையிருப்பு
எல்லாம் உமக்கு மட்டும் எவ்வகையாய் எய்தினவே?
ஏதினவகள்? ஏதினவகள்? எல்லாம் பகற் கொள்ளை!
சாதுக்கள் போன்றே சுதந்துள் நடிக்கின்றீர?

எல்லாம் எமக்கும் புரிந்து! கள்ளர்களே!
'பல்லுடைப்போம் ! என்றெவரைப்
பண்புகெட்டுப் பேசுகிறீர?
என்றாரத்துக் கேட்டார் இளைஞர், எதிட்துவரை;
ஒன்றும் விளங்காமல் ஆர்ப்பெரியார் யோசித்தார!

அன்றிரவே பிடிசத்தை இச்சடித்தார்! - உம்மீதில்
இன்றிரண்டா குற்றங்கள்! - ஆரைக் கெடுக்கின்றீர்!
சாராயம் போடுவதே சத்தமிக் காரணமாம்!
ஆரோ ஒருத்தி தொடுப்பு! அவ்பேர் பூரணமாம்!
ஆரையும் கண்டால் அரசியலே பேசுகிறீர்!,
காரணம் நீர்... ஆபையிய 'கம்யூனிஸ்ட்' காரணம்;
மாணவர்க்கும் அந்த மனப்பான்மை ஏற்படுத்தி
மானம் கெடுக்கின்றீர்... மாபைய போடிகளை!

'என்? என்றிவற்றை விசாரித்து - இங்கிருந்தும்
என் இவரை மாற்றல் இயலாது?' என்று
அமைச்சு முதல் கல்வி ஆலோசகர் வரை
உமக்கு நடவடிக்கை... ஒம்! உடனே வேண்டுமென
'இங்கிலிசில்' நன்றாய் இயற்றி இருந்தார்கள்!
சங்கிலிப் போடி குற்றச் சாட்டார்...
அதைத் தொடர்ந்து
பத்தாண்டின் முன்பு செத்த பல்லன் கணபதியன்,
வத்தவக்காயன், வழுக்கமொட்டை முத்ததம்பி,
பத்தினியன், குஞ்சன், பன்யான், பலாக்கொட்டை,
பொத்துவிலாஞ் பொன்னன், பெருக்கன், நரைச்சீனி,
கண்டாரை வாலாட்டிக் கந்தன் முதலானேரா
கண்டபடி யாகவெல்லாம்
கையொப்பம் போட்டிருந்தார்!

நாளொருவன் மட்டுமுமை நன்பரே ஆதாரித்தல்?
வீணை ருணர்ந்தேன்;
விதி! யென்றே ஒப்பமிட்டேன்!
மாற்றம் தொலைக்கோ? மனிதருள்ள ஆரதானோ?
ஆற்றைக் கடக்கும் அவதிகளும் உண்டாமோ?
பள்ளி தளபாடம் உள்ளநல்ல கட்டிடமோ?
பிள்ளைகளும் அங்கு படிக்க வருவாரோ?
போக்கு வரவு பொருந்தும் இடமில்லையேல்
ஆக்கிணைதான் ஜயோ!... அதற்கென்ன போய்வாரும்?
நீதியைப் பற்றி நினைவார்க்கு நேர்வதிதே!
சாதிக்கு மட்டுமே சங்கைசெய்யும் எங்களின் ஆர்!
நீர் உமது வார்த்தைகளால் நீதித்தீ முட்டுகிறீர்
ஆர் செய்வான் நீரோர்... அரசாங்க... ஆழியன்!

வாழப் பழகுங்கள் வாத்தியார்! வையகத்தில்—
 ஆள்வோர் சிலபேரும் ஆளப் படுபவர்கள்
 கோடிக் கணக்கும் குவிந்த, தமை இழந்த,
 பேடிகளாய்ப், பேயாய்ப், பிரசமாய்க், குருடாசிச்,
 சாராயத் துள்ளிகளில் சத்தியத்தைப் புசிப்பார்!
 ஆராண்டால் என்ன? அந்த ஆள்வோர் திருப்புகழையும்
 பாடி, நான் என்னுடைய பங்கைப் பெறுகின்றேன்.
 குடினால் நல்ல குடி — விருந்த கொண்டாட்டம்!
 எல்லாம் சிடைக்கும் எனக்கு! உமக்குமவர்
 இல்லையென்றா சொன்னார்கள்?
 ஏனிந்தப் பொல்லாப்போ!

ஆராரோ அக்ஸினிய அள்ளி விழுங்குசிறான்!
 ஜூரைச், சுளையிருக்க உள்ளால் உறிஞ்சுசிறான்!
 காணாமலா ஆரார்? காட்டாலும்.. பேசாமல்...
 மானமாய் வாழ மனத்தைப் பழக்கி விட்டார்!
 நானும் அவர்வழியில் நானையமாய் வாழ்பவன்! நீ
 வீணாக வம்பை விலைகொடுத்த வாங்கிவிழார்!

என்ன சிரிக்குச்சீரீரை எங்கிருந்தால் என்ன கற்றார்
 என்றோ?... சுரிதான் நீர் எப்பொழுதும் குறுங்கே!
 'ஆனுமே அன்றி, அறியாமைக் கீழ்ப்படிந்து
 ஆளப்படுமோ அறிவு?' அதோ... பஸ்தான்!
 எறுங்கள்: உள்ளே இடமும் இருக்கிறது;
 வாருங்கள் ஜயா! வணக்கம், போய் வாருங்கள்!

கணைப்பு

முருகையன்

வேல் விழா நகர் ஸ்தூபில்,
 விளங்கொளி பினுங்க
 நீல வான் வரை நிபிர்ந்து,
 நிறை மணி நெடுந்தேர்.

கீழ் ருக்ததிலே பூட்டை காளைகள்
 கிழட்டுத் தோன் கொடுத்தன—
 வாய் நுரை தள்ளின, கவண்டு,

எருதியுப்பதால் இரதமும் நகர்வதே-

எனினும்,
மரவுருப்படிக் குத்தர வாகனங்களோ
வடிவாய்
இரத மேல் நீரை மீதிலே
யிரிர்ந்தன, எடுப்பாய்,
கருதினார் இலர், பலர் -
சிழக் காளை தம் களைப்பை.

மாடு மாடு என்று பல ஏசி...
முருகையன்

மாடு மாடு என்று பல ஏசி,
திட்டிக் கொட்டித் துரத்தி விரட்டித்
சாமம் வரைக்கும் சாற பிழிந்து
சத்தை வாங்குவீர்கள் -
பொடியனை-

வீட்டு வேலைக்காரப் பொடியனை
'மாடுகள்' தங்கள் வாய் துறை தள்ள
முசி முசிக் களைக்கா விட்டால்....
உங்கள் வீட்டில் உலைகள் கொதிக்குமேர?

பொடியனை தலையறும் தாயும் தந்தையும்
மாமனும் மாமியும் மச்சான் காரானும்
உடம்பை பிழிய ஒருப்படாதிருந்தால்...
மலை முகடுகளில், தேயிலை வளருமோ?
வங்கீயில் எல்லாம் காசு புரஞ்மோ?

ஜந்து நடசத்திர ஃகோட்டவில் அமர்ந்து
நண்டைக் கடித்த விறங்கி சுவைத்தபின்
புகையினை ஆழம் இளைய மருமகள்
தேவைத் தாட்களில், திலக்கா எனப்படும்
இளைஞரின் அருங்க் குருந்து கொஞ்சவும்
கண் இறை செருகீக் களவில் ஆழவும்
உச்சக் குரவில் ஒரை புறப்பட

எச்சில் வாயால் இராகம் இயுக்கவும்
மச்சில் வாழும் வசதிகள் வாய்க்குமா?

மாடு மாடென் ஏச்சிறீர்கள்
மாடும் கயிறுகள் அாக்கும்
ஆவர் மகளிர் அது செய்யாரோ?

அவர்கள் பார்வையில்

சங்காரி

எனக்கு -
முகம் இல்லை
இதயம் இல்லை
ஆத்மாவும் இல்லை.

அவர்களின் பார்வையில் -
இரண்டு மார்புகள்
நீண்ட சூந்தல்
சிறிய இடை
பருத்த தொடை
இவைகளே உள்ளன.

சமையல் செய்தல்
படுக்கையை விரித்தல்
குழந்தை பெறுதல்
பனிந்து நடத்தல்
இவையே எனது கடங்கள் ஆகும்.

-கற்பு பற்றியும்
மழை பெய்யெனப் பெய்வது பற்றியும்
கதைக்கும்
அவர்கள்
எப்போதும் எனது உடலையே
நோக்குவர்.

கணவன் தொடக்கும்
கடைக்காரன் வரப்புக்கும்
இத்வே வழக்கும்.

வீதி வழி வந்த விருட்சங்கள்

சோ. பத்மநாதன்

பார்வதி வீட்டுப் படலையிலே ஆளரவம்
 'ஆர் கொணர் ந்த செய்தி?'
 அறிய முடியவில்லை
 எத்திக்குப் போயிறது?
 எங்கை ஒஜங்குது?
 புத்திக்குள் ஏழம் புலப்படுவதாயில்லை!
 காணிக்குப் போய்
 ஆட்டைக் கையோடு அவிழ்ந்து வந்த
 மாணிக்கும்
 மனைவி கமலத்திட்டம் சொன்னான்:
 'வயசான நாங்கள் முடிந்தால் கவலையில்லை,
 இளசுகளை ஜாலில் இருக்க விடலாமோ?'
 'முன்றாங்கைத் தாக்கி முறித்து
 படை புகவே
 பின்னைடைவு கண்டோம்'
 - பெடுயள் அடிவிப்பாம்!
 விக்கித்து நின்றார் விழுங்கும் இருளில் - ஒரு
 திக்கும் தெரியார் நீதங்களு

அடையாள அட்டை முசல்
 ஆவணங்கள், காசு, நாக
 உடை, சாவி - எல்லாம்
 ஒரு பை தினித்தவருட் -
 தோளில் பசியால் தூங்கு திடந்த
 இளம் வாழைக்குருந்தை
 சுமந்து நடந்தவரும் -
 மூப்பால் தளர்ந்த
 முடங்கிக் கிடந்த
 தாய் - நேப்பனைக் காவி நடந்த
 திருமகனும் -
 என்போடக் கூட யேலாதவாறு,
 இவர்கள்
 அள்ளுங்கு வந்தார்,
 அகலத் தெருநிறைத்தார்!

கோளகந்தில் 'அம்பிட்ட' பஞ்ச
சுழல்வத போல்
வாழிடத்தை விட்டு
வழிமாறி வந்தார்கள் !
வேர் ஆழப்பாய்ந்த விருட்சங்கள்
வீதி வழி
ராாமமாக
இடம் பெயர்ந்து வந்தன கான் !

நாக்கு வறள
நடையால் உடல்தளர,
ஊ கூக்க சுமையும் :
ஷயரப் பெருஞ்சுமையும்
ஏக்கம் சுமையும் -
எல்லாம் அயுத்த - ஒரு
போக்கிடத்தைத் தேடிப்
புலம் பெயர்ந்து வந்தார்கள் !
கார் இற்றியும்
சைக்கிள் கடுகும்
கன இருளில்
ஆர்வரவுக்காக ஆர் காத்திருப்பதுவாம் ?
ஊ றல் தொடங்கி
மழுஷாய்த் தொடர்ந்து
என்கே ஆரவது ? யார் யாரை ஆற்றவது ?
நின்றால் நெருக்கம் அதிகரிக்கும் என்பதனால்
சென்றார் மனிசர் திருஞு !

நின்றார் இருந்தார் தலைந்தார்
நடந்தார்கள்.
ஓன்றா, இரண்டா,
ஓராயிரம் ஒன்பது !
மரத்தடிகள், கோயில், மடம்
பாடசாலை - எலாப்
நிறைத்து நெருக்கி
நீத்தகமற நின்றார்கள்.

() 11

கார் உருண்டன 'வான்' உருண்டன
 கட்டை வண்டிகள் தாம் உருண்டன
 பாரடங்கலும் ஒரும் வாக்கம்
 பயணமாயின பாதை நீளமும்
 நாய் குறைத்தன ஆடு கந்தின
 நள்ளிருட்டினில் கொள்ளியோடு போம்
 பேய்கள் ஒத்தன வாக்கத் தொடர்
 பிடில் மோதுவ, இடறி ஒருவ!
 இவ்வி ரண்டு பேர் சைக்கிள் ஏறவர்
 இயல் மாணதற் கதிக மாகவே
 ஒவ்வொ ருத்தரும் சுமைகள் காவினார்
 உயிர்கைக் கொண்டு தாம் ஓர்ந்த போயினார்!
 குடுகு சிழம் கோலோரூர்ந்தன
 குழந்தைகள் விரல் பற்றி ஓர்ந்தன
 நடுநடுங்கிநள் ஸிரவெலாம் ஒரு
 நாடிலாதவர் போல ஓர்ந்தனர்!
 குழந்தைகள் பசியால் அரற்றின
 குறிரிலே சிழம் நடுநடுங்கின
 இழந்த வைகளை எண்ணி எண்ணிநஞ்ச
 ஏங்குவார் அலால் தூங்குவார் இரா!

வான் பிளந்தன போல் பொழுந்தது
 மிழை, நடந்தவர் அற நன்றந்தனர்
 ஏன் எனதற்கெலும் கேள்வி ஆயிரம்
 இதய மேடையில் எதிரொலிக்கவே
 செம்ம வித்தெரு இரும ருங்கிலும்
 சேற்றி வேலியுந் தெழும்பினார் சில
 கண்பளித்தது விண், இருட்டின்
 கால் வலித்திட மேல் நடந்து

111

நஞ்ச வலியும் நெடுமூச்சமாய்
 கமலம் அஞ்ச மைல் நடந்தாள்
 அப்பால்
 அடிபெயரக் கட இயலாத்
 கந்தி இருந்தவிட்டாள் :
 ஒடும் வியர்வை, உரை குழங்கம்,
 'ஓகோ கோ,
 போடும் மருந்துப் பொதி
 வீட்டு மேசையிலே'
 சும இருந்த தடிதடிப்பதன்றி
 அந்த வேளை எது செய்வாது
 மக்கள் அரசிருக்க -
 மாணிக்கத்துக்கேதே சொல்ல முயன்றாள்,
 வாய் கோன்று,
 மேனி களிர்ந்த செயலிழக்க,
 போயிற்றுச் சீவன் !
 அழுசு புலம்பினார்
 தாயின் பிரிவால் தவித்தார்,
 குமியொன்றில் இட்டார்,
 மன் போட்டார்,
 இரங்சி அழுசு கண்ணர் விட்டார்.
 நடந்தார் விரைந்து !

1

ஆழினா நீண்ட இரவு ஒருவாரை முடிய
 உதித்துவரும் சூரியனின் ஒளிக்கற்றை விரிய
 வீழுகிற ஏடுல்லுக்கு விலசி உயிர் பிழைத்து
 விடியலிலே கைதடியின் வெள்கடந்து போனார்

மட்டுவில் கல்வய லோடு நனாவில் சர சாலை
 வானுயர்ந்த தென்னைகாடு வரவேற்புக்கற
 பட்டதுயர் அச்சமெலாம் சீற்றகல வந்தாது
 பசிதாக மொடுவாடி யறியாத மக்கள் !

தள்ளாத வயதினிலே உயிரெர்ணுக்கப் பிடித்தத்
தவழ்ந்ததவழ்ந் தூர்ந்தூர்ந தளரும்முதி யவர்கள்,
பொல்லாத நோயோடு போராட்டி தோற்போர்,
புலம் பெயர்ரவோர், ஐமுந்றோர் எனப்புதிய இனங்கள்!

தாவாரம் வாய்ப்பதுவே பெரும்பேறேன் பார்கள்
சாய்ந்திருக்கப் புறந்தின்கை தேடியலை வார்கள்
இயாத மழைக்கொஞ்சு இடமிர்நி, நடைந்த
உடை உடலின் வெப்பத்தில் உலரவிட வானார்.

பாய்க்கொங்கு போகிறது? நல்லயனாதான் ஏது?
பாத்திரங்கள் யார் தருவர்? பசிக்கொடுமை தானோம்!
நோய்க்குமருந் தில்லை; மருத் தவருமிடம் பெயர்ந்தார்
தூர் துயர் யார்யாருட்காற்றல்சொல் வுவது!

வீருவயல் காணிறிலம் பொருள்பள்டம் விட்டோம்
வினை பொருளும் யந்திரசா தனங்கரும்கை விட்டோம்
ஆடுகணும் கோழிக்கணும் மாடுகணும் விட்டோம்
உச்சிஅப்பு தேடி வைத்த ஆதனமும் விட்டோம்

செய்தபயிர் பயன்தருமுன் திக்கந்தியப் போனோம்
தேடிவைத்த தேட்டத்தைக் கைவிட்டு நடந்தேம்
நெய்தலை நறியோடு கிடக்கவெள்க் கிட்டோம்
நெற்றுவரை அலுபவித்த நிமிமநியை இழந்தோம்.

வேலிவிராய் தறித்துவிற் காக்கும்வழி கற்றோம்
வீதிதொறும் மன்னென்னெய் முகவர்களைப் படைத்தோம்
காலிமனை தொறும் கதவுறிலைபெயர்த்து விற்றோம்
காணிறிலம் ஈடுவைத்த வெளிநாடு பறந்தோம்.

ஒக்லல்லடியால் உடல்சிதறி மடிபவரைக் கண்டோம்
செங்குருதி பாய்ந்தெழுவு மாசிவக்கைக் கண்டோம்
உள்ளபொருள் அழியமனை உருக்குவைய நாங்கள்
ஊர்தோறும் கையேந்தி அலைந்துதிரிந் தவுத்தோம்

விடியல்லுக்கும் கூடுமென்ற நம்பிநெருஞ் சர்வங்கு
விழிபுக்கதக் கீழ்நிலைசலான் பார்த்திருந்த கணத்தேம்
கொடியினைப் போரென்றம் புயவில்லுக்குப் பட்ட
கொடியாகப் பலர்காலில் மிதிபட்டுச் சலித்தோம்.

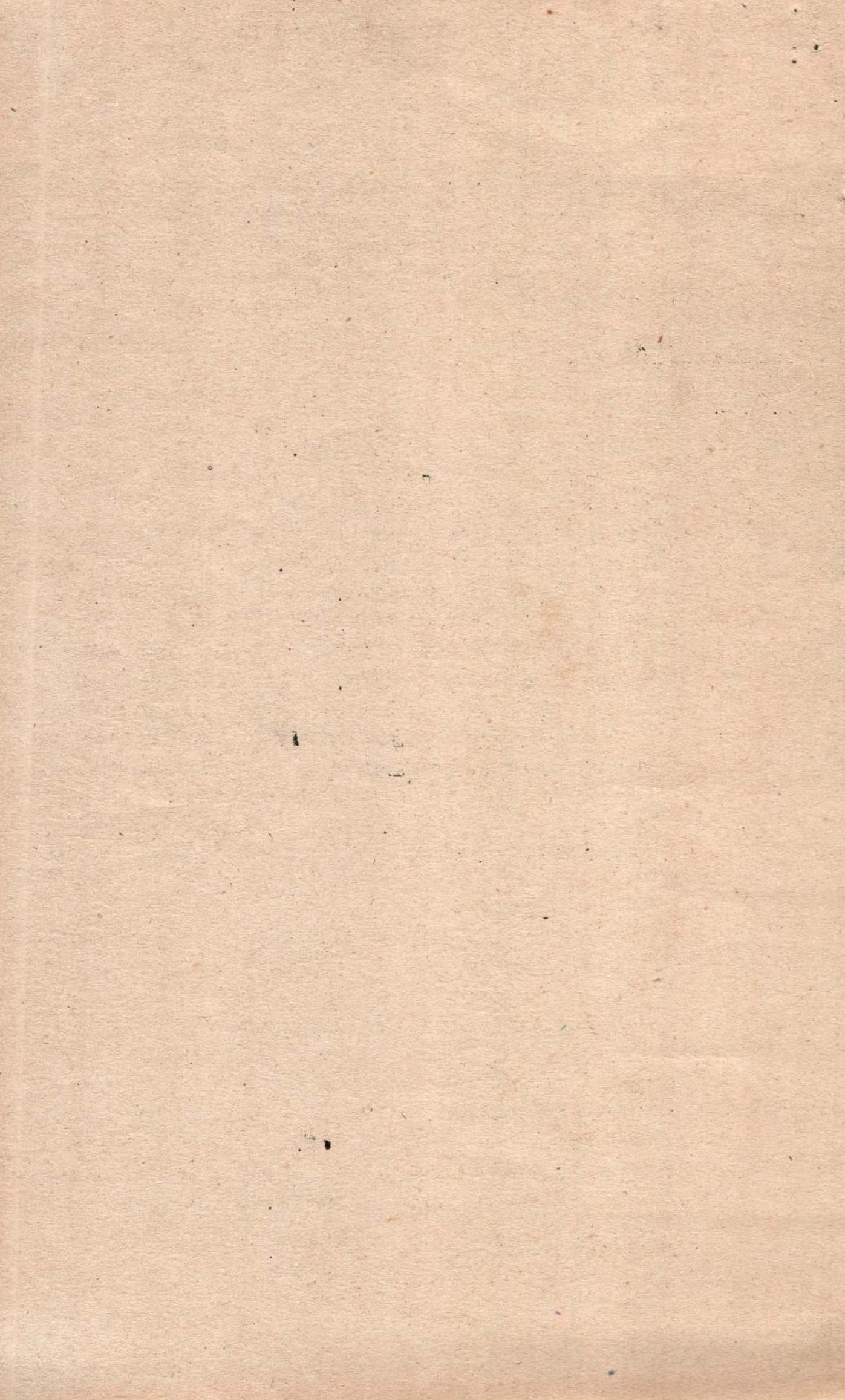
தம்பிக்கும் அண்ணாக்கும் இடையில் எல்லை ஒன்றால்
தகராறு முன்டு கொலை விழுந்த கதை ஆச்ச
நம்பிக்கை ஒன்றமட்டும் அழிவினிலம் எஞ்சி
நமக்குதூ; நானை ஒளிபிறக்கும் எனச் சொல்வார்!

வைகறைப் புக்கடி

வ.ஜி.ச.ஜெயபாலன்.

நெடுநாளின் பின் சன்னலைத் திறந்தேன்.
இனிய வசத்த இளைய ஞாயிறின்
புத்தொளி தண்ணை எதிர்கொள்வதற்காய்
உன்பச்சீலந்தி வலைகள் சிதைய
ஓ சிகள் கணக்கும் சன்னலைத் திறந்தேன்.
எங்கும் எங்கும் மலர்கள் சிரித்தன.
எங்கும் எங்கும் பரவி நிறைந்த
வசந்த நாளின் வைகறைச் செக்கல்
இருளின் தீட்டைப் புனிதம் செய்தது.
மனிதனை விடவு மோர் மகத்துவம் உண்டோ.
வாழ்வை மிஞ்சமோர் இழப்பும் உண்டோ.
நினைவின் விரல்கள் ஊயாதருட்டும்
விரக்தி மணிகளின் செபமாலையினை
பாதாளத்துள் வீசி எறிந்தேன்.
நொறங்கிப்போன ஆர்களின் நடுவில்
நொடித்துப்போக மறத்து நிமிர்ந்த,
மட்டக்களப்பு* மாளிடன் போல
என்னையும் உணர்ந்து குதூ கலமடைந்தேன்.
புத்தனார்வோரு தென்றலை றகர்ந்தேன்,
எங்கே அந்த வாஸம்பாடி
அடைத்துக் கிடந்தன் அனநயின் வெளியே
பள்ளியைழச்சி பாடிய பறவையே
இதோ இதோ, எஞ்சு கதவுகள் திறந்தன -
ஈடன் பூங்கா நடுவில் அமர்ந்த
விலக்கப்பட்ட களிகளைச் சுலைப்போம்.
எமது வைகறை ஒளியைத் தடுத்தால்
கைலயங்கிரியின் மருப்பையும் தகர்ப்போம்.

* மட்டக்களப்பை புயல் அழிந்த வருடம் 1979.

ஈழத்துத் தமிழில்கூடிய வரலாற்றுக்குத் தகுத்துப்பாங்கு—

ஈழத்துத் தமிழ்ப் புனைக்கதைகளின் முக்கிய போகீகள்

திரு. ம. இராகுநாதன்
சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்
தமிழ்த்தறை
யாழ். பல்சலைக்கழகம்

19ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் ஈழம் ஆங்கிலேயரின் குடியேற்ற நாடாக்கதைத் தொடர்ந்து ஈழத்திற்கு வருகை தந்த விற்கிதவ மிடூனரி இயக்கங்கள் தமது மத்தைப் பற்பிபுதி பளியில் முனைப்புடன் செயற்பட்டன. ஆங்கிலைக் கல்வியும் அரசு பதவிகளும் சமூக அந்தஸ்தைக் கொடுக்கும் சருவிளைாக மதிக்கப்பட்ட சூலில் சைவத் தமிழ் மக்கள் பலரும் விற்கிதவத்திற்கு மாறி ஆங்கிலை கற்று அரசு பதவிகளைப் பெற்று மேலைத்தேய கலாசாரத்திற் கவர்ச்சி கொண்டோராய் மாறினார்.

�ழத்தவரின் இத்தகைய போகீகளைக் கண்டித்து தமிழ் மக்களிடையேயும் முக்கியிலிகளிடையேயும் மறுமலர்ச்சி இயக்கங்கள் தோன்றின. தமது மத்தைத்தடியும் பண்பாட்டடியும் விற்கிதவத்திலிருந்து பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தடி இவ்வியக்கங்கள் விற்கிதவத்திற்கு எதிராகத் தீவிரமாகப் போராடின. குறிப்பாக தமிழர்கள் அங்கமாக வாழும் யாழிப்பாணத்தில் விற்கிதவத்திற்கும் சைவத்திற்கும் இடையே கடுமையான போட்டி நிலவியது. இதனால் இக்காலச் சமூக உணர்வு சமயம் சார்ந்தநாகவே இருந்தது. இவ்வனரிலே 19ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலிருந்து ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத்தை நெறிப்படுத்தும் உந்து சுக்தியாகவும் திகழ்ந்தது. இத்தகைய சூலிலேதான் 1885இலே ஈழத்தில் முதலாவது நாவில் எக்கு கருதப்படும் அச்சிபேடுடைய கதை வெளிவந்தது. மரிமச் சம்பவங்களையும் திகைப்பட்டும் வீரசாகச் செயல்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு அந்புதக் கதையாக அமைந்த இக்கதையின் உள்ளூர் பொருளாக சமய அறவியற் பண்பே அமைந்துள்ளது. ஏத்தான் 1940கள் வரை இப்பண்பே ஈழத்துப் புனைக்கதைகளில் ஆட்சி செலுத்தியது எனலாம்.

1930களின் நடுப்பகுதியிலிருந்து ஈழத்தில் சிறுக்கதைகளும் வெளிவந்தன. முதல் மூலர் எண்படும். இலங்கையரிகோள், வைத்திலிப்கம், சம்பந்தம் ஆகியோரின் சிறுக்கதைகள் இக்காலத்தில் வெளிவந்தன. இவற்றில் பொதுவாக வரலாற்று இதிகாசக் கதைகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் போகீகளையே காணமுடிவிற்கு. சிறுக்கதைகளும் வடிவ, பொருள் அமைக்கள் முனைப்புப் பெறவில்லை.

40 களில் யாழிப்பாணத்தில் தோற்றம் பெற்ற மறுமலர்ச்சிக் குழுவினர் (1942) நாவல்களையும், சிறுக்கதைகளையும் எழுதினர். குறிப்பாக அ.செ.ச., முருகாணந்தம், வரதர், கனக செந்திநாதன், வ.அ.இராசரத்தினம், சொக்கள் முதலியோர் இக்காலத்தில் குறிப்பிடக்கூடிய புனைக்கதை எழுத்தாளர்களாக

இருந்தனர். எனினும் இவர்களின் புனைகதைகளில் குறிப்பிடக்கூடிய வளர்ச்சி சிறிலை தெரியவில்லை. இவை பொதுவாக சுற்பதன் உலகையே சித்திமித்தன. மற்மலர்ச்சிக் குழுவினரால் யாழிப்பாளச் சிராமியப் பண்பாடு புனைகதைகளில் சித்திரிக்கப்பட்டதைக் குறிப்பிட்டுக் கூறலாம்.

பொதுவாக 1940கள் வரை வெளிவீத புனைகதைகளில் வாழ பொருள் அமீசங்கள் முனைப்புப் பெறவில்லை என்றால் பொதுவாக இப்படைப்புக்களில் சமூகப் பிரச்சினைகள் - குடும்ப உறவுகள் உரைச்சி பூர்வமாகக் காட்டப்பட்டு சமய அறவியற் பணிகள் அடிப்படையில் தீர்வுகள் முனிவைக்கப் படுகின்றன.

1940களின் பிற்பகுதிகளிலிருந்து ஈழத்துப் புனைகதைத்துறையில் புதியதொரு சகாப்தம் உருவாகின்றது. மார்க்ஸிய அடிப்படையிலான இடைசாலைப் பாரிசை கருக்கொள்ளி தொடர்க்கூடின்றது. 1946இல் தோற்றுவிக்கப் பட்ட இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் படிப்படியாக ஈழத்து இலக்கியத்தில் செல்வாங்களுக்கு செலுத்தத் தொடர்க்கியது. இவ்வணி சார்ந்தோர் சமூகப் பிரச்சினைகளை குறைக்கி அவற்றிற்குக்கூலைவடிவம் கொடுப்பதையும் வர்க்க அடிப்படையில் தீர்வு காண முயல்வதையும் அவதாளிகள் முடிகின்றது. இவ்வாறான போக்கு வளர்ந்து வரும் காலகட்டத்தில் 1950களில் ஈழத்தின் இன உணர்வும் தலையெழுத்தது.

சிங்கள மக்களிடையே தேசிய விழிப்புனரிவைத் தட்டியழுப்பி 1956இல் ஆட்சியைக் கைப்பற்றிய S.W.R.D. பஷ்டாரநாயக்கா சிங்களம் மட்டும் சட்டத்தை அமுலக்குக் கொண்டுவந்தார். இதைத் தொடர்ந்து நாட்டில் ஏற்பட்ட இங்கூலவரங்களால் தேசிய உணர்வோடு இன உணர்வும் விழித்துக் கொண்டது. தயிழர் மத்தியில் தாம் ஒரு தனித் தேசிய இனம், இலங்கையர் என்ற வகையில் தமக்கெண் தனியான பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன என்ற கருத்து உருவானது. இங்கூலான சூழலில் மேற்குறிப்பிட்ட முற்போக்குச் சிந்தனையாளர்கள் இங்கூலரிவு என்ற எல்லைக்கு அப்பால் தேசியம் என்ற பொதுத் தளத்தில் நிற்ற சிந்திக்கலாயினர். இவர்கள் தேசிய இலக்கியக் கோட்பாட்டை முன் வைத்தனர். ஒழுமிவாழ் மக்களிடையே தாம் ஒரு தேசத்தினர் ஒரு நாட்டினர் என்ற உணர்வையும் ஒற்றைமையையும் வளர்ப்பது தேசிய இலக்கியத்தின் நோக்கமாக அமையவேண்டும் என்றும் தேசியப் பிரச்சினைகளின் பின்னணியில் மக்களின் நிலையை வைத்து ஆராய்ந்து இலங்கையர் என்ற முறையில் வழிகாண்பதற்கு அவசியத்தை வலியுறுத்தியும் தீவிரமாகச் செயற்பட்டனர்.

இவர்களின் செயற்பாட்டு வேகம் கூலாசபத்திகு தினகரவு பத்திரிகையின் ஆசிரியர் பதவி வழங்கப்பட்டதும் மேலும் இரட்டித்தங்கள். தினகரவில் ஈழத்து மக்களின் வாழ்க்கையை அடிப்படையாகக் கொண்ட புனைகதைகள் பிரசரமாயின. முற்போக்கு அளியினர் மார்க்ஸிய இடைசராரி அரசியல் சிந்தாந்தத்தில் நம்பிக்கை கொண்டோராதலால் இவர்களின் படைப்புக்களில் சமுதாயப் பிரச்சினைகள் வர்க்க அடிப்படையில் ஆழமாக நோக்கப்பட்டன.

இந்தகைய இலக்ஷியப் போக்கைத் தொடக்கினவுத்தவரி முற்போக்கு அளியில் முத்த எழுத்தாளரான் இளம்கீரனே.

இளம்கீரனின் தெற்றும், புயலும், நீதியே நீகேள் ஆசிய நாவுல்களில் முறையே சாதியை மீறிய காதலும், இந்தை மீறிய சாதலும் வெற்றி பெற்ற பொருளாதார ஏற்றத் தாழ்வுகளுக்கு உட்பட்ட சாதல்கள் தோல்வியடையின்றன. நீதியே நீகேள் என்ற நாவலில் தவமனி தனது பல்சலைக்கழக, சகபராடியான பிரேமதாசா என்ற சிங்கவளைத் திருமணம் செய்வதும், அங்காரி என்ற இஸ்லாமியப் பாதித்திரம் தொழிலாளர்களின் வர்க்கிகப் போராட்டத்தை முன்வெடுத்துச் செல்வதும், நாடு எல்லோரும் இலங்கையர் என்ற தேசிய ஊர்வையும் எமது பிரச்சினைகள் வர்க்கிக் அடிப்படையில் ஒள்ளியென்று போராடுவதை மூலமே தீர்க்கப்படலாம் என்ற கருத்தையுமே வெளிக்காட்டுகின்றன.

நாடு இலங்கையர் என்ற இனவேறுபாட்டைக் கடந்த ஊர்வுக்கோ அல்லது நாடு "தமிழர்" என்ற இன் ஊர்வுக்கோ எம்மதீ "தமிழர்" என்ற ஒரு குடையின் சீதி அன்றபடுத்தத் தடையாக இருந்த சாப்கீட்டுக்கு எம்மதீயிலுள்ள சாதிப்பாகுபாடும் அதனையொட்டிய சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகளுமே. இன் ஊர்வும், தேசிய ஊர்வும் விழித்துக்கொண்ட சூழலில் சாதியடிப்படையிலான சமூக ஏற்றத் தாழ்வுகளைக் கணந்தெறிய வேண்டியது அவசியம் உருப்பட்டது. இதன் விளைவாக 60 களில் யாழிப்பாவத்தில் சாதியொழிப்புப் போராட்டங்களும், ஆலயப் பிரவேச இயக்கங்களும் சமபந்திப் போசன நடவடிக்கைகளும் தீவிரமாக நடைபெற்றன. இந்தகைய சமூக நிலைமைகளைக் கருவாகக் கொண்டு பல படைப்பாளிகள் தமது ஜக்கங்களை வெளியிட்டனர்.

50 களில் நடுப்பகுதியிலிருந்து சாதி ஏற்றத் தாழ்வுகளை மறந்து வர்க்க நிலையில் ஒளிர்படுவதன் அவசியத்தை ஊர்த்தும் வகையில் சிறுக்கதைகளை எழுதிவந்த செ.கணேசவிங்கன், டொமிணிக் ஜீவா, டானியல், எக்.கே.ராகுநாதன் முதலியோரில் செ.கணேசவிங்கன் 60 களின் நடுப்பகுதியில் இருந்து தனது ஊர்வுகளை நாவல்களாக வெளியிட்டார். டீட் பயணம் (1965), போர்க்கோல்ம் முதலிய நாவல்கள் சாதி சமூக ஏற்றத் தாழ்வுகளைக் கடந்து வர்க்க அடிப்படையில் ஒள்ளியெடுத்ததையே வலியுறுத்துகின்றன. செ.கணேச-விங்கனின் படைப்புகளில் யாழிப்பாஜத்தில் சாதி அட்கு முறைக்கு உள்ளாக்கப் பட்ட மக்களின் அவல வாழ்வைக் காட்டி அவர்கள் வர்க்க அடிப்படையில் இயைந்து போராடவேண்டிய அவசியம் வலியுறுத்தப்படும் அளவுக்கு இனவேறுபாடுகளைக் கடந்த ஜக்கியம் ஊர்த்தப்படவில்லை. இளம்கீரணக்கும், செ.கணேச-விங்கனுக்கும் இடையேயுள்ள இவ்வேறுபாடு அளவிருவருக்குமின் யாழிப்பானத்துச் சமூகத்துடன் உற்புசளிடப்படையில் புரந்துகொள்ளப்பட வேண்டியதாகும்.

முற்போக்கு அனியில் ஒருவராக நிற்க 50 களில் தனது சிறாக்கத்தினாடாக யாழிப்பாணத்துச் சாதிக் கொடுமைகளை வெளிப்படுத்திய டானியல் 1972இல் பஞ்சமரி என்ற நாவலை வெளியிட்டதன் மூலம் நாவல்களை எழுதிய டானியல் தனது அனியினால் வழியில் சென்று வர்க்க அடிப்படையில் மக்களை ஒன்றினைப்பதற்காக சிறந்த ஒரு போராட்டக் கருவியாக தனது படைப்புக்களை வெளியிட்டிருப்பார். என எதிர்பார்த்த மக்களுக்கு அவரிடமிருந்து விடுதலை நன்பர் தனிகால்தத்தின் வாரித்தைகளிற் சொல்ளால் கூரி மழுங்கிய ஆயுதங்கள்தான். அதனால்தான் உயர்சாதியினரைப் பழிவாங்கும் நோட்குடன் இலக்கியம் படைத்தார் என்ற குற்றச்சாட்டையும் டானியல் பெற்றுக் கொண்டார்.

டானியலை அடுத்த முக்கியத்துவம் பெறுவர் தெளியான். முற்போக்கு அனியின் மூன்றாவது தலைமுறையினைச் சார்ந்தவர் எனப்படும் தெளியான் 1964 முதல் பல சிறுக்கத்தைகளை எழுதியுள்ளார்.

1973இல் இவரது முதலாவது நாவலரை விடிவை நோக்கி வெளியந்தது. இதைச் சொட்டினால் இவரது படைப்புக்கள் வெளிவருகின்றன. முற்போக்கு அனியினால் பொதுவான இலக்கியப் போக்கிறஞ்சு இவரது புதிச்கத்தைகளும் அடங்கும் என்றும் இவரது அனுகூலமையில் சில வேறுபாடுகளையும் அவதானிக்கலாம். குறிப்பாக டானியல், டொயினிக் ஜீவா முதலியோரின் கதைகளில் உயர்த்தப்பட்ட சாதியைச் சேர்ந்த பாத்திரங்கள் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுள் புகுந்த தொழிற்படுவதைச் சித்திரிக்க, தெளியான் தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தைப் பாத்திரங்கள் வெளிச் சமூகத்தினருட் புகுந்த அச் சூழலில் பெறும் அனுபவங்களைச் சித்திரிக்கிறார். இது இவரது காலத்தில் ஏற்பட்ட சமூக அசைவியக்கத்தின் வெளிப்பாடே எனலாம்.

மேலும் யாழிப்பாணச் சமூக அமைப்பில் பிராமணர்களும் அடிமைகளாகவே நடத்தப்படுவதை வெளிச்சத்திற்குச் கொண்டு வந்தவர் தெளியான். இவரின் "பொற்சினையில் வாடும் புனிதர்கள்" என்ற நாவல் இதை உரித்துகின்றது. இவரைத் தெரடரிந்து சோமகாந்தன், இளையவன் முதலியோரும் இப்பிரச்சினையை அனுபியுள்ளார்.

1956இல் நாய்மொழி மூலம் கல்விக்கற்கப் புகுந்த பல்கலைக் கழக மாணவர்கள் பலர், அக்காலத்தில் கழியுள்ளிட்ட கட்சியின் சமரதானத்தின் மூலம் சமூக மாற்றம் என்ற நிலையிலிருந்து புரட்சியின் மூலம் சமூகமாற்றம் எனக் கூறிக்கொண்டு பிழிந்த சென்ற அனியினாளின் கவரப்பட்டார். இத்தகைய அரசியல் சிந்தனையினால் கவரப்பட்ட செ.யோகநாதன், சௌப்பியன் இரண்டு, செ. கத்திரீகர்மநாதன், பெண்டி பாலன் முதலியோர் வர்க்கச் சூரப்பாடுகளை உரித்தும் வகையில் புதைக்கத்தை எழுதினர். ஆரம்பத்தில் குறநாவல்களை எழுதிய செ.யோகநாதன் பின்பு நாவல்களையே பெரிதும் படைத்துவருகிறார்.

50களின் பின் ஈழத்தூத் தயிறி புனைக்கதை உலகில் இடத்சாரி மார்க்கிய அரசியல் சிந்தனையே ஆட்சி செலுத்தியது எனினும் இதற்குப் புறம்பான இள்ளொரு பிரிவினரும் இயங்கி வந்தனர். இவர்கள் அனைவரும் ஒரே அணியினர் என்று கூறுமளவுக்கு இவர்களிடம் ஒருமித்த சிந்தனைப் போக்கைக் காணமுடியாது.

இவர்களுக்கு மார்க்கிய எதிர் விமர்சகர்களாகத் தோன்றிய எல்.பொன்னுத்தரர், மு.தனையசிவிக்கம் ஆகியோர் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள். சிறுக்கதைகளில் உருவப் பரிசோதனைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்த எல்.பொ. உருவச் செழுமை மிக்க பல சிறுக்கதைகளை எழுதியிருந்தார். வீ என்ற தொகுப்பில் இவரது சிறந்த பல சிறுக்கதைகளைக் கொண்டால். சிறுக்கதைகளைத் தொடர்ந்து, சடங்கு ஆசிய நாவல்களையும் இவர் எழுதியிருந்தார். இவரது புனைக்கதைகளில் பாலியல் உணர்வுச் சித்திரிப்பு மிகுந்த காணப்படுகின்றது.

மு.தனையசிவிக்கத்தின் 'புதுக்கம் பிறக்கிறது என்ற தொகுதியில் வெளிவந்த சிறுக்கதைகளும் உருவச் செழுமை மிக்கன். இவரது க்கதைகளிலும் பாலுணர்வு, ஆண்மீகத் தேடல் முதலிய அமீசங்களையே காண முடிசின்றது.

வ.அ.இராசரத்தினம், நந்தி, முத்துவிவிக்கம், கே.வி., நடராசன் முதலியோர் திட்டவட்டமான அரசியல் சிந்தனைப் போக்கினை வெளிக்காட்டாத போதும் தமது படைப்புக்களில் சமுதாய வாழ்வின் பல்வேறு உள்முரண்பாடுகளையும் கலாசார அமீசங்களையும் மனிதாபிமான கண்ணோட்டத்துடன் அனுகூலிக்கின்றனர். இந்த வகையில் வ.அ. இராசரத்தினத்தின் - தோனி, நந்தியின் ஓர் நம்புமா? முத்துவிவிக்கத்தின் - அக்கா, கே.வி. நடராசனின் யாழிப்பானக் க்கதைகள் முதலிய தொகுதிகளிலுள்ள சிறுக்கதைகளையும் இராசரத்தினத்தின் கொழுகொம்பு, நந்தியின் நம்பிக்கைகள், மலைக்கொழுந்து, தங்கச்சியமீமா முதலிய நாவல்களையும் உதாரணமாகக் குறிப்பிடலாம்.

இவர்களில் நந்தி கலை இலக்கியங்களின் சமுதாயப் பணியில் நம்பிக்கை கொண்டவரோடு திட்டமிட்ட இலக்கிய முயற்சிகளின் மூலமாக சமுதாயத்தை ஒரளவுக்கேறும் மாற்றமுடியும் என்ற கருத்துடையவர். 1947இல் புனைக்கதை உலகில் அடியெடுத்து வைத்த இவர் 50,60களில் சமுதாயச் சிக்கல்களை மனிதாபிமான உணர்வோடு அனுசியிருந்தார். ஆணால் 70 களில் இவரின் சமுகப் பாரிவை ஆழம் பெற்ற சமுதாய விமர்சன நோக்கு. முனைப்புப் பெறுவதையும் சாதி ஏற்றத்தாழ்வு, வர்க்க முரண்பாடு, இன உணர்வு முதலிய-வற்றை ஆழமாக நோக்குவதையும் காண முடிசின்றது. சுக்குக்கு அப்பால் தொகுதியிலுள்ள சிறுக்கதைகளிலும் நம்பிக்கைகள் நாவலிலும் இத்தக்கீழையைக் காணலாம்.

1973இல் அவர்களுக்கு வயதுவந்துவிட்டது என்ற நாவலை எழுதிய அருளி சுப்பிரமணியம் சிங்களப் பெண்ணைத் திருமணம் செய்த இளைஞரை மையமாகக் கொண்டு அதன் பின்னாலிகளை ஆராய்ச்சிறார். இளங்கீர்ண் கொளிகைக்காச இன வேறுபாடுகளை நீக்க விரும்பியவர்; அருளி சுப்பிரமணியம் சந்தர்ப்ப குழந்தை களால் இத்தகைய இணைவை ஏற்படுத்தி அதன் பிரச்சினைகளை ஆராய்பவர். 70 களில் முந்போக்கு அலையின் தீவிரம் குறைந்துவிட்ட காலத்தில் இப்படைப்பு வெளிவந்ததும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

50, 60 களில் பித்தன், அப்துல் ஸமது ஆசியோர் சிழக்கு முஸ்லிம் களின் வாழ்க்கையைப் பின்னணியாகக் கொண்டும், ராமையா, தெளிவத்தை ஜோசெப் முதலியோர் மலையகத் தமிழர்களின் பிரச்சினைகளை மையமாகக் கொண்டும் செங்கை ஆழியான், செம்பியக் கெல்லன், புலோவியூர் சதாசிவம் முதலியோர் யாழிப்பானத்து கிராமிய வாழ்வை அடிப்படையாகக் கொண்டும் பல புனைச்சைத்தகளை எழுதினார். இதனால் 50 களில் பின் ஈழத்துப் புனைச்சைத் தாழ்ப்பான மாண்ண மட்டுமல்லது ஈழத்தின் பல்வேறு களங்களையும் நோக்கி விரிந்தது.

இத்தகைய சூழலின் அடுத்த கட்டமாக 1973இல் வள்ளியைக் களமாகக் கொண்டு அ.பாலமணோகரனின் நிலச்சினி என்ற நாவல் வெளிவந்தது. இதைத் தொடர்ந்து செங்கை ஆழியானின் காட்டாறு, ஜோன் ராஜனின் போடியார் மாப்பிளை முதலிய பல பிரதேச நாவல்கள் வெளிவந்தன.

செங்கை ஆழியான் சிறுக்கை, குறைநாவல், நாவல் முதலிய பல புனைச்சைத்தகளை எழுதி வருபவர். இவரது படைப்புக்களில் புரட்சியால் சமூகத்தை மாற்றலாம் என்ற சருத்திற்குப் புறம்பாக சமூகம் தாணாகவே மாற்கிக்கொண்டிருக்கின்றது என்ற கருத்து வெளிப்படுவதைக் காணலாம். பிரளைம் என்ற நாவல் இதற்கு நல்ல எடுத்துக்கொட்டாகும்.

80களில் ஈழத்தின் குறிப்பிடக்கூடிய புனைக்கைதானைப் படைத்-தோரில் சட்டநர்தன், சதாராஜ், ரஞ்சகுமார் முதலியோர் முக்கியமானவர்கள். சட்டநாதன் 70 களிலேயே சிறுக்கையுலகில் பிரவேசித்தவர். இவரது கைத்தகளில் ஆண் பெண் சமத்துவம், புதிய பெண்மையின் எழுச்சி, குழந்தைகளின் மீதான பரிவுரைவு முதலிய பண்புகள் முனைப்புப் பெறுகின்றன. சாதி ஏற்றத் தாழ்வுகள் நாளைடுவில் மாநிதுபோகும் என்ற கருத்தை அவர் வெளிப்படையாகக் கூறாவிட்டாலும் குறை குறை முறையால் உணர்ந்து விடுகிறார். பொதுவாச, மனித நேயம் மிக்கும் ஏற்றத் தாழ்வுகள் அற்றகும் அமைதி நிறைந்துமான ஒரு சமூகச் சூழலை இவர் விரும்பி நிற்பது தெரிகின்றது.

பெண்ணிலவாதம் சார்ந்த புனைக்கத்துறைப் படைப்பதில் கோசிலா மகேந்திரனும் ஆரீவும் காட்டினார் எனிலும் சட்டநாதனில் படைப்புகளில் பெண் பெறுகின்ற முதன்மையை இவரது படைப்புக்களில் காணமுடியவில்லை.

70 களில் ஆரம்பித்து 80 களிலும் எழுதி வருபவர்களில் சுதாராஜாம் குறிப்பிடத்தக்கவர். சமூக முரண்பாடுகளை அன்பு, கருணை, காதல் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் அனுகும் இவரது சிறுக்கத்துறையில் பல உருவச் செமிமையும் பொருட் சிறப்பும் உடையன.

இனப்பிரச்சினையில் தாக்கங்களை அவை மனித உள்ளுங்களில் பதித்த ஆழ்மான வருக்கடன் 'தொங்கல்' முதலிய கத்துறை டெ உணர்ந்த மற்பட்ட சுதாராஜ் தனிகள் ஒரு கலைஞராக நிறுவ முற்பட்டுள்ளார். இந்த வகையில் ரங்கசுகுமாரின் கோசலை முதலிய கத்துறை பலராஜும் பேசப்பட்டாலும் கோசலையினா டெ தெரியுமிருப்பிரச்சார வாட்ட அப்படைப்பிற்கு மாக்கந்திப்பதாகவே அமைந்து விடுகின்றத.

70 களில் பின் சிறுக்கத்துறை எழுதிய யேசுராசா குப்பிளாஸ் சண்முகம், சீறிதரசி, மங்குரி முதலியோரின் கத்துறை வீட்டோடு ஒட்டாக அந்தியப்படும் இளைஞர்களில் சித்திரியிப்புக்கள் இடம் பெறுகின்றன.

80 களில் பின் கல்விக்காலவும் வருவாய் தேடியும், வர்ஷிடம் இழந்தும்-பாலாப்புத் தேடியும் குலம்பெயரிந்த மக்களில் தொகை பெருகியது. இவர்கள் உலகில் பல்வேறு நாடுகளிலும் புதிடம் தேடி அலைந்தனர். இத்தகையவர்களோடு குலம்பெயரிந்த படைப்பாளிகளில் பலர் தமது அனுபவங்களை புனைந்து வெளியிட்டனர். இனால் குலம்பெயரிந்தோர் இலக்கியம் என்ற ஒரு உகைப்பாட்டை ஈழந்துப் புனைக்கத் தெர்றுக் கொண்டது. இத்தகைய படைப்புக்களின் மதிப்பீடுகள் அடுத்து வரும் காலங்களிலேயே மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

Այս թեսակ

1. Եղանակ - Յունակ օնուց - ամիսուն.

2. Աշուած - Յունակ լարասովուն.

(1) Հաջորդ դուռ

(2) Լարասուն դուռ

3. Տրիժնակ - Տրեստունութեա ժամանեցակա բարեկա ժամանակակից առաջ պահանջման.

Տրիժնակ 25°F - Պահանջ պահանջական.

Պահանջական դուռնակ - Լարասուն առաջ պահանջական.

Հարաբեկ դուռնակ առաջ պահանջական.

4. 1970 թվական Յանուարի դուռնակ. Խոշոր զննութեա

5. 1960 թվական դուռնակ.

ஈழத்தெஷ் தமிழிலக்ஷ்மி வரலாற்றுக் குருத்தரங்கு

கூடுதலுத் தமிழ் நாடக இயக்கி

பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ்
கலைப்பீடாதிபதி
யாழிப்பானப்பல்கலைக்கழகம்

1. ஈழத்தெஷ் தமிழ் நாடகம்

தமிழ் நாடக வரலாற்றில் ஈழத்தெஷ் தமிழ் நாடகம் என்ற படைப்பு நிலை இன்ட சிறப்பாகத் கலைக்கப்பட்டு வருகின்றது. ஈழத்தெஷ் தோன்றிய நாடக வளர்ச்சி யினங்க் தனியாக ஆய்வு செய்ய வேண்டும் என்ற கருத்தும் தோன்றியுள்ளது. ஈழத்தெஷ் தமிழர்களின் கலைகளிலே நாடகம் நீண்ட காலமாக நாட்டுக்கூத்து என்ற நிலையிலே வளர்ந்து வந்தனர். 'நாடகம்' என்ற தமிழ்ப்படுத்தப்பட்ட வடசொல்லின் பொருளை நாளவாத்துக்கிடைய நடிக்கும் நடம்' எனப் பின்கலந்த விளக்கின்றது. எனவே சொற்பொருள் நிலையில் கூத்து என்பது நாடகம் என்ற சொல்லக்கூடிய தமிழ்கொல்லாகவும் விளங்கின்றது. எனவே ஈழத்தெஷ் தமிழ் நாடக உளர்ச்சி என்க கூம் போல தமிழ்க் கூத்து மரபு பற்றிய ஆய்வாக அமைஞ்ச விடுகின்றது. இக்கட்டுரையில் ஈழத்தெஷ் தமிழ் நாடகம் என்வார இன்று வரை உளர்ந்தனர் என்பது பற்றிச் சுகுக்கமாகக்கூடிய சில கருத்துக்கள் இடம் பெறும். ஈழத்தெஷ் தமிழ் நாடகம் நாட்டுக் கூத்து என்றும் நிலையில் சீங்கள் நாடக வரலாற்றிலும் செல்வாக்கைப் பறிந்தனர். எனக் கருதப்படுகிறது. (1) இப்பட்டிப் பிலையும் ஈழத்தெஷ் தமிழ்நாடகத்திற்கேப் புதியதொடு கருப்பிட்டு நிலையைத் தருகின்றது. என்பது முறிப்பிடத்தக்கது.

2. ஈழத்தெஷ் எழுந்த தமிழ் நாடகங்களின் வரகப்பாடு

2.1 கலைத் தொடக்கங்கள்

ஈழத்தெஷ் எழுந்த தமிழ் நாடகங்களை இரு வகைப்பாட்டுக் காலக்கலாம். ஒன்று கலைத் தமிழில் அமைந்தனவு. மற்றது உரைநடை வடிவில் அமைந்தனவு, கலைத் தமிழில் அமைந்த நாடகம் என்றும் போல நாட்டுக் கூத்துக்கள் முதலிடம் பெறகின்றன. நாட்டுக் கூத்துக்களின் மூலவடிவத்தை இலக்கியங்களில் தேடுகின்ற ஆய்வு-முறையும் உண்டு. ஈழத்தெஷ் ஒல்லாந்தர் ஆட்சிக் காலத்திலே நெங்கி ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்காலம் வரை பல நாட்டுக் கூத்துக்கள் ஏழத்தப்பட்டுப் பேடையேற்றப்பட்டும் வந்தனர். இப் பற்றிய விரிவான தகவல்களை ஈழத்தெஷ் தமிழ் நாடக உளர்ச்சி பற்றிய ஆய்வினைச் செய்த க. சொக்கவிங்கம் தமிழ் தொலைப்பதிக் கழகம் தொடக்கம் கூட்டுத் தொடக்கம் ஆய்வு செய்தனர் (2) நாட்டுக் கூத்துக்கள் தொகை நிலையில் கூத்தோனிக்க தமிழ்க் கூத்துக்களை அறிகம் தோன்றியுள்ளன. சமயப் பிரசார நிலையிலே தோன்றிய கூத்துக்கள் கலைவடிவங்களாக கருதப்படும் அதே வேளையில் சமயப் பிரசார வடிவங்களாகவும் ஈழத்தெஷ் கருதப்பட்டன. இதனால் கூத்துக்குறிய ஆட்சப்பட்டு கேறந்து உரைநடைப் பட்டு மேலோன்வீறா. செய்யுள் நிலையிலே இலக்கவிதைகளால் கடத் கூம் பட்டு

செல்வாக்கிழந்தடி 20 ஆம் நூற்றாண்டிலே அரங்கங் குத்தாக்கும் நவீன நாடகங்கள் செல்வாக்குப் பெறவே நாட்டுக் குத்தாப் புறக்கணிப்புக் குள்ளாயிற்று. ஆனால் 1960 களில் கலாநிதி சு.வித்தியானந்தனின் முயற்சியால் நாட்டுக் குத்தி மீண்டும் அரங்கக் குத்தாகி மக்களிடையே செல்வாக்குப் பெற்றது. குத்தாப் பாடல்கள் எளிமைப்படுத்தப்பட்ட இனிய கலிஞ்சனாக அமைக்கப்பட்டன. இத்துடன் அவை ஏட்டு வடிவிலிருந்த ஊல் வடிவம் பெறலாயின. அதனால் ஆய்வுப் பொருளாகவும் திடின.

2.2. உரைநடை நாடகங்கள்

1940 க்கு பின்னர் ஈழத்திலே உரைநடை நாடகத்திற் செல்வாக்குப் பெல்லின்றது. தமிழ் நாட்டுச் சம்சிகக்கலை, தீரைப்படங்களும், நாடகங்களும் உரைநடையிலே நாடகங்கள் தோற்ற ஒரு பக்க காரணங்களாயிமெந்தன. இதனால் பழைய புராண, இதிகாசக் கதைகள் நாடகங் கடைப் பொருளாய் அமைவது மாற்ற மட்டந்த சமகாலச் சமூக நிலையைப் பிரதி பலிக்கின்ற சமூக நாடகங்கள் தோற்ற வாயின. இக்காலத்தில் வன.பிரான்சிஸ்கீஸ்பரி, பேராசிரியர்.க.கணபதிப்பிள்ளை, வெள்ளவத்தை டு. இராமலிங்கம் போன்றோர் தனித்துவமான நாடகங்களை எழுதின பிறகு அவை மேடையேற்றப்பட்டும் வந்தன. எவ்வும் இவர்களில் பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளை நாடகப் பிரதிகளிலே பேச்சத்தமிழ் உரைநடையைக் கையாள்வதன் மூலம் ஈழத்துத் தமிழ் நாடகங்களுக்கு ஒரு தனித்துவமான வளர்ச்சிப் போக்கினை இணக்காட்டினார். நாடகம் என்பது என்ன என்பதை அவர் வருமாறு கற்றார்.

✓ "அன்றியும் நாடகம் என்பது உலக இயல்பை உள்ளபடி காட்டுவது. ஆகவே வீட்டிலும் வீதியிலும் பேசுவது போலவே அரங்கிலும் ஓருவார் பேசல் வேண்டும்-- இந்நான்கு நாடகத்திலும் வழங்கிய பாடை யாழிப்பாய்க் குடாநாட்டுக்குப் பொசிவாயும் பருத்தித்துறைப் பத்திக்குச் சிறப்பாயும் உள்ளது."

(3)

நடிப்பதற்குரிய இயல்புகள் குறைவாய் அமைந்த படிப்பதற்கேயுரிய தன்மை கொண்ட மாணிக்கமான என்ற நாடகத்தையும் பேராசிரியர் க.கணபதிப்பிள்ளை எழுதியுள்ளார். இது ஒரு மொழிபெயர்ப்பு நாடகமென்பது உறிப்பிடத்தக்கது. உரைநடை நாடகங்களின் இன்னொரு நிலையாகவும் இது அமைகின்றது.

வாளையில் ஒவிபரப்பவை எழுதப்பட்ட உரைநடை நாடகங்களும் குறிப்பிடத்தக்கது. இலங்கையர் பல வாளையில் நாடகங்களை எழுதியுள்ளார். மேடை நாடகத்திற்கும் வாளையில் நாடகத்திற்கும் உள்ள வேபாட்டை சோ.சிவபாதசுந்தரம் எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். (4)

3. நவீன நாடகங்கள்

மேற்றிப்பிட்ட இயேதை நாடகங்களையும் கவிதை, உரைநடை என அவற்றின் மொழிநடை வேற்பாடு கொண்டு நோக்கினோம். இங்கு நாடகத்தில் ஏற்பட்ட புதிமை நிலையைப் பற்றிய சில கருத்துக்கள் மூன்று வைக்கப்படவுள்ளன. 1970 க்குப் பின்னர் ஈழத்தில் நாடகத்திலே புதிய முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. பழைய வடிவத்தைப் புதிய முறையிலே அறிமுகம் செய்ய வேண்டுமென்ற முனைப்புடைம் நாடகங்கள் எழுதப்பட்டன: நவீன நாடகம் என்ற தொடர் இம் முயற்சி விள்ளாம் அடுக்கிக் காட்டும் தொடராக அமைகிறது.

3.1 நவீன நாடகத்தோற்றும் பள்புகமே

கலாந்தி சு.வித்தியாளந்தனின் புதிய மேடைக் கூத்து முறையைப் பின்பற்றிப் பலர் கூத்துக்களை மேடையேற்றினர். அவர்களிற் சிலர் புதிய கவிதை நாடகங்களை எழுதினர். மகாகவி, முருகையன் போன்றோருடை கவிதை-நாடகங்களை ம.சும்மிரவிச்கும், அ.நாசீசியல், போன்றோர் புதிய அரங்க நெறியிலே தயாரித்தனர். மகாகவியின் "கோடை" நாடகம் இதற்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டாடுப் பிர.மௌனகுருவும் இவ்வகையில் "ஞக்காரம்", "போர்க்களம்" போன்ற நாடகங்களைத் தயாரித்தனர். கவிதை நாடகங்கள் என்ற வகையில் இவை பழையான கூத்து மரபினையே அடித்தனமாகக் கொண்டு புதிய வடிவில் அமைந்தன. துறிப்பு மேடையம்ப்பு, பாத்திரங்கள், பாடுவோர், கதை குறுவோர், வாவனை, இடைப்பிழவுரல் மொழிகள் என்பன புதுமையான நிலையை வெளிப்படுத்த விரும்பி அமைந்தன. ||✓

3.2 மேலைத்தேய நாடகச் செல்வாக்கு

�ழத்திலே ஏனைஸ்ட் மக்கன்ரைர் (EARNEST MACANTYRE) என்கிற நெறியாளரின் ஆங்கில் நாடகங்களின் புதிவடிவங்களையும் ஆங்கில் ஸ்பெ (ASLEY HALPEY) யின் நெறியாளர், நடிகரப் பயிற்சி நெறிகளையும் பயன்படுத்தி (1960 க்குப் பின்னர் நாடகங்கள் மேடையேற்றப்பட்டன ஜே.எம். சிங் (SYNGE) என்பவருடைய RIDERS TO THE SEA என்ற ஆங்கில நாடகம் "கடவின் அக்கரை போவோர்" என்ற பெயரில் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு கலாந்தி திரு.கந்தையா, கலாந்தி.கா. இந்திரபாலா ஆகியோரின் நெறியாள்கள் யிலேமேடை ஏற்றப்பட்டது. இம் முயற்சி பல்கலைக்கழகங்களிலும் மேலைத்தேச நாடகங்களைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்தி மேடையேற்றுவதற்கு ஒரு வழிகாட்டியாக அமைத்து இதே வகையில் " AS YOU LIKE IT " என்ற ஒஷ்க்டியரின் நாடகத்தைத் தழுவிப் புதிதாக "மனம் போல மாங்கல்கூம்" என்ற நாட்டுக் கூத்து நூல் ஒன்றும் வெளிவந்திருள்ளது. ஆனால் இம்மொழிபெயர்ப்பினால் நாட்டுக்

பூதந்தேவனார் என்ற பெயரினாற் சட்டப்படிப்புவர் ஒருவரே எனக் கொள்வதற்குப் 'புரச்சாந்திரகள்' இல்⁸ என்பதை ஒப்புக்கொள்ளும் வேலுப்பினின்யவரிகள் பாடலினை ஒப்புநோக்கி அகச்சாந்திரகளிற் பொதுமைகான முற்பட்டுள்ளார். 'யானையும் புலியும் மோதுவதாக அமையும் காட்சி வருணன்கள், திறப்பெழுரட்டகளை ஆளிவதிலுள்ள ஈடுபாடு, பாடல்களில் அடியமைதி என்பவற்றில் பொதுமைகள் உள்' என எடுத்துக்காட்டும் அவர் முவரும் ஒருவரே என்ற ஜகந்தக்கு எம்மை இட்டுச்செல்கிறார்.

பூதந்தேவனாரை ஈழத்தவராகக் கொள்ளத் தயங்கவேண்டியதில் என்பதை வலியுறுத்திய ஆ. வேலுப்பினின்யவரிகள் ஒருபடி மேலே சொறு பூதந்தேவனாரின் வாழ்விடம் எனுவாக இருந்திருக்கும் என அசிக்கவும் முற்பட்டுள்ளார்; அகச்சாந்திரகளிலிப்படி பூதந்தேவனார் குறிஞ்சியும் பாலையும் மயங்கிய மலைசார் பிரதேசத்தவராக இருக்கலாம் எனக்கொண்டு, ஈழத்தில் கேராளை, குருநாகல் மாவட்டங்களுக்கு இடைப்பட்ட பட்டியசம்பளைப் பிரதேசத்தவராக அவர் இருக்கக் கூடும் என்ற ஜகந்தை முக்கியத்துவமினர்.⁹ இவ்வாறான ஜகங்கள் இனி நிகழ்க்கிய ஆய்வுகளில் உறுதிபெற வேண்டியவாகும். எவ்வாறாயிறும் பூதந்தேவனாரை ஈழத்தைத் தமிழ்க்கிய முதலிவராகக் கொள்வதற்கு நாம் தயங்க வேண்டியதில்லை என்பது ஆ. வேலுப்பினின்யவரிகளில் மேற்படி பேருரையிலே தெளிவாயியுள்ளமை நமது கவனத்திற்குரியதாகும்.

பூதந்தேவனார் பாடல்கள் (தமிழகத்தின்) சங்க இலக்கியம் என்ற பொது வரையறைக்குள் அமைப்பவை, அவ்வகையில் அடுத்திணைமரபு சாரிந்தவை; அம்மரப்பினாலேயே தொகுத்திப் பேணப்பட்டவை. அதற்கும் '�ழத்து இலக்கியம்' என்பதற்கான சிறப்புக் கூறுகள் எனவுயேனும் பயில் கிளருவா? -அவற்றினாடாக ஈழத்தின் பண்டைய தமிழ் இலக்கிய மரபு பற்றி ஆகித்தறிய முடியுமா? என்பதை எழும் வினாக்கள். அதநானு ட 231ஆம் பாடலில் பாலைநிலத்தில் பின்கள் அடக்கம் செய்யப்பட்ட முறை தொடர்பான காட்சியோன்று இடமிர்ப்பற்றுகின்றது. கொல்லப்பட்டவரிகளின் பின்கள் அடுக்கப்பட்டு அவற்றுக்குமேலே கற்குவியறு வைக்கப் பட்டுள்ளதாகவும் அப்பினுங்களின் தலைமயிரி வெளியே தெரிவதாகவும் அடியும் அக்காட்சியானது சங்கப் புலவரிகளில் ஏனையவரிகளின் பாடல்களிலே இடமிர்ப்பால் ஒன்று எனக் குறிப்பிடும் ஆ. வேலுப்பினின்யவரிகள். அது ஈழநாட்டுக் காட்சியோன்றைச் சுட்டுவதாகலாம் என ஜகிப்பார்.¹⁰ இவ்வாறான ஜகங்களை முன்வைப்பதற்கு மேலாக இலக்கியத்தின் உள்ளடஞ்சம், உருவம், உத்திமுறை என்பவற்றில் ஈழத்து இலக்கியம் என்பதற்கான சிறப்புக் கூறுகளைப் பூதந்தேவனார் பாடல்களில் இனங்காண்பது சாத்தீயமில்லை. எனவே சங்க இலக்கியம் என்ற பொது வரையறைக்குள்ளே பண்டைய ஈழத்தைத் தமிழ்க்கிய மரபு என ஒருறைத் தனியாக இனங்காணப் பூதந்தேவனார் பாடல்கள் வாய்ப்பளிக்கவில்லை என்ற முடிவுக்கே நாம் வரவேண்டியுள்ளது.

ஆக்கமளித்தது. ம.சுன்னவிங்கம் அத்தகைய பயிற்சி பெற்ற நாடக அரங்கத் தலை ரி அமைப்பினை உருவாக்கியவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இலங்கைப்பல்லைக்கழகம் என்ற நிலவரத்தின் தமிழ் நாடகப் பளி ஈழத்து நவீன நாடகவளர்ந்தியிலே புதியப்ரிசோதனைகளை மேற் கொண்டது. இப்பவிகளை இ.சிவானந்தன் தமிழ் நாடக அரங்கம் (1979) என்ஜம் தூ ல் விரிவாக எடுத்துக் கூறுகின்றது. பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் கலைக்கழக சாசித்திய மன்றத் தமிழ்க் நாடகக்குழு மூலமாக பத்தாண்டு (1956-1969) காலம் நல்ல பளிகளை ஆற்றியுள்ளார். அவர் வழியிலே இ.பாலசுந்தரம் போன்றோர் யாழிப்பானத்தில் நாட்டார் வழக்கியல் மன்றம், என்ற அமைப்பின் கீழ் கூத்துக்களை நவீனப்படுத்தி மேடையேற்றினார். இது பாடசாலைகளில் உள்ள சிறவர் கலை தொடர்பான அமைப்புக்களிலும் இன்றும் தொடர்கிறது.

கழக நிலையான பளியால் நாடகங்கள் மேடையேறவுமட்டுமன்றி தூ ல் வடிவிலும் வெளிவரலாயின. ஏட்டு வடிவிலே ஒருந்த கூத்துப்பிரதிகள் தூ ல்வடிவு யெற்றமையால் பாடசாலை மனைவர்கள், அவற்றில் சில பகுதிகளை எடுத்தத் தமது வசதிக்கேற்ப நவீன கூத்துக்களைப் பழகி மேடையேற்றினார். 1980 இல் நாடகமும் அரங்கியலும் க.பொது உயர்தரப் பர்ட்சைக்கு பாடமாக கூக்கப்பட்ட போசு மாண்ஸ்ரக்கு கூ செயல்முறை நிலையிலே விளக்கங்தரும் பளியாகவும் அமைந்தது. நாடகவியல் இதனால் பல்கலைக்கழகப் பயில்களை ஆகி அதன் நவீனத்துவம் பற்றிய ஆய்வு நிலைக்கூடு வளர்ந்துவிட்டது.

4. வளர்ச்சி நிலைகளின் தன்மையும் மதிப்பீடும்

4.1 கூத்துமரபு

ஈழத்திலே 1950 இன் தொடக்கக் காலத்தில் நாடகம் தமிழ் மக்களிடையே செல்வாக்குப் பெற்றிருக்கவில்லை. கூத்து தாத்திலையிலே சிராமங்களில் மட்டுமே ஓடப்பட்டு வந்தது. சபாநாடகங்கள் சமூக தீவிலே மத்தியதர வர்க்கத் தின்ரூப்பை பொழுது போக்குக்காவே மேடையேற்றப்பட்டு வந்தன. இதனால் கூத்தும் சபாநாடகங்களும் ஒரே மேடையிலே ஆடமுடியாதவை என்றே கருதப் பட்டன. கிருஷ்ணராம்வார், பொன்னாலைக் கிருஷ்ணன், சொர்னவிங்கம் வெராஸ்தி போன்றோர் தமது கலை என்ற நிலையிலேயே அதைப் பயின்றிருந்தாரோம். ஆனால் அவை தமிழ்நாடுபாட்டம் சமாகவும் அப்போசு கருதப்பட்டு விடப்பட்டு வருகிறது. 1950 க்குப் பின்னரே "கூத்து நமது தேசியகலைவடிவம்" என்ற கருத்துத் தமிழரிடையே பரவியது. 1960 களில் பேராசிரியர் சு.வித்தியானந்தன் கூத்துகள் புதிய அமைப்பிலே மேடையேற்றிய போசு ஒரு திருப்பம் ஏற்பட்டது. சிராமத்தில் மட்டுமே ஓடப்பட்டு வந்த கூத்துத் தமிழ்நகரத்திலும் ஒடுவதற்குப் பயில் செய்தார். சாதாரணப் பொசு மக்காள் ஓடப்பட்டு வந்த நாட்டுக் கூத்துத் தமிழ்நகர் முதலாகப் பல்கலைக் கழக மாணவர்களைக் கொண்டு நகர் மேடைகளில் ஒடுவித்தார்.

இசுசெயற்பாடு குத்தப்பற்றிய நகர மக்களின் மதிப்பிட்டை உயர்த்தியது, சாதி நிலையிலே பேணப்பட்ட குத்திற்கு ஒரு புதிய வளர்ச்சிப் போக்கினை ஏற்படுத்தியது அன்றைவி மரஷு நிலையிலும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது. பழைய குத்தகை புதிய அரங்கிற்கு ஏற்ற வ்வகையில் பலர் மாற் றியமைத்த மேடை யேற்றலாயினர். இவே ஈழத்து நாடகவளர்ச்சியில் மதிப்பிட்டு நிலையிலும் குத்திற்கு ஒரு தனித்துவத்தை கொடுத்தது. குத்தப் பாடல்களின் மெட்டிலே புதிய கவிதை நாடகங்கள் இயற்ற வதற்கும் வழிவழத்து. ஈழத்து நாடக வளர்ச்சியின் தொடக்கத்தீவை குத்து தொடக்கி வைக்கிறது என்ற மீன் கன்று பிடிப்பும் சாத்தியமாகிறது.

4.2. சமயச் செல்வாக்கு

�ழத்து நாடக வளர்ச்சியில் சமயத்தின் செல்வாக்கும் பங்கு கொண்டுள்ளது. குத்தோலிக்கு சமயம் இத்துறையிலே பெறிக் கூடினால் குத்தோலிக்கர் ஈழத்திற்கு வந்த போல மக்களிடையே சமய உயர்வைத் தூண்ட குத்தி, மரஷும் வினை நின்றதைக் கண்டனர். எனவே அதனைத் தமிழ் சமயப் பரப்பாக்குத் தீவையாக இருக்க என்னினர். மரஷு மரபாக ஆடப்பட்டு வந்த நமிழர் குத்தைத் திருத்தியும் புதிக்கியும் பல குத்தகைகளைத் தயாரித்து மேடை யேற்றினர். மன்னார் பத்தியிலே 150க்கு மேற்பட்ட சிறித்தவ குத்தகைகள் எழுந்ததாக அறியப்படுகிறது. ஆவிராசாக்கள் நாடகம், என்றிக் கீம்பரதோர் நாடகம், மானசௌந்தரி நாடகம் திருச்சீலை கண்டெடுத்த நாடகம், அருளப்பர் நாடகம், சித்தாத்திர மாதா நாடகம் என்பன இவற்றைத் தறிப்பிடத்தக்க சீலவாகும்.

இந்திமத்தியபூராண இதிகாசக் கருத்திக்கால் அமைந்த மூன்றைய குத்தகைகள் போல இக்காலத்தில் விவிலிய நா-விருந்து கருத்துக்கள் பெறப்பட்டன. லிவிராசாக்கள் நாடகம், யூதமூரள் போன்றவற்றை எடுத்துக்காட்டாக குறலாம். இவற்றை விட பிறமதங்களை கண்டனால் செய்து குத்தோலிக்க மதத்தின் சிறப்பினை வெளிப்படுத்தும் நாடகங்களும் எழுந்தன. குத்தோலிக்க சமய கோவிக்கூடைய வாழ்க்கையை மையமாக வைத்தும் சிலநாடுகங்கள் எழுந்தன⁽⁹⁾ சிறித்தவ மதத்தின் பெருமையை விளக்குக் கற்பனைக் கடைகளை மையமாக வைத்தும் சில நாடகங்கள் எழுதப்பட்டன⁽¹⁰⁾. குத்தோலிக்கமதம் நமிழுக் குத்துக்கு பொருளில் மட்டுமல்லிப் சுவையிலும் மாற்றத்தை நல்கியது. அவ்வச் சுவையையே பெறிக் கூடியிருப் பூட்டு முறைகளையும் கைவிட்டு பாடலுக்கு மத்தனம், தாளத்துடன் ஆர்மோனியம், பயன்படுத்தும் முறையும் ஏற்பட்டது, மேடை அமைப்பிலும் வட்டக்களிறி முறைகளை மாற்றி 3 பக்கப்பாற்றவையானர் முறையாக்கினர். மேடையில் தொங்துதிரைகள் ஒசனங்கள் என்பவற்றையும் அறிமுகமாக்கினர்.

இன்னும் வாசாப்பு, சபா, டிறாமா போன்ற புதிய நாடகவகைகளும் குத்தோலிக்க மதத்தின் வருகையுடன் தோன்றின. பாடல்கள் முறைந்து உரைகள் இடம் பெற்றன. இப்பட்பு பிற்கால உரைநடை நாடகங்களின் தோற்றுவாயாக அமைந்தது. எனவே ஈழத்து நாடக வளர்ச்சியில் சிறித்தவ சமயச் செல்வாக்கு பல புதிய போக்கினை ஏற்படுத்தக் கருத்துமாயிற்று. இன்னும் நவீன நாடகங்களாக அப்பனி

தொடர்கிறது. யாழ். நிருமதைக் கலாமன்றம் 'ஆஸ்பிள்மலர்ந்த அமரகாவியம்', காட்டிக் கொடுத்தவள்', 'பலிக்களம்', 'அருமே இருமே', களங்கம் போன்ற நாவின நாடகங்களை மேடையேற்றியுள்ளது.

4.3 அச்சுக்கலை

அச்சுக்கலையின் வருகையால் ஈழத்தில் நாடகவள்ர் சூரி ஒரு தீவனநிலையில் முன்னேற்றம் கண்டுள்ளது. பழைய தீவு மரபு நாடகங்கள் ஏட்டு வடிவிலிருந்த நூல்வடிவு பெற்றன. அவற்றைப் பதிப்பிக்கும் பணி லீ அச்சுக்கலை வேகத்தை ஏற்படுத்தியது. இதனால் அவற்றைப் பற்றிய அறிவினை படித்தவர் எல்லோரும் ஈழத்தை வெளியே இருப்போரும் பெறவதற்கு வாய்ப்பேற்பட்டது. பதிப்பிக்கும் போல் நாடகவள்ர்ச்சியின் ஆய்வு பற்றி தரவுகளும் கவனத்திற் கொள்ளப்பட்டன. இதனை பேராசிரியர் சு. விந்தியானந்தவீன் கூற்று விளக்குகிறார்.

"இந்நாடகங்களில் ஒன்றேயும் இதுவரை அச்சில் வெளியரவில்லை. ஒரு நாடகத்தை ஏட்டில் எழுதச் செலவு சூபா பத்த அல்லது இருபது மரக்கால் தெல். இந்தக் காகசயோ நெல்லையோ கொடுக்க இயலாமற் பல நாடகங்கள் சரவைப்பிரதிகாளகவே ஆண்டுக் கணக்காக இருந்தன. இந்திலையில் ஒரு நூலாயினும் அச்சேறாததில் வியப்பில்லை." (12)

1798 இல் இயற்றப்பட்ட எண்டிரீக்கு எம்பரதோர் நாடகம் 1964 ஆம் ஆண்டிலே நூல்வடிவம் பெற்றது. ஏற்குறைய இரு நூற்றாண்டுகளாக ஏட்டுவடிவிலே இருந்தன்றன. இவ்வரை ஈழத்தை நாடகங்கள் பல இன்னும் அச்சு வடிவு பெறாமல் உள்ளன. அவையானும் எதிர்காலத்தில் அச்சு வடிவம் பெறவேண்டியவை.

அச்சுக்கலையினால் ஏட்டுப்பிரதிகள் நூல்வடிவு பெற்றது மட்டுமன்றிப் புதிய நாடகப் பிரதிகளும் பல தோண்டிவதற்கு வாய்ப்படி ஏற்பட்டது. இன்று எம் கையிலே கிடைக்கின்ற பல வகைப்பட்ட நாடக நூல்களும் அவை தொடர்பான நூல்களும் இவ்வகையிலே அடங்குவதன். ஆனால் அவை பற்றிய ஒரு முழுமையான நூல் விபரப்பட்டியல் இன்னும் தொழுக்கப்பெறவில்லை. ஈழத்தை நாடக வளர்ச்சியை எதிர்காலத்தவர் மறிப்பிடுவதற்கு இது மிகவும் இன்றியமையாதது.

5. ஆய்வு நிலையில் நாடக வளர்ச்சி

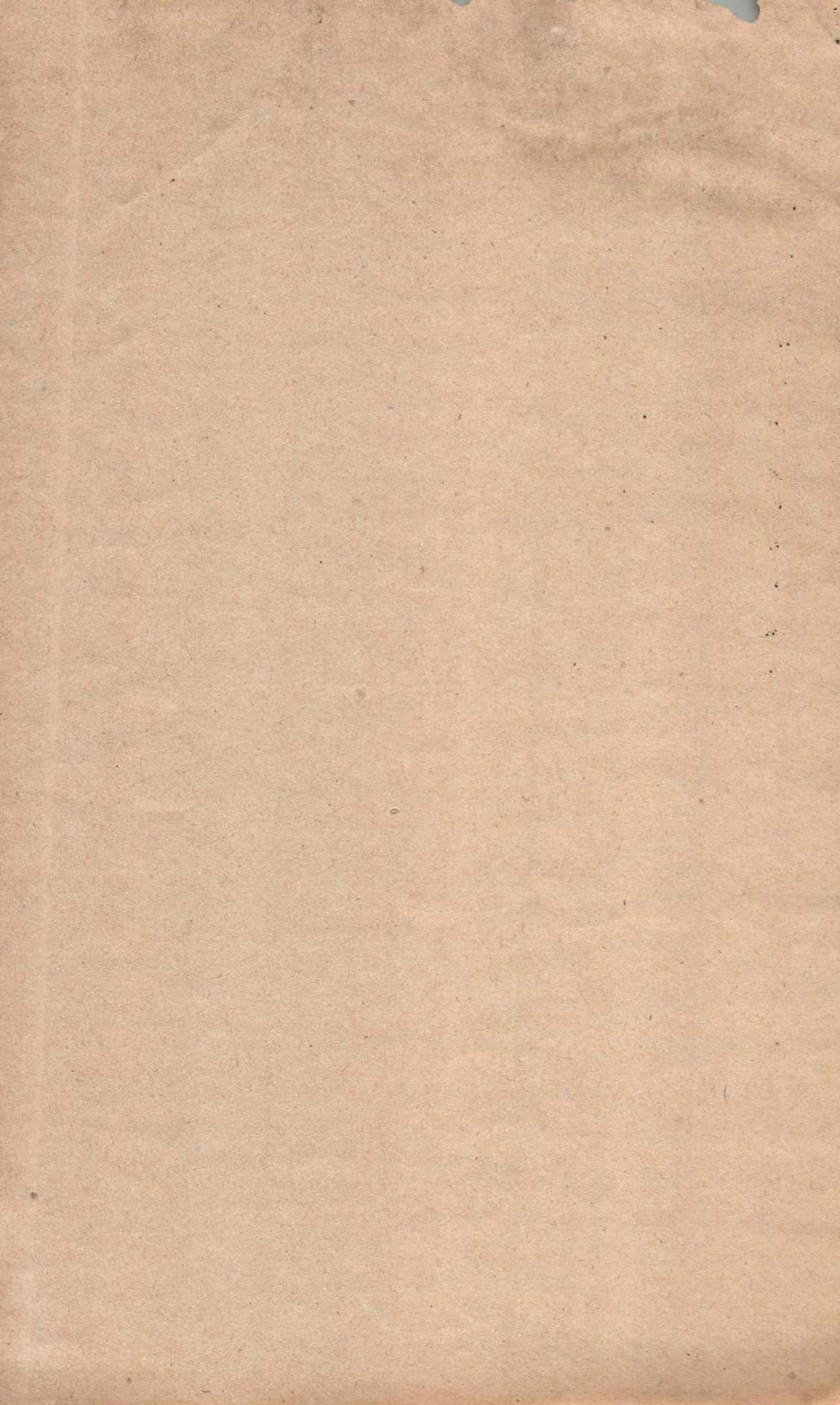
ஈழத்தை நாடக வளர்ச்சி பற்றிய ஆய்வுகள் இன்றே நிறையச் செய்ய வேண்டியுள்ளன.

இலவசரயில் நடைபெற்ற ஆய்வுகளில் பல்கலைக்கழகம் ராப்பட்டும் பொதும் முயற்சியிலே சில ஆய்வுகள் நடைபெற்றனன. . க. சோக்கலிங்கம், சி. மௌனகரு, காராசந்தரம் பிள்ளை போன்றோர் இந்தகைய ஆய்வுகளைச் செய்து பட்டும் பெற்றனனர். ஈழத்து நாடகவளர்ச்சியினைக் கால்ப்பாபோடு செய்து அல்லது ஒரு உறிப்பிட்ட காலப்படியை எடுத்து ஆய்வு செய்வது நடைபெற்றனனர். உதிரியான நாடகங்களைப் பற்றிய மதிப்பீட்டு நால்கலம் சில வெளிவந்துள்ளன. கிளால் எதிர்காலத்திலே தேவையை நிறைவு செய்தும் வகையில் ஈழத்து நாடக வளர்ச்சி பற்றிய ஆய்வும் மதிப்பீடும் இன்னும் முழுமையாகச் செய்யப்படவில்லை.

பல்கலைக்கழக மட்டத்திலே ஒப்பீட்டு நிலையான ஆய்வுகள் எதிர்காலத்தில் செய்யப்பட வேண்டும். ஏட்டிலிருந்து பற்றிப்பிக்கப்பட வேண்டிய பல நாடகப் பிரதிகள் இன்னும் உண்டு. அவற்றை மூலப்பாடத்திற்கு நிலையில் அச்சேற்ற வேண்டிய பணி உண்டு உகர நாடக வளர்ச்சிநிலையில் ஈழத்துநாடக வளர்ச்சிநிலையில் ஈழத்து நாடக வளர்ச்சியின் பங்களிப்பும் தனித்துவமும் தீர்யாய் சு நிலையிலே செய்யப்பட வேண்டும். அத்துடன் மேலைத்தேய நாடக அரங்கம், அவைக்காற்றல் போன்ற நிலைகளிலும் ஈழத்து நாடகங்களின் நனித்துவம் ஆவணப்படுத்தப்பட வேண்டியாம் எதிர்காலத் தேவையாக இருப்பதும் மனங் கொள்ள வேண்டியதாகும்.

அடுக்குறிப்புக்கள்

- 01.. சொக்கவிங்கம் . க ஈழத்தீத் தமிழ் நாடக வளர்ச்சி ப. 23
- 02.. சொக்கவிங்கம் . க மு.கு.தால்
- 03.. கணபதிப்பிள்ளை . க நானாடகம் முன்னர
- 04.. சிவபாதசுந்தரம். சோ ஒவிபரப்புக்கலை, கொழும்பு , 1954
- 05.. ஆசீர்வாதம் மு.வி கனம்போல் மாங்கல்யம் 1976
- 06.. சிவத்தம்பி .கா மனம்போல் மாங்கல்யம் ஆய்வுகர
- 07.. நாடகம் நான்ட முன்னரை , க.கலைசபதி ப.14
- 08.. சொர்யவிங்கம்.க கலையரசு ஈழத்தீல் நாடகமும் நாடம் . ப.30, 152
- 09.. தேவசகாயம் பிள்ளை , சங்கிலியன் போன்றவை
- 10.. தொன்ற்க்கிலார், அந்தோனியார், பிரான்சீஸ் சவேரியார் போன்றவை
- 11.. மானசௌந்தரி, ஜெனோவா போன்றவை
- 12.. விண்ணியானந்தன்.சு.பதிப்பு என்டிரீக்டு எம்பரதோர் நாடகம் முன்னர 1964

ஈழத்துத் தமிழில்கிய வரலாற்றுக் கருத்தரங்கு

ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியக்களில் மொழி - ஒரு வரலாற்று நோக்கு

திரு.பொ.கெங்கந்தீசுக்கல்வி M.Phil.
விழிவுறையாளர்
தமிழ்த்திறை
யாழ்ப்பாளப் பல்கலைக்கழகம்
06.12.1997.

முனிஞர

பொதுவான தமிழில்கிய வரலாறு சம்காலம் தொடக்கம் சிறப்பித்திறப் பேசப்படுகின்றது. ஈழத்து இலக்கிய வரலாறும் அண்காலத்திலேயே தோற்றும் பெற்றாலும் ஆரியச் சட்டரவர்த்தியளில் காலத்திலிருந்தே அதனுடைய தொடர்ச்சியான வளர்ச்சி காணப்படுகின்றது. மேந்தொகை, நந்தினை, அநானா ப் பூசை தொகை நா கிளில் ஈழத்துப் புதந்தேவனார், மஹர ஈழத்துப் புதன் தேவனார் என்ற பெயர்களையுடையவர்களில் ஆக்கக் கவிதைகள் இடமிருப்பதானின. இவர் ஈழத்தவர் தானா என்பதிற் கருத்து வேற்பாடுகள் உள்ளன. பேராசிரியர் ஜ. வெவப்பிள்ளை 1986ஆம் ஆட்சு திசூல்திய தொடக்கப் பேருநரயில் இலக்கியத்தை விரிவாக ஆராய்ந்து அவர் ஈழத்தவர் தான் என்பதை நிரவிடுவினார். புதன் தேவனார் காலத்தில்கூப் பிள்பு 14ஆம் நாற்றாண்டுவரை ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் ஒரு நீண்ட இடைவெளி காணப்படுகின்றது. இக்காலப்பகுதியில் இலக்கிய நூல்கள் தோன்றியமைக்கான சாஸ்தரங்கள் இருவரை கிடைக்கவில்லை. எனினும் 9ஆம் நாற்றாண்டு முதல் 14ஆம் நாற்றாண்டு வரையுள்ள காலப்பகுதிக்குரிய நகீகு திருந்திய செய்யுள் வடிவிலும் உரைநடையிலும் அமைந்த தமிழ்க் கல்வெட்டுக்கள் தோன்றின. 14ஆம் நாற்றாண்டிலிருந்து ஈழத்துத் தமிழில்கிய வரலாறு தொடர்ச்சியாகக் காணப்படுகின்றது. எனது ஆய்வும் இக்காலப் பகுதியிலிருந்தே ஆரம்பிக்கப்பட்டது. 14ஆம் நாற்றாண்டுக்குப் பின் தோன்றிய ஈழத்து இலக்கியங்களில் மொழி பற்றி வரலாற்று கீதியாக நோக்குவதே இல்லாய்வில் நோக்கமாகும். இது நடையியல் பற்றிய ஓர் ஆய்வுக்கூட என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இலக்கிய ஆக்கத்திற்குரிய கருவிகளில் மொழியும் ஒரே என்பதை நாம் மனமிக்கானவேண்டும். இலக்கியத்திற்கும் மொழிக்கும் நெருங்கிய தொடர்புண்டு என்பது அங்கமாகும். ஆனால் மொழியாராய்ச்சியும் இலக்கிய ஆராய்ச்சியும் வேப்பட்டவாகும். மொழியாய்வு அறிவியல் சார்ந்த ஆய்வாகும். இலக்கிய ஆராய்ச்சி விழுமிய மறிப்பீடு செய்வதையே நோக்காகக் கொண்டது. இலக்கிய ஆக்கத்திற்கு மொழி கருவியாக அமைகின்ற காரணத்தால் அக்கருவியினைக் கையாகும் முறைகளை இலக்கியகாரர் நகீகு தெரிந்திருத்தல் வேண்டும்.

ஈழத்திலே தோக்கிய இலக்கிய வடிவங்களாக காவியம், புராணம், பரிஞ்சி, காதல், அழிமான், தொடர் முதலியலற்றைக் குறலாம். இவை ஈழத்தில் நவீன இலக்கியங்கள் தோக்காவதற்கு முன்பு கானப்பட்ட வடிவங்கள், நவீன இலக்கிய வடிவங்களாக நாவல் சிராகதை, நாடகம், கவிதை முதலியலற்றைக் கானலாம்.

ஈழத்திலெழுந்த முதல் தூலாசசி சரசோதி மாலை என்ற சோதிட் தூலை கொள்ளப்படுகிறது. இதைப்பி செகராசசேகரம் பரராச சேகரம் என்ற வைத்திய ராக்கள் எழுந்தன. காவியங்கள் புராணங்கள் என்ற வகையில் இருவுமிசம் கண்ணலி வழக்குறை, தகுநினைகளாசபுராணம் முதலியலற்றைக் குறலாம், இருவுமிசம் ஈழத்திலெழுந்த, காவிய நடையில் அமைந்த முதல் தூலாகும், வட்டமொழியில் மகாகவி காளிதாசர் இயற்றிய இருவுமிச காவியத்தின் தமுவலே இந்தூலாகும். இந்தால்களின் பின் வேறும் பல ராக்கள் தோக்கியிடம் குறிப்பிடத் தக்கால. இவற்றின் காலம் முறியச் சக்கரவர்த்திகளின் காலமாகும். இக்காலத்தின் இராதியில் ஈழத்தின் முதல் பள்ளுப் பிரபந்தமாகிய சதிரரமலைப்பள்ளு/சதிரரயப்பர் பள்ளு தோக்கியிடம் குறிப்பிடத்தக்கால. இதன் பின் போர்த்தல்க்கேயர் கர்லப் பகுதியில் சிறிசிதவமத்தின்தப் பரப்பும் நோக்கில் அசிசமயத்தைப்படிக்குறிந்த, கோடப் பள்ளு/வேதப்பள்ளு, அரிசி.யாப்பர் அழிமானை, கூகானந்த புராணம் என்பன எழுந்தன. 19ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்த வித்தியாசமான ஒரு போக்கு ஆரம்பமாகின்றது. இக்காலப் பகுதியிலே தோக்கிய இலக்கியங்களின் போக்கினை அக்காலச் சூழல் வளர்த்துவிடுவினால். இக்காலப் பகுதியில் உரைநடைப்பாங்கால இலக்கியங்களே முதலிடம் வகிக்கிறது. இவற்றைவிட 20ஆம் நூற்றாண்டில் புதிய இலக்கிய வடிவங்களாகிய சிராகதை, நாவல், நாடகம், கவிதை என்பனவும் தோக்கியிடம் தமிழ்நாட்டுச் சூழ்நிலையினைவிட வேறு அந்திய நாட்டுச் சூழ்நிலைகளும் இக்கால இலக்கியத்தினைப் பாதித்துள்ளது குறிப்பிடத்தக்கால.

2. தோட்கீக கால இலக்கியங்களும் மொழியும்

2.1 பேரிலக்கியங்கள்

இவை பெரும்பாலும் மரபு வழியான இரக்கமான மொழி நடையைக் கொண்டமைந்தவாகக் கானப்படுகிறன. இவற்றின் மூலநால்கள் வடமொழியிலிருந்த படியால் தமிழிலே தழுவி ஏற்றப்பட்ட நூக்களும் வடசொற்கள் கானப்படுகிறன.

வகை மாதிரிக்கு இருவுமிசத்தையும், தகுநினைகளாச புராணத்தையும் நோக்கலாம்.

தமிழ் இருவுமிசம் அரசுகேசாயால் ஆக்கப்பட்டது. 2444 செழ்யுள் கொண்டது. எனிலிரு பொருள் விளங்குமிழ்யாத சொல்லடையடையா. இந்தால்கூபுள்ளாலைக்கட்டுவள் சி.கணேசையர் பதவுரை இயற்றி வெளியிடுவார். அதில்,

"இந்தால் கம்பருடைய இராமவதாரமென்றும் நா ஸலப்பி.
நொடர்ந்தே பாடப்பட்டுள்ளது. ஆயினும் கடினமான
சொற்பிரயோகங்களையுடைமையாலும் வடமொழி நா ஸலப்
பெயர்ந்தப்பாடுமையாலும் எந்தோர்க்கூரியில் மற்றோர்க்கூ
ரியில் குவத்தல் கடாதாயிற்று".

என்ற குறுகின்றார்.

சங்க இலக்கிய மொழி நடையை ஒத்ததாக இரசிகமான மொழி நடையில் இந்தால் யாக்கப்பட்டுள்ளது. தஞ்சை, தற்குறிப்பேற்றம், எடுத்துக்கூட்டு, வேற்றுமை, வேற்றப்பொருளிவைப்பு, முதலிய அலங்காரங்களையும் நா விழட் காணலாம். உதாரணமாக,

ஒரு பிள்ளைத்தன் காலில் வீழ்ந்து வனங்களும் பின் அஞ்சலி செய்யவும் தனிகளைக் கண்டு நடங்கவும் இரசிகமிகிறி அப்பிள்ளையைத் தன்டனை செய்யும் பிதாவின் தனிமையைக் காணிற பிழிவரும் பாடலைக் குறலாம்.

"காலில் வீழ்வுங் காத்தலை வனங்களு நடுக்க
மேலவாகவும் விட்டிடா வெந்ததரழில் வினாத்தாரி
வாலிதாகவே வனர்த்தல் வருமையு மறந்தாரி
கோல மளினாற் கொடுந் தொழிற் கொடியருமுரோ"
இப்பாடலில் மொழிநடை பிள்ளைகளுமான நடையாக இருப்பது கணக்கு.
உரையினிறி உதனை எனின்மீ விளங்கமுடியாதிருப்பதும், புலப்படும்.

வடமொழி மக்காசந்திய புராணத்தின் தமுவலாகிய தக்ஷிணாகலாச புராணத்தின் மொழியும் இல்லாரே அமைந்து காணப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

உதாரணமாக, செகரச்சேகரண் புகழைச் சொல்கிற திருநகரச் சுருக்கத்தை 108 ஆவது செய்யுள்,

"அம்புயத்தரத் தலைமைந்தவாரியர் தங்கோமா
அம் பரவந் திறைஞ்சுக் கேறவுயர் கரைக் காவல்வேந்து
செம்பொல் மாமெளவிச் செளினி செகராச்சேகரேசு
மம் பையஞ் சுடையான் செவந் தோலிறிடத் தோலிறினானால்"

என்ற அமைந்துள்ளதை எடுத்துக் காட்டலாம்.

வடமொழி, தென்மொழி அறிந்த அறிஞர் சபையில் இல்லாரான மொழி-நடையிலே தான் செய்யுட்கள் யாக்கப்பட்டன. இவை அங்காலச் சமூகத்தைப் பிரதிபலிப்பதாக அமைவதை நாம் காணலாம். இவற்றின் சொல்லமைப்பு, தொடரமைப்பு என்பன யிருவும் ஏடு நடையில் அமைந்த காணப்படுவது கணக்கு.

2.2 சிற்றிலக்கியங்கள்

இப்பகுப்பின் பள்ளு, காதலீ முதலானவற்றை அடக்கலாம். ஈழத்தின் முதற்பள்ளு, சுதிரமலைப்பள்ளு என்பதனை முன்னரே குறிப்பிட்டோம். இது ஆரியச் சக்கரவரித்திகள் காலத்தைச் சேர்ந்தபடியால் கடின நடை சில இடங்களில் தவிர்க்க முடியாதபடி வந்திருக்கிறது. இருப்பினும் மக்கள் இலக்கிய வடிவமாகிய பள்ளு என்பதனால் சில எனிமையான மொழிக் கூருகளுடும் நாம் அவதானிக்கலாம்.

நாட்டுவளங் கூம் பகுதியில் வரும்,

"பொன்னவோகு பொருவு நன்னாட்டு
பொழிலிற்றோகை மயில் நின்றலாவும்
வள்ள வேலவள் சுதீரக் குமரேசன்
மாவலி கங்கை நாடெக்கள் நாடே"

என்ற பாடலை உதாரணமாகக் காட்டலாம்.

போரித்துக்கேயர் காலப்பகுதியில், சிறிசுநாதாரி புகழைச் செருச்சலைப் பள்ளி, ரோமைப்பள்ளி ஆகிய இருவாரிக் காலம் நாலாக ஞாப்பள்ளு/வேதப்பள்ளு தோன்றியது. சுத்தோவிக்கைப் புதித நகரங்களாகிய ஜெருசலைம், ரோம் என்பது விதந்த குறப்படுகிறது. சிறிசுநாதாரி (திரித்துவம், பரலோகம்) பல நால்கு பரந்த கானப்படுவதனைக் குறிப்பிடலாம்.

அதில் வரும் ஒரு பாடம் பின்வருமாறு அமைகிறது.

"சுந்னாசியினாசி தேவனே மேலான
தவழுவின் வாழவே கல்லாய் குயிலே
எந் நாளெமக்கருள் பிரஞ்சீஸ்குச் சுவேரியா
ரிஸ்ப் நாமம் விளங்கவே குவாய் குயிலே"

காதலீ என்ற பிரபந்த-வகையுள் அடங்குவதாக வெருகல் சித்திரவேலாயுதர் காதலீ என்ற பிரபந்தம் அமைகிறது. கண்டியரசன் இராசசிவகள் புகழையும் சைவசமயப் பற்றையும் ஏடுத்துக் கூறுகிறது. உலாவகை கூம் கண்ணிகள் பலவற்றில் இதனைக் கானலாம். இங்கு இலகுவான மொழிநடை கண்யாளப்படுவதனைக் கானலாம்.

"எண்டிசையு மேதை மிரவிட்டுலத்தித்தோகி
கண்டி நகராகுங் கவிழலவு ராச சிங்களி

குரிய கைவாளாற் குவலயத்தி லொட்டிலைரச்
சீரூடனே தாளரிந்த செங்குருதியாற்றினிட

செல்லவிடுப்பா போற் சீயமொடு தந்தி மந்தி
கொலிஜும் புலி முதலாகி கூம் விலங்கின்தை

"தளினியுருட்டிக் கொவராந்த சாக்ரத்திற் செல்லவிடும்
விளைஞா மா பேரி குங்கை மேவும் வெருகற் பதியான்".

நாதல் இலக்ஷ்மியங்களுள் இவைங்கிறே ஈழத்தே ஆக்கமாக நால் வடிவிற் அடைகின்றத.

3. சிறிதவந்தனி வருகையில் பின் ஏற்பட்ட மொழி மாற்றம்

போரித்துக்கோ காலத்தடி ஆரம்பித்த சிறிதவராட்சி 18, 19ஆம் ஆண்டுகளில் தமிழிலக்ஷ்மியங்கள் போக்கில் மூக்கிய தாங்குங்களை உட்டாக்கிக்கீர்த்தி தமிழ் உறரநடை இலக்ஷ்மியம் உருவாக்கிறது. இதற்கு அச்சியந்திர வருகையும் ஏனைத்துநீதாக மிகுங்காரிகள் சிறிதவ மத்திதைப் பரப்புவதையே கருத்தாகக் கொண்டு கண்ணி வளர்ச்சியிலும் ஈடுபட்டன.

நாவலர் முதலாணோரும் இக்காலப் பகுதியிலேதான் தமது தொட்டினையும் ஆரம்பிக்கின்றனர். நாவலருடைய மொழிநடை மிகவும் விரிவாக நோக்கப்பட வேண்டியது. அந்த மத்தின் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த காலத்தவராகிய நாவலர் புக்கோ பரிமானங்களில் மொழியைச் செய்யாகின்றார். அக்காலத்தில் வடசொற்களைப் பாலித்து ஏழுங்கால-அவசியமாக்கி கருதப்பட்டது. நாவலர் வடசொற்களைத் தமிழ்ப்படுத்தி எழுதியுள்ளமையும் கேறிப்பிடத்தக்கது.

விலிய நாலை மொழிபெயர்க்கும்போது நாவலர் இலகு நடையைக் கையாண்டார் எனலாம்.

"அப்பொழுது யேசு சுற்றிப் பாரித்துத் தமிழுடைய சீங்கரை நோக்கி, ஜகவரியம் உள்ளவர்கள் தேவாலையை இராச்சியத்திற் பிரவேசிப்பது மிகவும் அளித்துறார். சீங்கரை அவருடைய வாக்குகளைக் குறித்துப் பிரமித்தார்கள். பின்னும் யேசு அவர்களைப் பாரித்து பின்னைகளே ஜகவரியத்தை நம்புகிறவர்கள் தேவாலையை இராச்சியத்திற் பிரவேசிப்பது அளிது".

வேர மொழிபெயர்ப்புகளில் ஸ்தோத்திரம், கிருதி என்ற கையாளப்பட்ட சொற்களை தோத்திரம், ஏதி என இவர் கையாண்டுள்ளமையும் கேறிப்பிடத்தக்கது.

மிகவும் இலகுவாக நடையிலே செவ்விகாவிடை போகுது நால்களை எழுதிய நாவலர் செந்தமிழ் மொழி நடையிலும் பல விடயங்களை எழுதியுள்ளார். வடமொழிப் பதங்களைத் தாராளமாகக் கலந்துள்ளார்.

"அப்பொழுது சுத்த சாட்டுக்கீஸ் பரிபூரனராகிய தோனியப்பர் அவருடைய முத்திருத்தொடர்கை நினைந்து அவருக்கு அருள் செய்தற்குத் திருவுளங் கொண்டு, பாரிலதி தேவீகாரோடும் இடபாகுடராம் எழுந்தருளி, தீர்த்தக்கரையை அடைந்து, உலகமாதாவாகிய உமாதேவியாரை நோக்கி...."

அவற்றைப் போலத் தாழும் படைக்க முற்பட்டிருப்பர் என ஆசிப்பது தவறாகாது. அவ்வாறு படைத்திருக்கக் கூடியவை உரியவாறு பேணப்படாமையால் ஏமக்குக் கிடைத்தில் என்பதே ஊசிக்கத்தக்கது. இவ்வாறான ஆகத்துக்குத் தனிப்புரியக் கூடியவாக இச்சாலப்பகுதிச் சாசனப் பாக்கிகள் திகழ்கின்றன.

அழராதபுரம், பதவியா, பன்னுவஸ்தவர், கோட்டகம் ஆகிய பிரதேசங்களிற் கூட்டுறியப்பட்ட சாசனங்களிலிருந்து நான்கு பாக்கிகள் வெளிப் படுத்தப்பட்டுள்ளன. இவை முற்றயே தி.பி. 9, 12, 13, 14ஆம் நாற்றாண்டுக்கு உரியவை. 9ஆம் நாற்றாண்டுப் பாக் வருமாறு:

போதி நிழலமர்ந்த புனியைபோ வெஷ்விரிஞ்ஜம்
தீதி வருளிச்சங்கம் சிந்தையா - ணாதி
வருநக்கம் குந்றாத மாதவை மாக்கோதை
யொருந்தங்ம் பால ஆளன். ¹⁴

இந்த அஷ்ராதபுரச் சாசனம் தனிமபாலன் என்றும் பெயரிபுள்ளி பெற்றத் தெயியாரொராகுவாரி புகழ்பேசுவது; வனிககணம் ஒன்று பெற்றத் திகாரம் அமைத்ததோடு தெர்டரிபால செய்தியைத் தருவது. 12ஆம் நாற்றாண்டுக் காராந்ததான் பதவியாப் பாக் வருமாறு:

உத்தமர்தங் கோயில் உலகழி எவ்வும்
நித்த நியமம் நெறிவளர்
சித்தமுடன் சீரினமை சேர்ந்த
பதியிலிவிளை யாரமிப் பேரினமையாரித்துகள்
போதாவாயிரங் ரகாந்டுரைப்பார் திரு
குந்தமாக முயன்றாள் முயன்ற திரு. ¹⁵

இது செவகி கேள்விலொன்றைப் பாடும் ஸமத்தின் முதலாவது செய்யுளாகக் கொள்ளப் படுவது; ¹⁶ நாய்முறையில் ஈட்டப்படும் (வனிகச்) செல்வமானது இறைவனை அர்க்கிக்குத் தெரியும் மலர்கள் மூலம் ஈட்டப்படும் இருட்செலிவத்துக்கு நிசரானது என்ற பொருள் தருவது.

மேற்படி இரு பாக்கங்கள் தூயித்துப் புலமையின் உரைகள் என மதிக்கப்படும் வெளிப்பாயாப்பிள் அமைந்தனவ. முதலாவது செய்யுள் நோரிசெ வெங்பா ஏன்பது தெளியு. இரண்டாவது செய்யுள் ஆ.வேவுப்பிளையவர்கள் இன்யக்குறள் ஆசிரியப்பா என இன்யக்கங்களொர். ¹⁷ ஆயினும் அதன் பெரும்பாலான அடிகள் வெங்பாவுக்குரிய சீரி, தனை அமைத்திருட்டி, திகழ்கின்றமை சுட்டத்தக்கது. இதனைக் கருத்திற்கொண்டு அதனை.

உத்தமர்தங் கோயில் வலகழி எவ்வும்
நித்த நியமம் நெறிவளர் - சித்தமுடன்
சீரினமை சேர்ந்த பதியிலிவிளை யாரமிப்
பேரினமை யாரித்துகள் போதாவா

சிரக்கத நா ஸ்ரீஸ்மி பேசுக்கூடுதல் தமிழ் இயல்பாகக் கையாளப்பட்டது.

இலங்கையர் சோனிச் வெளியிப்பாதசரம் என்ற கடையில் வரும் பின்வரும் உறர்யாடற் பருதியை உதாரணமாகக் காட்டலாம்.

"ஜயோ காலி சங்கிலியைக் காணயில்லை"

என்ன வடிவாகப் பாரி

ஒரு காலாளி எங்கையோ மனவுக்குள்ளை வழங்கு. விழுந்தபோக்கூ
கொஞ்சம் குவனமாக வாறுக்கொள்ள உண்டு ஆட்டம்
மெத்திப் போக்கூ ஜதாரி நாய்".

நாடகங்களிலும் பேசுக்கூடுதல் தமிழ் கையாளப்பட்டது. பேராசிரியர் க. கூபதிப்பிள்ளையின் நாடகங்களில் இப்பாப்பிள்ளைக் காணலாம்.

"என்ன, பிள்ளை மங்கையர்க்கரசி நீடும் வந்திட்டியே?

தங்கூசி வந்தது உடக்கெண்ணாலும் தெரியும்

என் நிக்கிறாய்? இரண்டு இதிலை தாழு, தாழு, எட தாழு"

இப்பஞ்சு அவரது பொருளோ பொருளி என்ற நாடகத்திற் காணப்படுவது. இவரது நாடகங்களில் வழங்கிய மொழி. யாழிப்பாளக் குடாநாட்டுக்குப் பொறுவாயும் பருத்திந்துறைப் பருதிக்குப் பிறப்பாயும் உள்ளது.

1960ஆம் ஆண்டுக் காலப்பஞ்சியில் மரபுகளை மீறி இவ்வாறாகப் பேசுக்கூடுதல் தமிழ்க்கையாளமா என்ற போராட்டமே நடைபெற்றது. இலக்கியப் பொருளி, இலக்கிய வடிவம், உரைநடை இலக்கைவுமைதி ஆசியவற்றிலே கடைப் பிடிக்கப்பட்டு வந்த மரபுகளை மீறலாம் என ஒரு சாராகும் மீறலாகாத என ஒரு சாராகும் போராட வந்தனர். இக்காலப் பகுதியில் அரசியலில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களால் இலக்கியம் சுற்றோர்க்கு மட்டுமே உரியது என்றிருந்த பாடிதப் பறம்பறாட்டியினருக்கு எதிராக ஒரு குழுவினர் இயங்கலாயினர். இவரினி, இலக்கியம் சுற்றோர்க்கு மட்டுமல்லது சுற்றோர்க்குரியிருப்பது என்றும் குறினர். இலங்கை முந்தோக்கு எடுத்தாளர் சம்ஹமே இவ்விடத்தில் மூடியிய பங்கு வசீத்தது. மனவாசனை ஆக்கங்களில், முக்கிய இடத்தைப் பிடித்தது. இவ்வகையில் காவலர் இராசத்தர, இளங்கீர்க்கி, என்.கே. இரங்காதி பெண்டிக்கிர்பாலி, டாவியு, டொயினிக் ஜீவா முதலானோரைக் குறிப்பிடலாம். இவரின்குக்குப் பக்கப்பலமாக கலீவிமாளிச்சளாள் பேராசிரியர் க. கூபதிப்பிள்ளை, கலாநிதி சு.வித்தியானந்தனி, கலாநிதி க.கைலாசபதி, கலாநிதி சா. சிவத்தமிபி முதலானோர் இருந்தது குறிப்பிடத்தக்கது. இங்கு குறிப்பிட்ட போராட்ட காலத்தில் பின் மரபுவழி மொழியிட்டு பேசு மொழியும் வழங்கத் தொடங்கியது.

4.2 பேசுசோதைக் கவிதைகள்

பாடித மரபு வழிப்பட்ட நிலப்பிரபுத்துவ வர்த்தகை அம்சங்களை உள்ளடக்கமாகக் கொண்ட பிரபந்த இலக்கிய வகைகளிலிருந்து மாற்பட்டு நிகழ்கால வாழ்க்கை நிலைமைகளையும் வாழ்க்கை நோக்குகளையும் கருத்தோட்டுங்களையும் உள்ளடக்கமாகக் கொண்ட கவிதைகள் நவீன கடிவதைகள் எப்பட்டன. தமிழ் 8

நாட்டைப் பொறுத்தவரை பாரதிகாள் இம்மரபைத் தொடக்கியவர். ஈழத்தில் மலராகவி தனிய கவிதைப் பொருளாக யாற்பிப்பானதைக் கிராம மக்களின் வாழ்வைக் கொட்டார். பழைய யாப்பு வடிவங்களைப் பேசுகோசைப் பாங்கில் எளிமைப்படுத்தினார். கிராமிய வழக்குச் சொற்களைக் கவிதையிலே, தாராளமாகப் பயன்படுத்தினார்.

“உதாரணமாக ‘ஒரு சாதாரண மனிதனிற சரித்திரம்’ என்ற தொகுதியில் வரும் பிக்கவரும் புதுதியைக் குறிக்கலாம்.

“பள்ளிக் கூடத்தில் பாடம் நடக்கையில்
பாற அகிகை வளவிலே காய்க்கிற
பிளினைத் தெரிவையில் ஏறி இருந்தனவர்
பிறகு.....”

விஞ்ஞானப் பட்டதாரியான முருகையனின் கவிதைகளிலும் பேசுகோசைப் பள்ளைப்பகு காணலாம். இவரது கவிதைகளிற் சிந்தனைக் கணத்தியே பிரதான அமிசமாகும். பேசுகோசைப் பள்பிற்கு, கடவுசூக்கு வந்த சுதநம் என்ற தலைப்பிலான கவிதையைக் குறிப்பிடலாம். அடிக்கவிதையில்

விழுமிபடிக்கு, தமிமட்டிய முக்கியீக் குலக்கிளையீ
மிழுங்கவில்லை, ஆர், போசிசென்ற, ஆசிசென்ற
முதலான பேசுக வழக்குள்ளி இடமிப்பாகிறது.

முள்ளர் வடமொழி பெற்றிருந்த செல்வாக்கை ஆங்கிலமொழி இவரினால் கவிதைகளிற் பெறப்படுகிறது.

“ஈசிசெய்யால் இருந்தபடி”. (சுகங்குஷ)

கல்தோகிறி மன்தோகிறாச் சால்மி செகிள
கடல் தாங்கிப் போவதற்குக் கப்பல் தோகிறி
மில் தோகிறித் தந்பெதற்கு மின்மி தோகிறி
விர் கடந்த வள்ளி செல்ல நொக்கெந்தோகிறி.....”

(பொற்காலம்)

நந்தோசு புலம் பெயர்ந்த வெள்ளாடுயளில் இருக்கும் தழிழரிகளு அடிக்கங்களில் பல்வேறு மொழிப் பிரயோகங்களைக் காட்டிக்கூடியதாக உள்ளது. அவையும் குவனத்திற் கொள்ளத்தக்கன.

அடித்தக்க கேளுங்கோ - தொலைபேசியிற் கடத்ததல்

இறங்குவோமா - வெளியிற் புறப்படுதல்

நெவ விரிவாக ஆராயப்பட வேண்டியன்.

இவீவாறாக ஈழத்திற் இலக்கியங்களின் மொழி பல்வேறு மாற்பாடுகளை அடைந்துள்ளது.

ஸமத்துத் தமிழிலுக்கிய வரவாற்றுக் கருத்துரூபு

ஸமத்துத் தமிழிலுக்கியங்களில் சமூக நோக்கு

கலாந்தி மனோன்மணி சனீ கதாஸ்
தமிழ்த்துறை, யாழ், பல்கலைக்கழகம்.

1.1. ஸமத்துத் தமிழிலுக்கியம் என்னும் வரையறை:

இதை 'ஸமத்துத் தமிழிலுக்கியம்' என்ற தொடர் தமிழிலுக்கியம் பற்றிய ஆய்விலே ஒரு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. தமிழ் நாட்டவரும் பிற நாட்டவரும் ஸமத்துத் தமிழிலுக்கியம் பற்றிய ஆய்வுகளிலே ஈடுபட்டு வருகின்றனர். பெயர்நிலையல் இத்தொடர் குறிக்கும் பொருள் ஆய்வாளர்களுக்கு ஒரு புதிய ஆய்வுக் களத்தையும் இனங்காட்டியுள்ளது. ஸமம் என்னும் பிரதேசம் பற்றிய இலக்கியங்களும் ஸமத்தவர் ஆக்கிய இலக்கியங்களும் இப்பரப்புள் அடக்கப்பட வேண்டும் என்ற கருத்தும் உண்டு. ஸமத்துப் பூதநதேவனார் பற்றிய நோக்குகள்¹ இதற்குச் சான்றாக இருப்பதும், ஸமத்துத் தமிழிலுக்கியத்தை தோற்றும், வளர்ச்சி, நிலை பற்றிய பல ஆய்வுகள் நடந்துள்ளன. அவற்றை ஆவணப்படுத்தும் முயற்சியில் எழுந்த முன்னோடி தூ. கெள்ளாக தமிழ் புக்ராக் (TAMIL PLUTARCH)², பாவலர் சாந்திர தீபகம்³ என்பதை குறிப்பிடத்தக்கவை. இந்த தூ. ர்ராண்டுக் காலப்பகுதியில் ஸமத்து இலக்கியம் என்ற வகைப்பாடு தோன்றி வளர்ந்துள்ள ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை⁴, சி. கணேசயார்,⁵ ஓ. சதாசிவம்⁶ என்போருடைய முயற்சிகள் காட்டி நிற்கின்றன. தமிழிலுக்கியம் என்ற பரந்த இலக்கியப் பார்வையில் 'ஸமத்துத் தமிழிலுக்கியம்' என்ற தனித்தவநிலையான பார்வை ஒன்றும் தோன்றிற்று. ஸமத்துக்கு வருகை தந்த தென்னக அறிஞர்களும், ஸமத்து அறிஞர்களும் இதனை மேலும் கூடுமைப்படுத்தி உதவியுள்ளனர்.

1.2. ஸமத்துத் தமிழிலுக்கிய ஆய்வுநிலை:

ஸமத்துத் தமிழிலுக்கியங்களைக் கொற்றும் தோற்றும் பற்றியும் தனித்துவம் பற்றியும் இன்று ஆய்வுகள் நடைபெறுகின்றன. இதன் காலநிலை வளர்ச்சிகளை, இலக்கியங்களைப் பண்புகளைக் கொண்டும் இவற்றின் தோற்றுத்துக்கான தேவைகளை

மனங்கொண்டும் ஈழத்து இலக்கியம் பற்றிய விமர்சனங்கள் இந்த நூற்றாண்டிலே எழுந்துள்ளன. வரலாற்று ஆய்வு நிலையிலே புதந்தேவனார் காலத்திற்கும் (கி.பி. 200), சி.பி. 1400க்கும் இடைப்பட்ட காலப்பகுதியில் ஈழத்தில் தோன்றிய இலக்கியம் பற்றி எதையும் அறிய முடியாதுள்ளது. அதற்கான காரணங்கள் இன்னமும் முழுமையாக ஆராயப்படவில்லை. க.செ.நடராசா தன்னுடைய ஈழத்துத் தமிழிலக்கிய வளர்ச்சி என்னும் நூலிலே சில கருத்துக்களை வெளியிட்டுள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

2. இலக்கியங்களின் வடிவும் வகையும்

�ழத்திலே தோன்றியுள்ள இலக்கியங்களின் வடிவும் வகையும் பற்றி நோக்கும் போது அவை ஏனைய தமிழிலக்கியங்களுடன் ஒன்றியும் வேறுபட்டும் நிற்பதைக் காணமுடிசிறது. தமிழில் எழுந்த இலக்கியங்கள் என்ற நிலையிலே யாவும் ஒரு பொது நிலையுள் அடங்குவனவாடுள்ளன. எனினும் அவற்றை வகைப்படுத்தி நோக்கும் போது வேறுபட்டு நிற்கின்றன எல்லாம். செய்யுள் இலக்கியம் உரைநடை இலக்கியம் என்ற பாகுபாட்டில் வைக்கு நோக்கின் இப்பண்பு தெளிவாகும்.

2.1. செய்யுள் இலக்கியங்கள்

செய்யுள் வடிவிலே தோன்றிய இலக்கியங்கள் மரபு நிலையாக காலியம், புராணம் போன்ற பேரிலக்கியங்களாகவும் பள்ளு, குறவுஞ்சி, அம்மாளை, கோவை, தாது போன்ற சிற்றியலக்கியங்களாகவும் காஜப்படுகின்றன. 18ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதி வரை எழுந்த இலக்கியங்கள் பெரும்பாலும் செய்யுள் வடிவிலமைந்துள்ளன. காதல், சமயம், சோதிடம், வைத்தியம் என்ற பாடுபொருள் வேறுபாடிருப்பினும் யாவுமே செய்யுள் வடிவில் அமைந்தனவ. ஈழத்து முதல் நூல்களிலே கருதப்படும் சரசோதிமாலை (1892) 12 படலங்கள் கொண்டதாக செய்யுள் வடிவில் இயற்றப்பட்டுள்ளது. இது காலத்தீன் தேவையாக இருந்ததென்றாலும், எழுதுகருவிகளின் வசதிக்குறைவும், அச்சு வசதியின்மையும் இதற்குக் காரணமாகலாம்.

மரபுநிலையிலே ஈழத்தில் எழுந்த இலக்கியங்கள் செய்யுள் வடிவையே பெற்றிருந்த போதும் பொருள் நிலையிலே புதுமையான அமைப்பைக் கொண்டிருந்தன.

அரசன் பெயர் கொண்ட வைத்திய நால்கள் செய்யுள் வடிவிலே பாடப்பட்டுள்ளன. வடமொழி ஆயுள்வேத நால்களைத் தழுவி இயற்றப்பட்டுள்ளன. ஈழத்து மருத்துவ நால்கள் பெரும்பாலும் விருத்தப்பாக்களால் அமைந்தவையெனினும் சிறுபான்மை வென்பாலிலும் அமைந்ததை செகராசசேகரம்⁷ காட்டுகிறது. செய்யுள் இலக்கியப் பாரம்பரியம் ஈழத்தில் மருத்துவநால்களிலும் பேணப்பட்டதை இது காட்டுகிறது. சோதிட நால்களும்⁸ காவியச் செய்யுள் நடையைத் தழுவி விருத்தப்பாவால் இயற்றப்பட்டுள்ளன.

பொருள் நிலையிலே வைத்தியமும் சோதிடமும் ஈழத்து இலக்கியங்களில் ஒரு காலகட்டத்தில் தோன்றியுள்ளமை அவற்றின் தேவையை உணர்த்தி நிற்கிறது. ஆயுள்வேத வைத்திய முறையை ஈழத்திற்கு அறிமுகம் செய்யும் போது சாலத்திற்கு ஏற்ற செய்யுள் நடையே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. வடமொழியிலே இருந்த காவியங்களை மக்கள் விரும்பிய நிலைகண்டு வைத்தியமுறைகளையும் அத்தகைய வடிவிலே அமைக்க எண்ணிர் போலும். இதேபோன்று வரலாற்றுச் செய்திகளை ஆவணப்படுத்த எழுந்த நால்களும்⁹ செய்யுள் வடிவிலே தோன்றியுள்ளன. இன்னும் அம்மானை,¹⁰ தாது¹¹, பள்ளு,¹² அந்தாதி,¹³ கோவை,¹⁴ ஊஞ்சல்¹⁵ பதிகம்¹⁶ போன்ற இலக்கிய வடிவங்கள் செய்யுள் வடிவிலே அமைந்து பல நால்களாக உருப் பெற்றுள்ளன. ஈழத்துப் புராண காவிய மரபு எனப் பிரித்து இனங்கானும் வகையிலும் பல நால்கள் எழுந்துள்ளன. அவை பொருள் நிலையிலே புதிய பெயர்களையும் பெற்றுள்ளன. எடுத்துக் காட்டாக கண்ணகீ வழக்குரையைக் குறிப்பிடலாம். ஈழத்துச் செய்யுள் மரபு 20ஆம் நூற்றாண்டில் சிறிஸ்தவ மதப் பரம்பலாலும், அந்நியாட்சியாலும் புதியதொரு செல் நெறியைப் பெறுகின்றது. இதனைத் தமிழிலக்கிய வரலாற்றின் ஒரு திருப்புமுனையேன ஆய்வாளர் கருதுகின்றனர். சிறப்பாகப் பிரித்தானியர் ஆட்சிக் காலத்தில் உரைநடையின் தாக்கத்தால் தமிழ்க் கவிதையின் மொழிநடையை எளிமைப்படுத்த வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. இக்காலகட்டத்தில் ஈழத்தில் பாவலர் துரையப்பாபிள்ளையின் கவிதைகள் தோன்றின. அவை 1960இல் கிந்தனைச் சோலை என்னும் நாலாகத் தொகுத்து வெளியிடப் பட்டுள்ளன. கீர்த்தனை வடிவில் இசையுடன் பாடக்கூடிய கவிதைகளை அவர்

இயற்றியமை பழைய செய்யுள் மரபினை மாற்றி ஒரு புதிய நெரியிலே பாடல்கள் தோன்ற வழிவகுத்தது. தமிழ் நாட்டில் பாரதியாருடைய எளிமொழி நடையில் அமைந்த கவிதைகள் தமிழுக்கு அறிமுகமாவதற்கு முன்னரே இக் கீர்த்தனைகள் வெளி வந்தமை இங்கு குறிப்பிட வேண்டியது. பாவலருக்குப் பின் ஈழத்தில் கவிதை எழுதிய வர்களில் மகாகவியும் முருகையலும் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

2. 2. உரைநடை இலக்கியங்கள்

ஈழத்து உரைநடை இலக்கியபங்களில் நாவல், சிறுகதை என்னும் இரண்டு மே இக்கட்டுரைக்குத் தகவல் தரும் இலக்கிய வடிவங்களைலாம். ஈழத்து இலக்கியம் பற்றிய ஆய்வுகளை மேற்கொண்டோர் கருத்துக்களும் மதிப்பீடுகளும் நூல் வடிவிலே வெளிவந்துள்ளன. அவற்றை இலக்கிய விமர்சனம் என்னும் பகுதியில் அடக்கலாம். அறிவியல் நிலையிலே முன்னைய கால இலக்கியங்களையும் சமகால இலக்கியங்களையும் நோக்கும் பண்பாக இலக்கிய விமர்சனம் அமைகிறது. கடந்த காலங்களில் நாவல், சிறுகதை பற்றிய ஆய்வுகள் பல நடைபெற்றுள்ளன. அவை நூல் வடிவிலும், வெளியிடப்பட்டுள்ளன. தமிழ்நாட்டிலே நடைபெற்ற ஆய்வுகளும் நூல்களாக வெளிவந்துள்ளன. இக்கட்டுரையின் பின்னிலே பிரபுப்பிலே அவை பற்றிய தகவல்கள் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. ஈழத்து ஆரம்ப கால நாவல்கள் ஈழத்து வரலாற்றுடன் தொடர்புபடுத்தப்பட்டு எழுந்தவையாயுள்ளன. ஈழத்துச் சிறுகதைத்துறைக்கு வழிகாட்டியவர் என சி.வெத்திவிள்கம் கருதப்படுகிறார். கனக செந்திநாதன் தமது நூலில்¹⁷ ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சி பற்றிய கருத்துக்களைக் காலப் பாகுபாடு செய்து விளக்குமிடத்து நாவல், சிறுகதை பற்றிய தரவுகளையும் மதிப்பீட்டையும் செய்துள்ளார். மேனாட்டு இலக்கிய வடிவங்களான நாவலும் சிறுகதையும் வடமொழியிலிருந்து அறிமுகமாகிய பிரபந்தங்கள் போன்ற இலக்கிய முயற்சிகளுக்கு செய்யுள் மரபிலே உதவியது போல உரைநடை மரபுக்கும் பேருதவி புரிந்தன. புதிய கவிதை மரபு ஒன்று தோற்றம் பெறவும் மறைமுகமான காரணியாக அமைந்ததெனலாம். நாவலும், சிறுகதையும் காலத்துக்கு ஏற்ற இலக்கிய வடிவத்தின் தோற்றம் என்ற வகையில் மேனாட்டுச் செல்வாக்கினை ஈழத்து¹⁸ இலக்கிய வரலாற்றிலே பெரிதம் பதிந்துள்ளன. இதனால் இலக்கியப்

பொருள் நிலையிலும் சமூக நோக்கு நிலையிலும் தமிழ் நாட்டில் தோன்றிய நாவல், சிறுக்கதைகளிலிருந்து வேறுபட்டும் அமைந்தன. இப்பண்பு இலக்கிய ஆய்வாளர்களால் ஈழத்து இலக்கியத்தின் தனித்துவமாக இனம் காணப்பட்டுள்ளது. உரைநடையின் வருகையினால் இலக்கியம் பற்றி அறிவு நிலையிலே என்னிப் பார்க்கும் முறைமை ஒன்று தோன்றியது. இதனை இலக்கிய விமர்சனம் என்று வாய்ப்பாட்டு முறையிலோ இவை அழைக்கும் மரபும் தோன்றி வேருள்ளவிட்டது. செய்யுள் இலக்கியத்தினை அறிவு நிலையிலே நின்று பார்க்கின்ற மரபு உரையாசிரியர்களிடையே அரும்பியிருந்தபோதும் அது மேனாட்டு இலக்கியப் பார்வைகள் தமிழிலக்கியத்திற்குத் தீவிக்கப்பட்டபோது மறைந்துவிட்டன. மேனாட்டு இலக்கியக் கோட்பாடுகளைத் தமிழிலக்கியத்திலே பொருத்திப் பார்ப்பதே இலக்கிய விமர்சனம் என்ற மரபு 1960களில் தோன்றி வேகமாக வளர்ந்தது. பிற அறிவியற் கோட்பாடுகளுடன் ஒப்பிட்டுத் தமிழிலக்கியங்களை மதிப்பீடு செய்வது நடைமுறையாகியது. அந்த வகையில் க.கைலாசபதி கா.சிவத்தம்பி ஆகிய இருவரும் ஈழத்தில் மட்டுமல்லத் தமிழ் நாட்டிலும் சிறந்த இலக்கிய விமர்சகர்களாகக் கருதப்படுகின்றனர்.

யில்

இன்னும் ஈழத்துத் தமிழிலக்கியங்களைப் பிறமொழி/பெயர்க்கின்ற நிலையும் ஏற்பட்டது. ஈழத்துச் சிறுக்கதைகள் பல இவ்வாறு மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன.¹⁸ இதற்கு இலக்கியம் பற்றிய சிந்தனையோடு இயங்குகின்ற சங்கங்கள் துணை செய்துள்ளன. இம்முயற்சியின் பின்னணியில் இயற்கை இலக்கியம், யதார்த்த இலக்கியம், தேசிய இலக்கியம், சமதர்ம யதார்த்த இலக்கியம், முற்போக்கு இலக்கியம் என்னும் பல்வேறுபட்ட இலக்கியக் கோட்பாடுகளும் இருந்துள்ளன.

3. இலக்கியங்களின் சமூக நோக்கு:

3.1. சமூக நோக்கு எஸ்பதன் வரையறை:

இக்கட்டுரையில் ஒரு பரந்த வரலாற்றுக் காலத்திலே தோன்றிய இலக்கியங்கள் மேலே சுருக்கமாக இரு வகைப்பாட்டுள் அடக்கப்பட்டன. இப்பகுதியில் அவ்விலக்கியங்களின் சமூக நோக்குப் பற்றிய கருத்துக்கள் அமையவுள்ளன.

எனவே சமுக நோக்கு என்பதை ஒரு வரையறை செய்து கருத்துக்களைச் சுருக்கமாகவும் தெளிவாகவும் கூற வேண்டியுள்ளது. கருத்தரங்குக் கட்டுரை என்ற வகையில் இம்முறை உறுதியாகப் பேணப்பட வேண்டியுள்ளது. ஈழத்து இலக்கியங்களின் சமுக நோக்கு என்னும்போது இருநிலையில் ஆராயப்படவுள்ளது. ஒன்று மரபான சமுக நோக்குநிலை. மற்றது சமுக மாற்றத்தை வேண்டி நிற்கும் நோக்குநிலை. இலக்கியங்கள் தோன்றிய காலத்தின் தேவையம் இவ்வாறு நோக்குநிலைகளை இனங்கான உதவியுள்ளன. அவ்வக் காலத்திற்குரிய சமுகப் பெறுமானங்களை இனங்காட்டுவதிலும் ஆவணப்படுத்துவதிலும் ஈழத்து இலக்கியங்களின் முயற்சி எவ்வாறு இருந்தது என்பதும் இதனால் அறியப்படும். இதுவே அவற்றின் ஒரு வகையான மதிப்பீட்டு நிலையாகவும் இன்று அமையவுள்ளது.

3.2. மரபான சமுக நோக்குநிலை:

�ழத்தில் 13ஆம் நூற்றாண்டிற்குப் பின்னரே தமிழிலக்கியத் தரவுகிடைப்பதால் அதற்கு முந்திய காலப்பகுதி இங்கு கருத்திற் கொள்ளப்படவில்லை. ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் காலந்தொடக்கம் ஒல்லாந்தர் காலம் வரையான காலப்பகுதியில் எழுந்த இலக்கியங்கள் ஒரு பகுப்பாய்வு நிலையிலும் அதற்குப் பிந்திய காலப்பகுதியில் எழுந்த இலக்கியங்கள் இன்னொரு பகுப்பாய்வு நிலையிலும் இக்கட்டுரையில் சுட்டிக் காட்டப்படும். இது முதற்கட்டம் இரண்டாம் கட்டம் என இக்கட்டுரையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

முதற்கட்ட நிலையிலே எழுந்த நூல்களிலே ஆய்வுத் தரவாக முக்கியமான நூல்களே கொள்ளப்பட்டுள்ளன. அவை கீழே அட்டவணை ஒன்றில் தரப்பட்டுள்ளன.

தரவு நூல்கள் அட்டவணை

1. சோதிடம் : சரசோதிமாலை, செகராச சேகரமாலை
2. வைத்தியம் : செகராசசேகரம், பரராசசேகரம்
3. வரலாறு : கோணேசர்கல்வெட்டு, வையாபாடல், கைவரியமாலை
4. காவியம் : இரகுவம்சம், திருச்செல்வர் காவியம்
5. புராணம் : தக்ஷன கைவாசபுராணம், திருச்சுரைசைப்புராணம், ஞானானந்த புராணம், சிவராத்திரி புராணம், ஏகாதசி புராணம்
6. பள்ளு : கதிரைமலைப்பள்ளு, ஞானப்பள்ளு, பறாளை விநாயகர்பள்ளு, தண்டிகைக் கணகராயன் பள்ளு.
7. அம்மாளை தூது : அர்சு யாகப்பர் அம்மாளை
தூது : சின்னவிழுதூது, பஞ்சவன்னத்தூது
8. கோவை : கரவை வேலன் கோவை
காதல் : வெருகல் சித்திர வேலாயுதர் காதல்
9. அந்தாதி : கல்வளையந்தாதி, மறைசையந்தாதி, புலியுரந்தாதி
10. கதை : கோவலனார் கதை (சிலம்பு சூறல், கண்ணசி வழக்குறை), பிள்ளையார் கதை.
11. ஆஞ்சலை பதிகமும் : வட்டுக்கோட்டைப் பிடியம்பதிப் பத்திரகளியம்மை ஆஞ்சலை
பதிகமும் : சிவகாமியம்மை துதி.

தமிழ் நாட்டிலே எழுந்த இலக்கியங்களின் சமூக நோக்கை வாய்பாடாகக் கொண்டு ஈழத்திலும் பல நூல்கள் எழுந்துள்ளன. ஆனால் மேற்காட்டிய அட்டவணையில் உள்ள நூல்களில் குறிப்பிடத்தக்கவை தமக்கெனத் தனித்துவமான சமூக நோக்கையும் கொண்டுள்ளன. சோதிடம், வைத்தியம், வரலாறு பற்றிய நூல்கள் சமூகத்தின் தேவையை நிறைவேற்ற எழுந்துள்ளன. நூல்களின் அமைப்பு நிலையிலே.

மரபு நிலை பேணப்பட்டாலும் சமுகத் தேவையொன்றின் அடிப்படையிலே அவை இயற்றப்பட்டுள்ளன. மன்றன் புகழ்பாடும் மரபுநிலைக் கூடாக காலங்காலமாக மக்களுக்குத் தேவையான வைத்தியமும் சோதிடமும், செய்தி நிலையில் ஆவணப் படுத்தப்பட்டுள்ளன. இப்பண்பு உடல், உள் நலமுள்ள ஒரு சமுக அமைப்பை எதிர்காலத்திலும் உருவாக்க என்னிய இலக்ஷிய கர்த்தாக்களின் நற்பணியாகவும் இன்று கணிக்கப்படுகிறது. சமுகத்தவருடைய அறிவு நிலையில் சோதிடமும் வைத்தியமும் இன்றியமையாதவை என்பது உரைப்பட்டிருந்தது. அவற்றை ஏட்டுக்கல்லி மூலமே அக்காலத்தில் வழங்க வேண்டியிருந்தமையால் செய்யுள் நடையிலே இயற்ற வேண்டிய தேவையும் ஏற்பட்டது.

வையாபாடல், கோஞ்சர் கல்வெட்டு, கைலாயமாலை என்னும் நூல்கள் செய்யுள் நடையிலே காலத்தின் தேவைக்கு ஏற்ப வரலாற்றுக் குறிப்புக்களைப் பதிவு செய்துள்ளன. சமுகநிலையிலே பழம் பெருமை பேசுகின்ற பண்புடையதாக இருந்தாலும் பிற்கால ஆய்வுநிலையிலே வரலாற்று ஆவணமாக விளங்குகின்றன. இதனைச் சூ.செ.நடராாசாலின் கூற்றும் விளங்குகிறது.

'இக்கால வரலாற்றுத்தறை அறிவுக்கண் கொண்டு பார்க்கையில் அவை பல குறைபாடுகள் உடையவாகத் தோன்றினாலும் வரலாறு என்ற வகையில் ஈழத்தில் முதலெழுந்த தமிழ் நூல்கள் இவை என்பதை மனத்துட்கொண்டு நோக்கின் அவற்றின் சிறப்பியல் புகள் புல்ளாகும். வரலாற்று நூல் அமைப்புப் பற்றிய அறிவும் அத்தறையில் முன்னோடிகளின் அநுபவமும் இல்லாத எழுந்த இவ்வரலாற்று நூல்கள் ஈழத்தின் வடமாகாணத்துச் சரித்திரத்தை வசூல்பதற்கு உறுத்தின்யாய் அமைவன.' 19

புராணம், பஞ்ச, அம்மானை, அந்தாதி என்ற வடிவமைப்பிலே தோன்றிய நூல்கள் சமுகத்தின் சமயநிலையைச் சுட்டிக் கொட்டுகின்றன. கைவம், சிறிஸ்தவம் என்னும் இரு மதங்களின் நிலையை அவை விளங்குவதாகவும் உள்ளன. மரபான இலக்ஷிய வடிவம் என்ற நிலையில் இவை பழைய மரபையே பேணுவதை வாக இருந்தபோதும் சமுகத்திலே செல்வாக்குப் பெறத் தொடங்கிய புதிய

மதமாகிய கிறிஸ்தவத்தின் சமூகச் செல்வாக்கை விளக்கும் நூல்களாகவும் அமைந்தன. பிறநாட்டவரால் பரப்பப்பட்ட கிறிஸ்தவ சமயம் சமூகச் செல்வாக்கைப் பெறுவதற்கு இலக்கிய ஆக்கங்கண்டாகவும் முயற்சிகள் நடைபெற்றுள்ளன.

ஞானப்பள்ளு, அரசு யாகப்பர் அம்மானை என்னும் நூல்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை. ஈழத்திலே இருந்த சைவச் சமூகத்தை அது மரபு நிலையாக விரும்பி வந்த இலக்கிய வடிவங்களினாலேயே மாற்றியமைத்துப் புதியதொரு கிறிஸ்தவ சமூகத்தைத் தோற்று விக்கவம் இவை உதவின. இந்நிலையைத் தடுத்து நிறுத்தப் பணியாற்றுகின்ற நிலையிலே சிவராத்திரி பரானம், ஏகாதசி புராணம், பின்னையார் கஷத, கல்வனையந்தாதி, மறைசையந்தாதி போன்ற நூல்கள் எழுந்துள்ளன. இதனால் இந்நூல்கள் அவை கொண்ட இலக்கிய வடிவ வாய்பாட்டின்றும் விலகி நிற்பதாகவும் கருதப்படுகிறது. கோயில் வரலாற்றையும் வழிபாட்டு நடைமுறைகளையும் கசமூகத்திலே ஒரு சமயப் புனருத்தாரன நிலையிலே செய்ய வேண்டியுமிருந்தது.

தண்டிகைக் கணக்ராய்க் கண்ணு, கரவை வேலன் கோவை என்னும் இரு நூல்களும் சமூகப் பிரதிநிதியாக ஒருவரை முச்சியப்படுத்திக் காட்டி அதன் மூலம் சமூகத்தின் நிலையை ஆவணப்படுத்துகின்றது. சாதியமைப்பு, அரசியர் செல்வாக்கு, தலைமுறைப்புக்கும் என்பன தனி மனித நிலையிலே விளக்கப்பட்டு சமூகப் பெறு மாண்களின் தன்மை புலப்படுத்தப்படுகிறது. ஈழநாட்டில் அந்நிய ஆட்சியின் செல்வாக்கால் மரபான சமூகத்தின் கட்டமைப்புகள் எவ்வாறு பேணப்பட்டன என்பதையும் இது புலப்படுத்தகிறது. இதை வழிபாட்டு நிலையைப் பேணவும் அதேசமயம் மனித நிலையான மாஜுடச் செல்வாக்கு நிலையைப் பேணவும் இக்காலகட்டத்தில் இலக்கியங்கள் இயற்றப்பட்டன என்பது இதன் மூலம் தெளிவாகப் புலப்படுகின்றது.

3:3. சமூக மாற்றத்தை வேண்டி நிற்கும் நிலை:

இரண்டாம் கட்டமாக சமூக மாற்றத்தை வேண்டி நிற்கும் நிலை என்னும் போது பெரும்பாள்ளமையாக ஈழத்திலே எழுந்த உரைநடை இலக்கியங்கள் (இவை பற்றிய வரையறை ஒன்று முன்றை குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது) மரபான

சமுக நிலையில் ஒரு மாற்றத்தை வேண்டி நிற்பதை இனங்காண முடிகின்றது. இதே போன்று 20 ஆம் நாற்றாண்டிலே எழுந்த கவிதைகளும் சில இக்குறிக்ஞேள்கொண்டிருவாக உள்ளன. பெரும்பாலான கவிதைகள் சமுகமென்பது உலகோருத்தாடர்புற்று நிற்க வேண்டியதன் அவசியத்தை எடுத்துக் காட்டுவவாக அமைந்தன. எடுத்துக் காட்டாக பாவலர் துரையப்பா பின்னையில் கவிதைகளையும் முருகையின் கவிதைகளையும் சொல்லலாம். பாவலரின் கவிதைகளில் பன்பைக் கா. சிவத்தம்பி பின்வருமாறு மதிப்பிட்டுள்ளார்.

'இவரது பாடல்கள் பெரும்பாலும் சமுகக் குறைபாடுகளை அகற்றுவதற்கான இலக்கிய முயற்சிகளாகவே உள்ளன. சிந்தனைச்சோலையில் இடம் பெறும் இவரது கவிதைகளுள் சிவமணிமாலை தலிர்ந்த மற்றையவை பாவுமே மேலே குறிப்பி டப்பட்டது போன்று சமுக சீர்திருத்தம் சம்பந்தப்பட்டவையே. வெதுசனநிலையில் மக்கள் பாடல்களை இசைத்துப்பாட வேண்டும் என்பதற்காகவே இவர் தமது ஆக்கங்களைக் கீதங்களாக இயற்றினார். இலக்கியத்தைக் கற்றறிந்தோரது . ஆர்வ ஈடுபாடாக மாத்திரம் கொள்ளாது சாதாரண மாதங்களு பாடற் பொருளாகவும் கொள்ள இவர் முனைந்தமை இவரை இக்காலப் புலவர்கள் பலரினிறும் வேறுபடுத்திக் காட்டுகிறது. '²⁰

பாவலர் பற்றிய இத்தகைய மதிப்பீடு அவருடைய சமுக நோக்கினை எடுத்துக் காட்டுவதாக அமையிறது. முருகையின் கவிதை பற்றிய கருத்துகள் பல வெளி வந்துள்ளன. அவருடைய கல்விப் பின்னணி விஞ்ஞானத்தையும் மேற்கூரை இலக்கியங்களையும் உள்வாங்கி ஆற்றல் பிக்க கவிதைகளைப் படைப்பதற்குக் காரணமாக இருந்தது. அவருடைய 'சுகவாழ்வு' என்ற கவிதை இப்பணிபினை இம் காட்டுகிறது.

'ஈசுச் செயரில் இருந்தபடி
பத்திரிகை வாசித்துப் போட்டு
வளைந்து நெளிந்தசைந்து
கொட்டாவி விட்டு
குவலயத்தை மன்றையிலுள்

இடு வெத்தார் போல எடுத்தறிந்து பேசுகிறீர்
நில்லும் அய்யா கொஞ்சம்
நெடிய உலகம் இது
உள்ளங் கையிலே பொத்த முடியுமா?

ஒவ்வொருவர் ஒரு வழியில்
ஒவ்வொன்றைக் கண்டிருப்பார்
நெக்கு நெக்கு நன்னப்பவர் சீற்சிலர்
வக்கண்க்கென் வாழபவர் சீற்சிலர்
கொக்காப்பினைக் கொள்கை என்பார் சிலர்
மக்கள் எத்தனை?
மாநலம் அத்தனை, 21

சமூக மாற்றத்தை வேண்டி நிற்ற கவிஞர்களில் மகாகவியும் குறிப்பிடத்தக்கவர். ஆழமான மனிதாபிமானமும் வாழவில் முன்னேற வேண்டும் என்ற முனைப்பும் உறுதியான நம்பிக்கையும் கொண்ட இவர் சமூகத்தின் ஏற்றத்தாழ்வுகளையும் போலிகளையும் எதிர்ப்பவராக இருந்தார். இதனால் சமூகத்தை நெயாண்டி செய்யும் கவிதைகளை இயற்றினார். மகாகவியின் குறும்பா இவ்வகையில் குறிப்பிடத்தக்கது. எடுத்துக் காட்டாக ஒரு பாடல் வருமாறு:

‘பெஞ்சனிலே வந்தழகக் கோனார்
பெருங்கதிரை மீதமர லானார்
அஞ்சாறு நாள் இருந்தார்
அடுத்த திங்கள் பின்னேரம்
பஞ்சியிலே இறந்து போனார்.’ 22

உரைநடை இலக்கியங்களிலே இப்பண்பு தெள்வாகத் தென்படுகின்றது. ஈழத்துத் தூழி நாவல்கள் பற்றிய ஆரம்ப ஆய்வுகளில் இப்பண்பு விரிவாக நோக்கப்படவில்லை. ²³ ஆனால் நாவல்களில் தனிப்பட்ட நிலையான் ஆய்வுகளால் இப்பண்பு இனங்காணப்பட்டுள்ளது. எடுத்துக் காட்டாக டானியலின் நாவல்கள் சமூக மாற்றத்தை வேண்டி நீற்பதாக மட்டுமின்றி வலியுறுத்துவதாகவும் காணப்படுகின்றன. யாழ்ப்பான உயர்சாதியினர் பற்றிய அடிரநலை மத்துள்ளி

விமர்சனமாக டானியலின் நாவல்கள் காணப்படுகின்றன. யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தின் முதல்நிலை முரண்பாடான சாதியின் கொளுரம் பற்றி அவர் எடுத்துக் காட்டியமையால் அது மாற்றமடைய வேண்டுமென்ற செய்தியை வெளிப்படுத்தினார். இதனால் தமிழிலே தலித் இலக்கியம் படைத்த முன்னோடியாக இன்று கருதப்படுகிறார். இந்நிலையில் ஈழத்திலே தோன்றிய சிறுகதைகளின் சமூகப் பார்வையும் ஒற்றுமைப் பட்டிருப்பிடம் அமுத்தம் குறைவானதாக உள்ளது. ஈழத்துச் சிறுகதைகள் பற்றிய முன்னைய ஆய்வுகள் தொகுப்பு நிலையான கருத்துக்களையே வெளியிட்டுள்ளன.²⁴ அன்னமையில் செய்யப்பட்ட சிறுகதை பற்றிய ஆய்வு ஒன்று சுற்று ஆழமான நிலையில் நடைபெற்றுள்ளது.²⁵

தொகுப்பு நிலையிலே நோக்கும்போது உரைநடை இலக்கியங்களான நாவல், சிறுகதை ஆக்கங்கள் மூன்று விடயங்களை முன்னிலைப்படுத்துவதன் மூலம் சமூக மாற்றத்தை வேண்டி நிற்கின்றன. ஒழுக்கம், சாதி, சீதனம் என்னும் மூன்றும் ஈழத்துத் தமிழ்ச் சமூகத்தின் ஆரோக்கிய நிலையைப் பாதிப்பனவாக உள்ளதை எடுத்துக்காட்டி ஒரு மாற்றத்தையும் அவாவி நிற்கின்றன. ஆனால் ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியங்களில் மட்டும் இது முனைப்பாக வந்தமைவதற்குாய் காரணங்களும் புறவுள். ஈழத்துத் தமிழ்ச் சமூகத்தின் பெறுமானமாக இவை இன்னமும் கருதப்பட்டு வருகின்றன. அறிவியல் நிலையான எண்ணங்கள் தோற்றும் பெற்ற பின்பும் சாதீயம் அடியோடு அகற்றப்படவில்லை. பெண்ணிலையிலே புதிய சிந்தனை வலுப் பெறவில்லை. ஒழுக்கம் மதிக்கப்படவில்லை. இது சமூகம் மாற்றத்தை வேண்டி நிற்கின்றது; ஆனால் மாறுவதற்கு இன்னும் தயாராக இல்லை என்பதையே காட்டுகிறது. இதனை அச்சமூகம் மரபு எனக் கூறி மாண்டத்தை மறந்து நிற்கிறது.

4. எதிர் காலத்தின் தொலை நோக்குநிலை:

எதிர் காலத்தில் ஈழத்துத் தமிழிலக்கியத்தில் புலம்பெயர் இலக்கியம் என்ற போக்கும் இணைய உள்ளது. 21ஆம் நூற்றாண்டின் வேகமான தொழில் நட்புச் சாதனங்கள் இலக்கியத்தின் வடிவத்தை மாற்றும் ஆற்றவட்டன் தொழிற்

படுகின்றன. கண்ணியுகம் இலக்கியப்பொருளையும் மாற்றவுள்ளது. அடைகோளங்களையும் தொடர்புறுத்தும் இலக்கிய முயற்சியொன்றும் தொடக்கம் பெற்றுள்ளது. நாவஜும், சீருக்கைதையும் கவிதையும் பொருள் நிலையிலும் புதுமையைக் காட்ட வேண்டிய வேளை தொடர்கிட்டது. இன்னும் பல்லினப் பண்பாட்டு நிலையையும் இலக்கியங்களிலே ஆவணப்படுத்த வேண்டிய முயற்சிகளும் நடைபெறத் தொடங்கி விட்டன. ஈழத்தமிழிலக்கியம் எதிர்காலத்தில் தன் செல்நெறியைத் தானே தீர்மானிக்க முடியாது. கண்ணியின் கட்டளைக்கேற்பவே மாற்றம் அடைந்து மக்களிடம் செல்லவுள்ளது. அதற்கான முன்னோடி நிலையில் ஈழத்துத் தமிழிலக்கியம் பற்றிய அறிமுகமும் ஆய்வும் நடைபெற வேண்டி உள்ளன. தொலை நோக்குடன் செயற்பட்ட பேரா.க.கலாசபதியின் நீணவுக் கருத்தரங்கு இச் செயற்பாட்டின் தொடக்க நிலையாக அமைக்கப்பட்டது. இக்கட்டுரையும் அதனையே எடுத்துக் கூற முற்பட்டுள்ளது.

முலம்

அடிக்குறிப்பு

1. நடராசா. க. செ.
ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சி, பக். 2-3
2. CASIE CHITTY SIMON
THE TAMIL PLUTARCH, 1859.
3. சதாசிவம் பிள்ளை. அ.
பாவலர் சரித்திர தீபகம், 1886
4. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை அப்புலவர் சரித்திரம், 1922
5. கணேசயர். சி.
ஈழநாட்டுத் தமிழ்ப் புலவர் சரிதம், 1939.
6. சதாசிவம். அ.
ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைக் களுக்கியம், 1966.
7. செகராசசேகரம் - அச்சவேலி, 1932
8. சரசோதிமாலை, செகராசசேகரமாலை, சந்தான தீபிஞக என்னும் சோநீட் நூல்கள்.
9. வெய்யாபாடல், கோணேசர் கல்வெட்டு, கைலாயமாலை என்னும் நூல்கள்
10. அர்ச் யாகப்பர் அம்மானை
11. ஸிள்ளைவிடுஞ்சா து; பஞ்சவன்னஞ்சா து
12. கதிரமலைப் பள்ளு, ஞானப்பள்ளு, பறானை விநாயகர் பள்ளு
13. கல்வனையந்தாதி, மறைகையந்தாதி, புலியூர் ந்தாதி
14. கரவை வேலன் கோவை

15. பத்திரகாளியம்மை ஆங்கல்
16. சீவகாமியம்மை பதிகம்
17. செந்திநாதன். கனக.
ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சி, கொழும்பு, 1964.
18. கேட்டாணியல், ஜிவா, கநந்தியின் கதைகள் பிறமொழிகளில் மொழி
பெயர்க்கப்பட்டுள்ளன.
19. நடராசா. க. செ.
ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சி, பக். 113.
20. சீவத்தம்பி. கா. சிந்தனைச்சோலை, முன்னுரை
சிந்தனைச்சோலை, முன்னுரை
21. முருகையன். இ. மாடும் கயிறுகள் அறுக்கும், பக். 67, 1960
22. மகாகவி
குறும்பா, பக். 47, 1966
23. செல்வராசன் சில்லையூர்
ஈழத்துத் தமிழ் நாவல் வளர்ச்சி, 1967
சுப்பிரமணியன். நா
ஈழத்துத் தமிழ் நாவல் இலக்கியம், 1978
24. அருணாசலம். க.
ஈழத்துத் தமிழ்ச் சிறுகதைகள், 1974.
25. செம்பியன் செல்வன்,
ஈழத்துச் சிறுகதை மணிகள், 1973
26. விமலராணி வேலுதாசன்,
ஈழத்துத் தமிழ்ச் சிறுகதைகளில் சமூகப் பெறுமானங்கள்
(1970-1990) முதல்தலவமாணிப்பட்ட ஆய்வே, 1997.

பின்னினைப்பு: உசாத்துணை நால்கள்:

அரசுகேசரி, இருவும்சம், சி.கணேசயர் பதிப்பு, யாழ்ப்பானம், 1932.

அருணாசலம். கு. ஈழத்துத் தமிழ்ச் சிறுகதைகள், 1974.

இந்திரபாலா. கா. 'ஸமுநாட்டுத் தமிழ்க் கல்வெட்டுகள்' இளங்கதீர், பேராதணை, 1958.

கணபதிப்பிள்ளை. மு. ஈழநாட்டின் தமிழ்ச் சுடர் மனிகள்: சென்னை, 1967.

கணேசயர். சி., ஈழநாட்டுத் தமிழ்ப் புலவர் சரிதம்; சுன்னாகம், 1939.

கதிரமலைப்பள்ளு, வ. குமாரசாமி பதிப்பு, சென்னை, 1935

கந்தையா. வி. சீ. மட்டக்களப்புத் தமிழகம், யாழ்ப்பானம், 1964.

கண்ணச் சுமக்குரை, பதிப்பு, 1968.

கவிராசர், கோணேசர் கல்வெட்டு, வை. சோமாஸ்கந்தர் பதிப்பு, திருகோணமலை, 1968.

குமாரசாமிப்புலவர், அ., தமிழ்ப் புலவர் சரித்திரம், சுன்னாகம், 1951.

கைலாயமாலை, ஜம்புவிங்கம்பிள்ளை, C.V. பதிப்பு, சென்னை, 1939.

சதாசிவம். ஆ., ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைக் கள்ளுசியம், யாழ்ப்பானம், 1966.

சதாசிவபிள்ளை. V.V., யாழ்ப்பான வைபவம்., சென்னை, 1884.

சதாசிவம்பிள்ளை. அ. பாவலர் சரித்திரதீபகம், யாழ்ப்பானம், 1886.

சிவத்தம்பி. கா. நாவலும் வாழக்கையும், சென்னை, 1988.

'டானியல் ஆலேச மனிதராயவாதி', மல்லிகை, 1983 (மா. (மார்க்கிழி).

சிவசுப்பிரமணிய சிவாசாரியார். நா. சிவராத்திரிபுராணம்; யாழ்ப்பானம், 1910.

சின்னத்தம்பிப் புலவர் (நல்லார்) கல்வனையந்தாதி, யாழ்ப்பானம், 1934. கல்வனையந்தாதி, சென்னை, 1964.

கரவை வேலன் கோவை, யாழ்ப்பானம், 1935.

மறைசை அந்தாதி, யாழ்ப்பானம், 1939.

பறாளை விநாயகர் பள்ளு, சென்னை, 1956.

சின்னத்தம்பிப் புலவர். (இனுவை)

பஞ்சவன்னத்தா து ஏட்டுப்பிரதி

சிவகாமியம்மைதூதி ஏட்டுப்பிரதி

சின்னகுட்டிப்புலவர், தண்டினகைக் கணகராயன் பள்ளு, சென்னை, 1932.

சுந்தரராஜன் பெ.கோ, தமிழ்நாவல் நூற்று வரலாறும் வளர்ச்சியும்,
(சிட்டி) சிவபாதசுந்தரம், 1977.

சுப்பிரமணியன்.நா. ஈழத்துத் தமிழ் நாவல் இலக்கியம், 1978.

செகராசசேகரம், அச்சவேலி, 1932.

செகராசசேகரமாலை, கொக்குவில், 1942.

செந்திநாதன்.கணக., ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சி, கொழும்பு, 1964.

செம்பியன் செல்வன், ஈழத்துச் சிறுக்கை மனிகள், 1973.

செல்வராசன் சீல்லையூர், ஈழத்துத் தமிழ் நாவல் வளர்ச்சி, சென்னை, 1967.

ஞானப்பள்ளு, ஆ.சதாசிவம் பதிப்பு, கொழும்பு, 1968.

தகுஞனகலாச புராணம், கா.சிவசிதம்பரஜயர் பதிப்பு, சென்னை, 1887
பு.பொ.வெத்திலிங்குதேசிகர் பதிப்பு, யாழ்ப்பாணம், 1916.

திருக்கரைசைப்புராணம், வே.அசிலேசபிள்ளை பதிப்பு, யாழ்ப்பாணம்,
1890.

திரையப்பாபிள்ளை. சிந்தனைச்சோலை, யாழ்ப்பாணம்

நடராசா.செ. ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சி, கொழும்பு, 1982.

நடராசா.எவ்.எக்ஸ்.சி., ஈழத்துத் தமிழ்நூல் வரலாறு, கொழும்பு, 197
மட்டக்களப்பு மாண்மியம், கொழும்பு, 1962.

பராசுசேகரம், ஜ.பொன்னையா பதிப்பு, பாகங்கள் 1-7.

(மல்லாகம்) யாழ்ப்பாணம், 1931 - 1936.

புலோகசிங்கம், பொ. தமிழ் இலக்ஷ்யத்தில் ஈழத்தறிகளின் பெருமூலம் சிகள், யாழ்ப்பாணம், 1970.

புலோக சிங்க முதலியார்: திருச்செல்வர் காவியம், ச.முத்துத்தம்பிப் பிள்ளை பதிப்பு, அச்சுவேலி, 1896.

பேதருப் புலவர், அர்ச. யாகப்பர் அம்மானை, யாழ்ப்பாணம், 1930.

போசராச பண்டிதர் சுருட்சோதிமாலை, யாழ்ப்பாணம், 1892.

மதியாபரணம், யாழ்ப்பாண பூர்வீக வைபவம், யாழ்ப்பாணம், 1927.

மயில்வாகனப் புலவர், யாழ்ப்பாண வைபவமாலை,, குல.சபாநாதன் பதிப்பு, கொழும்பு, 1953.

புனியூந்தாதி, வே.மாணிக்கவாசகர் பதிப்பு, யாழ்ப்பாணம், 1970.

முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை.அ., ஈழமண்டலப் புலவர் சரித்திரம், யாழ்ப்பாணம், 1922.

முருகையன், மாடும் கறுகள் அறுக்கும், சென்னை, 1990.

வரதபண்டிதர், குருநாதசுவாமி தின்னலிடுஞ்சூ, யாழ்ப்பாணம், 1921.

பிள்ளையார்க்கதை, யாழ்ப்பாணம், 1966.

வரதகவிராசர், சிவராத்திரி புராணம், யாழ்ப்பாணம், 1970.
ஏகாதஷி புராணம், யாழ்ப்பாணம், 1958.

வையாபுரிஜயர், வையாபாடல், 1921.

வேலுப்பிள்ளை.க. யாழ்ப்பாணவைபவகெளமுதி, யாழ்ப்பாணம், 1918.

